

สภาพการใช้ ทักษะ ทักษะ และ การเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษาของ
ภาษาจีนแต้จิ๋ว ในประเทศไทย

โดย

สิริวรรณพิชา ธนจิราวัฒน์

สมใจ สืบเสาะ

นันณ์ฐัฐ จีรภัทร์วรากุล

สนับสนุนงบประมาณโดย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ประจำปีงบประมาณ 2561

Using, attitude and language change of
Tie Chew language in Thailand

By

Zirivarnphicha Thanajirawat

Somjai Suebsor

Nannat Jirapatwarakul

Granted by

Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Fiscal year “2018”

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยเรื่อง “สภาพการใช้ ทักษะคิด และการเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษาของภาษาจีนแต่จิว ในประเทศไทย” ได้รับเงินทุนสนับสนุนการวิจัยจากงบประมาณรายได้ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 จาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะกรรมการการจัดสรรทุน และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่เล็งเห็นความสำคัญของงานวิจัยชิ้นนี้ และจัดสรรทุนให้ ดำเนินการวิจัยจนสำเร็จ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณและขอบคุณบุคคลและองค์กรต่อไปนี้มีคุณูปการต่อ โครงการวิจัยฯ

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ให้เงินทุนสนับสนุนในการทำ วิจัยจนงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณคณาบดีคณะศิลปศาสตร์ รองคณบดี เพื่อนอาจารย์ เจ้าหน้าที่คณะศิลปศาสตร์ และ ครอบครัวทุกท่านที่ให้กำลังใจตลอดระยะเวลาในการทำงานวิจัย

คุณความดีที่เกิดจากการทำวิจัยครั้งนี้ขอมอบแด่ครูอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาทุกท่าน จนทำให้ผู้วิจัยมีความรู้ความสามารถทำวิจัยสำเร็จลงได้ จึงใคร่ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

ดร.สิริวรรณพิชา ธนจิราวัฒน์

ดร.สมใจ สืบเสาะ

นางนันทน์รุ้ง จิรภัทร์วรากุล

สิงหาคม 2562

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ : KNO๐๙/๒๕๖๑

ชื่อโครงการ : “สภาพการใช้ ทักษะคิด และการเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษาของภาษาจีนแต่จิว ในประเทศไทย”

ชื่อนักวิจัย : “สิริวรรณพิชา ธนจิราวัฒน์” “สมใจ สืบเสาะ” “นันทรัฐ จีรภัทร์วรากุล”

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสถานภาพการใช้ภาษาจีนแต่จิวของคนไทยเชื้อสายจีนแต่จิวในประเทศไทย 2) ศึกษาทัศนคติของคนไทยเชื้อสายจีนแต่จิวในประเทศไทย และ 3) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงด้านภาษาของภาษาจีนแต่จิวในประเทศไทย กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ศึกษาสถานภาพการใช้ภาษาจีนแต่จิวและทัศนคติของคนไทยเชื้อสายจีนแต่จิวในประเทศไทย จำนวน 105 คน และกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ศึกษาการเปลี่ยนแปลงด้านภาษาของภาษาจีนแต่จิวในประเทศไทย จำนวน 15 คน โดยทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่างได้แบ่งผู้บอกภาษาเป็น 3 กลุ่มย่อยตามอายุ ดังนี้ 1) กลุ่มที่ 1 ระดับอายุต่ำกว่า 25 ปี 2) กลุ่มที่ 2 ระดับอายุ 25 - 45 ปี และ 3) กลุ่มที่ 3 ระดับอายุ 45 ปีขึ้นไป

ผลการวิจัยพบว่า การใช้ภาษาและทัศนคติของตัวอย่างประชากรกลุ่มที่ 3 ระดับอายุ 45 ปี ขึ้นไปมีการใช้ภาษาความคล่องแคล่วมากที่สุดและมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาจีนแต่จิวในทางตรงกันข้ามคนรุ่นใหม่คือ กลุ่มที่ 1 ที่มีการใช้ภาษาจีนแต่จิวน้อยกว่ากลุ่มที่ 2 และ 3 และความคิดเห็นของพวกเขาคือภาษาแต่จิวพูดยากกว่าภาษาไทย แม้ว่าพวกเขาเห็นด้วยกับการที่จะอนุรักษ์ภาษาจีนแต่จิวเช่นเดียวกันกับกลุ่มที่ 2 และ 3 แต่ก็กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มก็เลือกที่จะใช้ภาษาไทยแทน การศึกษาครั้งนี้จะแสดงให้เห็นว่าถึงแม้จะมีคนไทยเชื้อสายจีนแต่จิวหลายคนในประเทศไทยปัจจุบันจำนวนมาก แต่เนื่องจากภาษาจีนแต่จิวไม่จำเป็นในชีวิตประจำวันจึงใช้ภาษาไทยแทน นอกจากนี้ในเรื่องการเปลี่ยนแปลงด้านภาษาของภาษาจีนแต่จิวพบว่า โครงสร้างพยางค์ของคำในภาษาจีนแต่จิว ที่พบในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ทั้ง 3 กลุ่ม พบว่า

มีโครงสร้างพยางค์ของคำเหมือนกัน แบ่งออกเป็น 1) หน่วยเสียงพยัญชนะ 2) หน่วยเสียงสระ และ 3) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่พบจะเป็น 2 ประเด็นคือ หน่วยเสียงสระที่พบมีเพียงเสียงสระปรกติ (Oral Vowels) และปริมาณของความสามารถในการใช้คำศัพท์ที่ผู้บอกภาษาแต่ละกลุ่มสามารถนั้น มีปริมาณลดลงตามกลุ่มอายุ คือ กลุ่มที่ 3 ระดับอายุ 45 ปีขึ้นไป ยังคงมีความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาจีนแต่จิวในปริมาณสูงสุด และรองลงมาคือกลุ่มที่ 2 ระดับอายุระหว่าง 25 - 45 ปี และต่ำสุดคือกลุ่มที่ 3 ระดับอายุต่ำกว่า 25 ปี

คำสำคัญ : “แต่จิว” “ภาษาจีน” “จีนถิ่น” “จีนถิ่นในประเทศไทย” “การใช้ภาษา” “ทัศนคติต่อภาษา”

Email Address : “Zirivarnpicha.tha@rmutr.ac.th”

ระยะเวลาโครงการ : ตุลาคม ๒๕๖๑ – สิงหาคม ๒๕๖๒

Abstract

- Code of project** : KNO๐๘/๒๕๖๑
- Project name** : “Using, attitude and language change of Tie Chew language in 3 Thailand”
- Researcher name** : “Zirivarnpicha Thanajirawat” “Somjai Suebsor”
“Nannat Jirapatwarakul”

The objective of this research is to: 1) study the status of Tie Chew Chinese Dialect (Chaozhou) of the Tie Chew Chinese people in Thailand 2) study the attitude of Thai Tie Chew Chinese people in Thailand and 3) study the language changes of Tie Chew Chinese Dialect in Thailand. The populations of this research consist of 2 groups, namely, the first sample group that studied the status of using Tie Chew Chinese Dialect and Attitudes of Thai Tie Chew Chinese people in Thailand, 105 persons of Tie Chew Chinese descent in Thailand, and the second sample group that studied language changes of Tie Chew Chinese Dialect in Thailand in the numbers of 15 people. Both groups were divided into 3 sub-groups according to the age as follows: 1) Group 1, age under 25 years old 2) Group 2, age between 25 - 45 years old and 3) Group 3, age over 45 years old.

The research found that Language use and attitude of the sample population, group 3, age over 45 years old, have the most fluency of language use and have a positive attitude to the Tie Chew Chinese Dialect. On the other hand, the new generation is the first group, age under 25 years old that have less than group 2 and 3.

For their attitudes toward their Tie Chew Chinese Dialect, they thought that Tie Chew Chinese Dialect is more difficult than Thai. Although they agreed to preserve the Tie Chew Chinese Dialect as well as groups 2 and 3, but all 3 groups chose to use Thai instead. This study will show that although there are many Thai Tie Chew people in Thailand, Tie Chew Chinese Dialect is not necessary in everyday life; therefore they prefer using Thai instead. In addition, the language change of Tie Chew Chinese Dialect found that all 3 informants groups of Tie Chew have the same syllable structure of Tie Chew words. Their Tie Chew syllable structure is divided into 1) consonants 2) vowels and 3) tones. The language changes found are 2 issues: the vowels change that found only the oral vowels and the amount of the words use ability that the informants group 3 age over 45 have the highest vocabulary ability in Tie Chew, following the informants group 2 age between 25 - 45 and the lowest is the informants group 3 age under 25.

Keywords: “TIE CHEW” “CHINESE” “CHINESE DIALECT” “DIALECT IN THAILAND”
“LANGUAGE USE ” “LANGUAGE ATTITUDE ”

E-mail Address : “Zirivarnpicha.tha@rmutr.ac.th”

Period of project : October 2017 – August 2019

สารบัญ

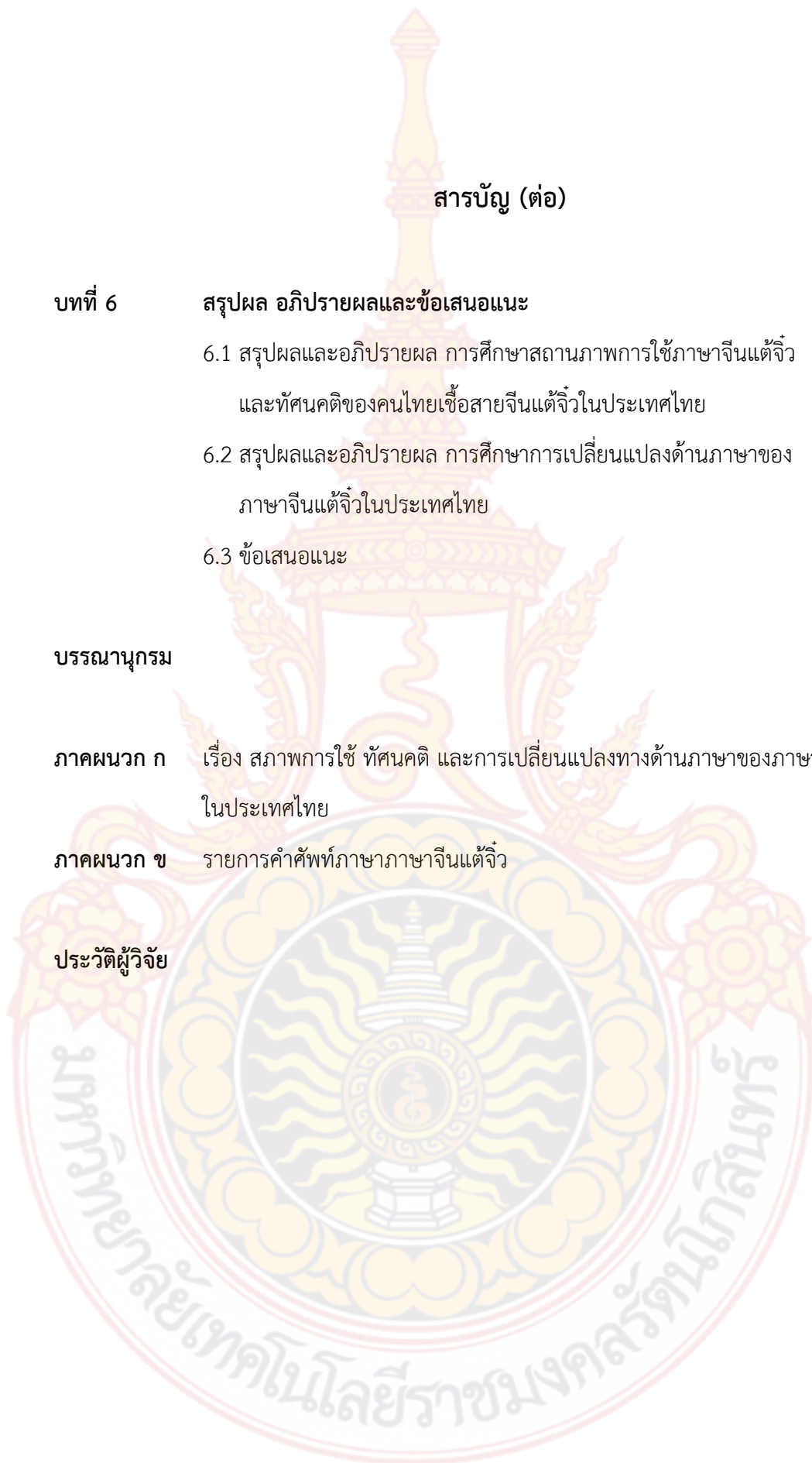
	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ด
บทที่ 1	
บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและปัญหาของงานวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4 ประโยชน์ที่ได้รับของโครงการวิจัย	2
1.5 กรอบแนวความคิดในการวิจัย	3
1.6 ขอบเขตของโครงการวิจัย	3
1.7 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับภาษาจีนแต้จิ๋ว	4
บทที่ 2	
การทบทวนวรรณกรรม	9
2.1 ชาวแต้จิ๋วในประเทศไทย	9
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องสภาพการใช้และทัศนคติของภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย	14
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องระบบเสียงภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย	19

สารบัญ (ต่อ)

		หน้า
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	26
	3.1 วิธีการดำเนินการวิจัย	26
	3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	27
	3.3 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	28
	3.4 วิธีการเก็บข้อมูล	28
	3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	28
บทที่ 4	ผลการวิจัย	29
	4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	29
	4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษา	42
	4.3 การวิเคราะห์ความสามารถทางภาษา	55
บทที่ 5	ระบบเสียงภาษาจีนแต้จิ๋ว	85
	5.1 โครงสร้างพยางค์ของคำในภาษาจีนแต้จิ๋ว	85
	5.2 หน่วยเสียงพยัญชนะ	86
	5.3 หน่วยเสียงสระ	90
	5.4 หน่วยเสียงวรรณยุกต์	94

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 6	
สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	96
6.1 สรุปผลและอภิปรายผล การศึกษาสถานภาพการใช้ภาษาจีนแต้จิ๋ว และทัศนคติของคนไทยเชื้อสายจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย	96
6.2 สรุปผลและอภิปรายผล การศึกษาการเปลี่ยนแปลงด้านภาษาของ ภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย	98
6.3 ข้อเสนอแนะ	101
บรรณานุกรม	102
ภาคผนวก ก	
เรื่อง สภาพการใช้ ทัศนคติ และการเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษาของภาษาจีนแต้จิ๋ว ในประเทศไทย	104
ภาคผนวก ข	
รายการคำศัพท์ภาษาภาษาจีนแต้จิ๋ว	113
ประวัติผู้วิจัย	139

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. ร้อยละของประชากรชาวจีนในประเทศไทยในปี 2541 โดยสำนักงานสถิติ กระทรวงมหาดไทย (2544)	14
2. ตารางแสดงวรรณยุกต์ของภาษาจีนแต้จิ๋วโดยคนไทยกรุงเทพฯ (อ้างอิง Wilailuck Chuwarahawong , 2000)	20
3. ตารางแสดงวรรณยุกต์ของภาษาจีนแต้จิ๋วโดยคนจีนแต้จิ๋วในกรุงเทพมหานคร (อ้างอิง Janida Eiapailin, 2004)	21
4. ตารางแสดงเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย (อ้างอิง Zirivarnphicha Thanajirawat , 2010)	23
5. ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลการศึกษาระบบเสียงภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย	24
6. ตารางเปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย	25
7. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ โดยรวม	29
8. แสดงจำนวน ร้อยละ ของเพศของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ	30
9. แสดงจำนวน ร้อยละ โดยภาพรวมของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุโดยรวม	30
10. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการศึกษา โดยรวม	31
11. แสดงจำนวน ร้อยละ ของการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ	31
12. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ โดยรวม	32
13. แสดงจำนวน ร้อยละ ของอาชีพผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ	33
14. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาแม่ โดยรวม	33
15. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาอื่นๆ ที่สามารถพูดได้ โดยรวม	34
16. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามชาติพันธุ์บิดา โดยรวม	34
17. แสดงจำนวน ร้อยละ ชาติพันธุ์บิดาของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ	35

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
18. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามชาติพันธุ์มารดา โดยรวม	35
19. แสดงจำนวน ร้อยละ ชาติพันธุ์มารดาของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ	36
20. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามบ้านเกิดบิดา โดยรวม	36
21. แสดงจำนวน ร้อยละ บ้านเกิดบิดาของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ	36
22. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามบ้านเกิดมารดา โดยรวม	37
23. แสดงจำนวน ร้อยละ บ้านเกิดมารดาของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ	37
24. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่บิดาใช้ในวัยเด็กโดยรวม	38
25. แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาที่บิดาผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในวัยเด็กถามจำแนกตามกลุ่มอายุ	38
26. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่มารดาใช้ในวัยเด็กโดยรวม	39
27. แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาที่มารดาผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในวัยเด็กจำแนกตามกลุ่มอายุ	39
28. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาแรกของผู้ตอบแบบสอบถาม พูดได้ โดยรวม	39
29. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพการแต่งงานโดยรวม	40
30. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเชื้อสายของคู่สมรส โดยรวม	40
31. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่ใช้กับคู่สมรส โดยรวม	41
32. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานะการมีบุตร โดยรวม	41
33. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่ใช้กับบุตร	41
34. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน โดยรวม	42
35. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน โดยรวม	43
36. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่ใช้ โดยรวม	44

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
37. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความเข้าใจภาษาไทย เมื่อเริ่มเข้าโรงเรียน โดยรวม	45
38. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความสามารถพูดภาษาไทย เมื่อเริ่มเข้าเรียน โดยรวม	45
39. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวิธีเรียนพูดภาษาไทย โดยรวม	46
40. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความสามารถในการพูด ภาษาไทย โดยรวม	46
41. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวิธีเรียนพูดภาษาจีนแต่จิว โดยรวม	47
42. แสดงจำนวน ร้อยละ วิธีเรียนพูดภาษาจีนแต่จิวของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม กลุ่มอายุ	47
43. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความสามารถในการพูด ภาษาไทย โดยรวม	48
44. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวิธีเรียนพูดภาษาจีนแต่จิว โดยรวม	48
45. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามบุคคลที่ผู้ตอบแบบสอบถาม เริ่มพูดภาษาจีนแต่จิว โดยรวม	49
46. แสดงจำนวน ร้อยละ บุคคลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเริ่มพูดภาษาจีนแต่จิวด้วยจำแนกตาม กลุ่มอายุ	49
47. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามบุคคลในบ้านที่พูดภาษาจีน แต่จิวกับผู้ตอบแบบสอบถามในวัยเด็ก โดยรวม	50

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
48. แสดงจำนวน ร้อยละ บุคคลในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จิวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ในวัยเด็ก จำแนกตามกลุ่มอายุ	50
49. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามบุคคลในบ้านที่พูด ภาษาจีนแต่จิวกับผู้ตอบแบบสอบถามในปัจจุบัน โดยรวม	51
50. แสดงจำนวน ร้อยละ บุคคลในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จิวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ในปัจจุบันจำแนกตามกลุ่มอายุ	51
51. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความสามารถในการพูด ภาษาไทยของบุคคลในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จิวกับผู้ตอบแบบสอบถามในปัจจุบันโดยรวม	52
52. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่บุคคลในบ้านที่พูดกับ ผู้ตอบแบบสอบถามในปัจจุบัน โดยรวม	52
53. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความเข้าใจภาษาจีนแต่จิว ที่พ่อแม่พูดกัน โดยรวม	53
54. แสดงจำนวน ร้อยละ ความเข้าใจภาษาจีนแต่จิวที่พ่อแม่พูดกันจำแนกตามกลุ่มอายุ	53
55. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถพูดภาษาจีนแต่จิว ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวม	53
56. แสดงจำนวน ร้อยละ ความสามารถพูดภาษาจีนแต่จิว ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม กลุ่มอายุ	54
57. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความสามารถในการพูด ภาษาจีนแต่จิวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวม	54
58. แสดงจำนวน ร้อยละ ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสามารถในการพูดภาษาจีนแต่จิว ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
59. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาของ ผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวม	55
60. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาของ ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความเข้าใจภาษา โดยรวม	56
61. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาของ ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามทักษะด้านการพูด โดยรวม	56
62. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาของ ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามทักษะด้านการอ่าน โดยรวม	57
63. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาของ ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามทักษะด้านการเขียน โดยรวม	58
64. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับภาษาผู้ตอบแบบสอบถามที่ พูดได้คล่องที่สุด โดยรวม	58
65. แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาผู้ตอบแบบสอบถามที่พูดได้คล่องที่สุดจำแนกตามกลุ่มอายุ โดยรวม	59
66. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการวัดความสามารถภาษาจีน แต่จิวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวม	59
67. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการวัดความสามารถภาษาจีน แต่จิวของผู้ตอบแบบสอบถาม	61
68. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับภาษาที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ชอบพูดมากที่สุด โดยรวม	63
69. แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาที่ผู้ตอบแบบสอบถามชอบพูดมากที่สุดของผู้ตอบแบบ สอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ	63

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
70. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับภาษาที่มีประโยชน์มากกว่า โดยรวม	64
71. แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาที่มีประโยชน์มากกว่าจำแนกตามกลุ่มอายุ	64
72. แสดงความเห็นเกี่ยวกับเหตุผลของภาษาที่มีประโยชน์มากกว่า โดยรวม	65
73. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับภาษาที่มีความสำคัญมากกว่า โดยรวม	65
74. แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาที่มีความสำคัญมากกว่า จำแนกตามกลุ่มอายุ	65
75. แสดงความเห็นเกี่ยวกับเหตุผลของภาษาที่มีความสำคัญมากกว่า โดยรวม	66
76. แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาแต่จิวสำคัญต่อคน มากน้อยเพียงใดในการที่จะทำในสิ่งต่างๆ โดยรวม	66
77. แสดงการทดสอบความแตกต่างของกลุ่มอายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ภาษาแต่จิวสำคัญต่อคนมากน้อยเพียงใดในการที่จะทำในสิ่งต่างๆ แยกต่างกัน	68
78. แสดงจำนวน ร้อยละ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับภาษาแต่จิว ภาษาจีนกลาง และภาษาไทยกลาง โดยรวม	69
79. แสดงการทดสอบความแตกต่างของกลุ่มอายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ภาษาแต่จิว ภาษาจีนกลาง และภาษาไทยกลาง แยกต่างกัน	71
80. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ภาษาแต่จิว ภาษาจีนกลาง และภาษาไทยกลาง ที่แตกต่างกัน	74
81. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่อยากให้ลูกพูดโดยรวม	78
82. แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาที่อยากให้ลูกพูดจำแนกตามกลุ่มอายุ	78
83. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่สำคัญสำหรับลูก	79
84. แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาที่สำคัญสำหรับลูกจำแนกตามกลุ่มอายุ	79

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
85. แสดงความเห็นเกี่ยวกับเหตุผลที่อยากให้ลูกพูดภาษาแต่ละภาษา โดยรวม	80
86. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่สำคัญสำหรับลูก โดยรวม	80
87. แสดงความเห็นเกี่ยวกับเหตุผลที่อยากให้ลูกพูดภาษาแต่ละภาษา โดยรวม	81
88. แสดงจำนวน ร้อยละ เกี่ยวกับความรู้สึกอายนหรือไม่ค่อยสบายใจ เมื่อคนอื่นได้ยินคุณพูดภาษาจีนแต่จู้ โดยรวม	81
89. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความต้องการอยากให้ใช้ ภาษาจีนแต่จู้ในการเรียนการสอน โดยรวม	82
90. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความต้องการให้ใช้ ภาษาจีนแต่จู้ในการเรียนการสอนในปัจจุบัน หรืออนาคต	82
91. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอยากให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนแต่จู้ ในระดับใด	83
92. แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานที่อยากให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนแต่จู้	83
93. ตารางแสดงหน่วยเสียงพยัญชนะในภาษาจีนแต่จู้ที่กรุงเทพมหานคร	87
94. ตารางแสดงหน่วยเสียงสระเดี่ยวที่พบในภาษาจีนแต่จู้ที่กรุงเทพมหานคร	90
95. อัตราปริมาณคำศัพท์ที่ผู้บอกภาษาจีนแต่จู้แต่ละกลุ่มยังสามารถใช้ได้จากรายการ คำศัพท์พื้นฐาน Swadesh list ของ Swadesh (1952) เฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม	100

สารบัญภาพ

แผนภาพที่	หน้า
1. ตระกูลภาษา Sino – Tibetan (ดัดแปลงจาก Benedict, 1972 : Egerod, 1975 และ สุริยา รัตนกุล, 1994)	7
2. Chinese dialect groups (อ้างอิงจาก https://www.kisspng.com/png-language-atlas-of-china-sinitic-languages-mandarin-3613962/preview.html)	8
3. แผนภาพการตั้งถิ่นฐานของชาวจีนแต้จิ๋ว (Teochew) ปัจจุบันในประเทศไทย (อ้างอิง สิริวรรณพิชา ธนจิราวัฒน์, 2553 : 204)	11
4. แผนภาพการตั้งถิ่นฐานของชาวจีนปัจจุบันในประเทศไทย (อ้างอิง สิริวรรณพิชา ธนจิราวัฒน์, 2553 : 209)	12
5. วรรณยุกต์ภาษาจีนแต้จิ๋ว (อ้างอิง Wichet Atchariyasucha, 1982)	19
6. กราฟแสดงสัญลักษณ์ของเสียงวรรณยุกต์ของภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย (อ้างอิง Zirivarnphicha Thanajirawat , 2010)	23
7. แผนภาพแสดงอัตราปริมาณคำศัพท์ที่ผู้บอกภาษาจีนแต้จิ๋วแต่ละกลุ่มจากรายการคำศัพท์พื้นฐาน Swadesh list ของ Swadesh (1952)	101

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและปัญหาของงานวิจัย

ประเทศไทยประกอบไปด้วยคนหลากหลายเชื้อชาติกลุ่มต่างๆ คนไทยเชื้อสายจีนถือว่าเป็นชนกลุ่มใหญ่กลุ่มหนึ่งในประเทศไทย สามารถแบ่งเป็นกลุ่มย่อยที่พบในประเทศไทยสามารถแบ่งได้เป็น 8 กลุ่ม (Zirivarnphicha ; 2010) คือ จีนฮ้อ (Yunnanese) จีนแคะ (Hakka) จีนแต้จิ๋ว (Teochew) จีนไหหลำ (Hainanese) จีนฮกเกี้ยน (Hokkien) จีนฟูโจวหรือจีนฮกจิ๋ว (Fuzhou or Hokchew) จีนกวางตุ้ง (Cantonese) และจีนกวางไส (Guangsai) จากที่พบเมื่อเปรียบเทียบปริมาณของชาวไทยเชื้อสายจีนในประเทศไทยพบว่าชาวจีนแต้จิ๋วมีจำนวนประชากรมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นๆ ซึ่งก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มีการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนจีนในกลุ่มของตนเอง แต่เมื่อมีความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความเป็นชาตินิยมจีนอย่างเข้มข้น จอมพล ป. พิบูลสงครามจึงสังเกตเห็นว่าขบวนการชาตินิยมจีนนี้อาจเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงของชาติได้ จึงสั่งปิดโรงเรียนจีนและเปิดโอกาสให้ชาวจีนเปลี่ยนสัญชาติเป็นไทยได้ ส่งผลให้ลูกหลานชาวจีนส่วนใหญ่ได้เข้าเรียนในโรงเรียนไทยทำให้มีลักษณะความเป็นไทยและใช้ภาษาไทยมากขึ้น ลูกหลานชาวจีนเหล่านี้ได้มีการผสมผสานความเป็นไทยและจีนเข้าด้วยกัน และยังคงมีการใช้ภาษาจีนถิ่นของตนและภาษาไทยควบคู่กัน แต่สำหรับลูกหลานชาวจีนในรุ่นต่อมานั้น ได้ซึมซับความเป็นไทยและใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาจีนถิ่นของตน จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลให้การใช้ภาษาจีนถิ่นลดน้อยลงหรือบางคนอาจใช้ภาษาจีนถิ่นไม่ได้เลย นอกจากนี้ก็กระทบกับการเปลี่ยนแปลงไปในโลกปัจจุบันที่พบว่าภาษาจีนกลางเป็นภาษาที่ชาวจีนนิยมใช้ติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก อันเนื่องจากประเทศจีนมีความเติบโตทางเศรษฐกิจในระดับสูง มีบทบาททางการค้าในตลาดโลก จึงส่งผลให้เกิดความตื่นตัวในการศึกษาภาษาจีนกลางมากยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงยังมีผลต่อสภาพการใช้ภาษาและทัศนคติที่มีต่อภาษาจีนถิ่นของตน แต่สภาพการณ์ปัจจุบันที่ประเทศไทยมีการสนับสนุนทางการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและประเทศจีนเป็นอย่างมาก ดังนั้นการให้ความสำคัญเพียงแค่ภาษาจีนกลางอาจไม่เพียงพอ เนื่องจากชาวจีนในประเทศจีนนั้นก็ยังมีหลายกลุ่มชนชาติเช่นเดียวกัน และมีการใช้ภาษาถิ่นของตนเฉพาะกลุ่ม การใช้ภาษาจีนถิ่นจึงอาจถูกกระตุ้นให้มีแรงจูงใจในการที่จะใช้ภาษาจีนถิ่นในการดำเนินการทางธุรกิจการค้า การลงทุน รวมถึงการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการใช้ภาษาจีนแต้จิ๋ว ของคนไทยเชื้อ

สายจีนแต่จิวในประเทศไทยว่ามีแนวโน้มและทิศทางการใช้ภาษาเป็นอย่างไร ศึกษาทัศนคติที่มีต่อภาษาจีนถิ่นของตนและภาษาอื่นๆว่าเป็นอย่างไร และศึกษาการเปลี่ยนแปลงด้านภาษาของภาษาจีนแต่จิวปัจจุบันในประเทศไทยว่ามีเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ซึ่งเป็นพื้นฐานการวางแผนและทิศทางการเปลี่ยนแปลงภาษาของภาษาจีนแต่จิวในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพการใช้ภาษาจีนแต่จิวของคนไทยเชื้อสายจีนแต่จิวในประเทศไทย
- 1.2.2 เพื่อศึกษาทัศนคติของคนไทยเชื้อสายจีนแต่จิวในประเทศไทย
- 1.2.3 เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงด้านภาษาของภาษาจีนแต่จิวในประเทศไทย

1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

- 1.3.1 งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยที่ผสมผสานทั้งงานวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ
- 1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้ทั้งแบบสอบถามและการสัมภาษณ์
- 1.3.3 งานวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะคนไทยเชื้อสายจีนแต่จิวในประเทศไทย โดยเก็บเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร
- 1.3.4 สภาพการใช้ภาษา ในงานวิจัยนี้คือการศึกษาสภาพการใช้ภาษาในปัจจุบันของคนไทยเชื้อสายจีนแต่จิวในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การใช้ภาษาในการสื่อสารในโรงเรียน บ้าน ค้าขาย ฯลฯ
- 1.3.5 ทัศนคติ ในงานวิจัยนี้ หมายถึง ทัศนคติของชาวไทยเชื้อสายจีนที่มีต่อภาษาของตนและภาษาอื่นๆ
- 1.3.6 การศึกษาการเปลี่ยนแปลงด้านภาษาของภาษาจีนแต่จิวในประเทศไทย ในงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาาระบบเสียง และระดับคำ

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับของโครงการวิจัย

- 1.4.1 ทำให้ทราบถึงการใช้ภาษา ความรู้ และทัศนคติของคนไทยเชื้อสายจีนแต่จิวในประเทศไทยต่อภาษาจีนแต่จิวของตน และยังทราบถึงทัศนคติทางภาษาต่อภาษาไทยและภาษาอื่น ๆ ด้วย
- 1.4.2 งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ให้หน่วยงานที่มีหน้าที่กำหนดนโยบายความมั่นคงแห่งชาติได้ทราบและเข้าใจอย่างถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อภาษาจีนแต่จิว เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินนโยบายเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อย และภาษาของชนกลุ่มน้อย โดยเฉพาะคนจีนแต่จิวและภาษาจีนแต่จิว

1.5 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ซึ่งการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพเป็นการศึกษา

1.5.1 คุณภาพเป็นการศึกษาสภาพการใช้ภาษาในปัจจุบันของคนไทยเชื้อสายจีนแต้จิ๋ว ในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การใช้ภาษาในการสื่อสารในโรงเรียน บ้าน ค้าขาย ฯลฯ และการศึกษาทัศนคติของชาวไทยเชื้อสายจีนที่มีต่อภาษาของตนและภาษาอื่นๆ และมีการวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินนโยบายเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อย และภาษาของชนกลุ่มน้อย โดยเฉพาะคนจีนแต้จิ๋วและภาษาจีนแต้จิ๋วโดยนำหลักการวิธีการทางการวางแผนทางภาษาของ Leanne Hinton (2001) มาประยุกต์ใช้กับภาษาจีนแต้จิ๋ว

1.5.2 นอกจากนี้การวิจัยการเปลี่ยนแปลงด้านภาษาของภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย ในงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาระบบเสียง และระดับคำ โดยใช้กรอบแนวคิดและทฤษฎีทางด้านสัทวิทยา (Phonology)

1.6 ขอบเขตของโครงการวิจัย

1.6.1 งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาสภาพการใช้ภาษาในปัจจุบันของคนไทยเชื้อสายจีนแต้จิ๋วในสถานการณ์ต่างๆ และทัศนคติของชาวไทยเชื้อสายจีนที่มีต่อภาษาของตนและภาษาอื่นๆ

1.6.2 งานวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะคนจีนแต้จิ๋วที่อาศัยอยู่ในบริเวณชุมชนในบริเวณเยาวราช ซึ่งเป็นบริเวณชุมชนใหญ่ที่มีคนจีนแต้จิ๋วอาศัยอยู่หนาแน่นและเป็นที่รู้จักในกรุงเทพมหานคร และประเทศไทย

1.6.3 งานวิจัยนี้ศึกษามุ่งเน้นระบบเสียง (พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์) ของภาษาจีนแต้จิ๋วปัจจุบัน

1.6.4 งานวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะคำศัพท์ที่เป็นคำพยางค์เดียว

1.6.5 ข้อมูลจากงานวิจัยนี้เป็นการเก็บข้อมูลใน 2 ส่วน คือ

(1) การตอบแบบสอบถาม เป็นการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาสภาพการใช้ภาษาและทัศนคติต่อภาษาของคนไทยเชื้อสายจีนแต้จิ๋วในประเทศไทยโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Random Sampling) กับคนไทยเชื้อสายจีนที่เป็นลูกหลานคนจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย ซึ่งครอบคลุมทั้งที่พูดภาษาจีนแต้จิ๋วได้และไม่ได้ ทั้งที่พูดภาษาจีนแต้จิ๋วเป็นภาษาแม่และไม่ใช้ภาษาจีนแต้จิ๋วเป็นภาษาแม่ โดยแบ่งตามระดับอายุออกเป็น 3 ช่วงอายุ ดังนี้

กลุ่มที่ 1	ระดับอายุ	ต่ำกว่า 25 ปี	จำนวน 35 คน
กลุ่มที่ 2	ระดับอายุ	25 - 45 ปี	จำนวน 35 คน

กลุ่มที่ 3 ระดับอายุ 45 ปีขึ้นไป จำนวน 35 คน

(2) การเก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์ เป็นการเก็บข้อมูลสำหรับการศึกษารูปแบบการเปลี่ยนแปลงด้านภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย โดยใช้รายการคำศัพท์พื้นฐาน Swadesh list ของ Swadesh (1952) และผู้บอกภาษาจะต้องเป็นคนไทยเชื้อสายจีนที่เป็นลูกหลานคนจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย พูดภาษาจีนแต้จิ๋วเป็นภาษาแม่ โดยแบ่งตามระดับอายุออกเป็น 3 ช่วงอายุ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ระดับอายุ ต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 5 คน

กลุ่มที่ 2 ระดับอายุ 25 - 45 ปี จำนวน 5 คน

กลุ่มที่ 3 ระดับอายุ 45 ปีขึ้นไป จำนวน 5 คน

1.7 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับภาษาจีนแต้จิ๋ว

ตระกูลภาษาจีน-ทิเบตเป็นตระกูลภาษาใหญ่ภาษาหนึ่งในโลกประกอบไปด้วยภาษาต่างๆ มากกว่า 250 ภาษา ซึ่งอยู่ทางเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีจำนวนประชากรที่พูดภาษาตระกูลนี้เป็นภาษาแรกเริ่มกันมีมากกว่า Indo-European เพราะแค่ผู้ที่พูดภาษา Sinitic หรือ Chinese dialect ก็มีจำนวนมากกว่า 1.1 พันล้านคน Sino-Tibetan สามารถจำแนกได้เป็น 2 ตระกูลใหญ่ คือ Sinitic และ Tibeto Burman

Benedict ได้กล่าวถึง “Sino” หรือ “Sinitic” ว่าเป็นตระกูลภาษาที่ประกอบไปด้วยภาษาจีนที่หลากหลายโดยใช้คำว่า “Dialect” ส่วนคำว่า “Tibetan” จะกล่าวถึงตระกูลภาษา Tibeto-Burman. Tibeto – Burman ประกอบไปด้วยภาษาร้อยๆภาษา นอกเหนือจากภาษาทิเบตและพม่า ยังมีอาณาเขตกว้างขวางมาก นั่นคือ มีในประเทศจีน อินเดีย บริเวณภูเขาคินาลาย และคาบสมุทรทางเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

สุริยา รัตนกุล (1994 : 248-253) ได้แบ่งภาษาตระกูลจีน (Sinitic language) ได้เป็นภาษาใหญ่ๆ ที่สำคัญ 7 ภาษา (dialect) คือ 1) ภาษาจีนกลาง (Mandarin) 2) ภาษาหวู่ (Wu) 3) ภาษาเสียง (Hsiang) 4) ภาษาคัน (Kan) 5) ภาษาฮักกะ (Hakka) 6) ภาษาควางตุง (Yüeh) และ 7) ภาษามิน (Min)

1. ภาษาจีนกลาง (Mandarin) Mandarin เป็นชื่อที่ใช้เรียกภาษาจีนกลางในภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษรับคำว่า Mandarin มาจากภาษาโปรตุเกสและภาษาโปรตุเกสก็รับคำว่า muntiri มาจากภาษามลายูอีกทอดหนึ่ง muntiri แปลว่า ขุนนาง ที่เรียกภาษาจีนกลางว่า Mandarin หรือภาษาขุนนางก็เพราะแปลถอดความมาจากคำว่า **Kuān-huá** ซึ่งเป็นภาษาจีนแปลได้ว่าภาษาของขุนนาง (Civil servant language) ปัจจุบันนี้ไม่มีชื่อภาษาจีนที่ใช้เรียกภาษานี้ในปัจจุบันคือ **Kuóyǔ** (หรือภาษาประจำชาติ National language) ภาษาจีนกลางเป็นภาษาพูดของคนที่อยู่บริเวณปักกิ่ง เนื่องจากกรุงปักกิ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศจีน ภาษานี้จึงได้รับสถาปนาเป็นภาษาราชการของประเทศจีนด้วย ภาษาจีนกลางเป็นภาษาท้องถิ่นภาคเหนือ (northern dialect) ทั้งนี้โดยนับแม่น้ำแยงซีเกียงเป็นหลัก ประชากรของสาธารณรัฐประชาชนจีนมากกว่า 70 % ใช้ภาษานี้ ภาษาจีนกลางจะใช้พูดเหนือแม่น้ำแยงซี

เกียงขึ้นไป (above Yangtze Kiang river) และมีใช้บริเวณใต้แม่น้ำแยงซีเกียงลงมาบ้าง (below Yangtze Kiang river) คือ ที่ใช้พูดในมณฑลเกียงสี (Kiangsi or Jiangxi) เกียงซู (Kiangsu or Jiangsu) มณฑลฮูเป่ (Hupei or Hubei) เสฉวน (Szechwan) ยูนนาน (Yunnan) ไกวเจา (Kweichow) ทางตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลกวางสี (the northwest of Kwangsi) และฮุนาน (Hunan) ภาษาจีนกลางเป็นภาษาใหญ่สามารถแบ่งออกเป็นภาษาท้องถิ่น (dialect) ย่อย ๆ ดังนี้

1.1 ภาษาจีนกลางฝ่ายเหนือ (Northern Mandarin) ดังที่พบทั่วไปในปักกิ่ง (Beijing) มณฑลโฮเป่ (Hopei) โห่หนาน (Hanan) ซานตง (Shantung) และแมนจูเรีย (Manchuria) ภาษาจีนกลางที่พูดที่กรุงปักกิ่งถือว่าเป็นภาษามาตรฐานจีนกลาง ภาษาจีนกลางมีระบบเสียงพยัญชนะต้น 22 เสียง และมีระบบเสียงวรรณยุกต์ 4 เสียง

1.2 ภาษาจีนกลางฝ่ายตะวันตกเฉียงเหนือ (Northwestern Mandarin) ดังที่พบทั่วไปในมณฑลชานสี (Shansi) เซนสี (Shesi) กันซู (Kansu) ซิงไฮ (Ts'inghai) และนิงเซีย (Ningsia) ซึ่งอยู่ติดกับมองโกเลีย

1.3 ภาษาจีนกลางฝ่ายตะวันตกเฉียงใต้ (Southwestern Mandarin) ดังที่พบทั่วไปในมณฑลเสฉวน (Szechwan) ยูนนาน (Yunan) ไกวเจา (Kwaizao) และในบริเวณตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลกวางสี (northwestern of Kwangsi) และบริเวณตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลฮุนาน (northwestern of Hunan) และในบริเวณมณฑลฮูเป่ทั้งมณฑล ยกเว้นตอนตะวันออกเฉียงใต้เท่านั้น (all Hupei except northeastern)

1.4 ภาษาจีนกลางทางตอนใต้ของกลุ่มแม่น้ำแยงซีเกียง (Lower Yangtze Mandarin) พบทั่วไปในมณฑลอันฮวย (Anhui) และเกียงซู (Kiangsu) กับบริเวณตอนใต้ของกลุ่มแม่น้ำแยงซีเกียง (the southern of Yangtze Kiang river) ตั้งแต่ฉิวเซียถึงเฉินเซียง (Chiuchiang to Chenchiang)

2. ภาษาหวู (Wu) ภาษาหวู ใช้พูดกันในมณฑลเกียงซู (Kiangsu or Jiangsu), และเซเกียง (Chekiang or Zhejians) มีประชากรที่พูดภาษานี้คิดเป็น 8% ของประชากรทั้งหมดของสาธารณรัฐประชาชนจีน

3. ภาษาเสียง (Hsiang) ภาษาเสียง ใช้พูดกันในมณฑลฮุนานเท่านั้น แต่มีจำนวนประชากรจีนที่พูดภาษานี้ คิดเป็น 5% ของประชากรจีนทั้งหมด ภาษาเสียงแบ่งออกเป็นภาษาเก่า (Old Hsiang) กับภาษาใหม่ (New Hsiang) ภาษาเก่า (Old Hsiang) ยังคงรักษาระบบเสียงโฆษะ (Voiced) ดั้งเดิมเอาไว้ทั้งในพยัญชนะเสียงหยุดและในพยัญชนะเสียงเสียดแทรก ภาษาใหม่ (New Hsiang) ซึ่งใช้พูดกันในเมืองใหญ่ ๆ เช่น เมือง Changsha, Hsiangtan, Hengyang, Shaoyang, Iyang ฯลฯ ในภาษาใหม่นี้เสียงหยุดที่เป็นเสียงโฆษะ (Voiced stops) จะกลายเป็นเสียงอโฆษะ สติล (Voiceless unaspirated) ระบบเสียงของภาษาใหม่ใกล้เคียงกับภาษาจีนกลางมากกว่าภาษาเก่า

4. ภาษาถิ่น (Kan) ภาษาถิ่น ใช้พูดในมณฑล Kiangsi และในบริเวณตะวันออกเฉียงใต้ของมณฑล Hupei มีประชากรพูดภาษานี้เพียง 2% ในภาษาถิ่นนี้เสียงหยุดโฆษะดั้งเดิม (Voiced stop) จะกลายเป็นเสียงอโฆษะ ธนิต (Voiceless aspirated) คล้ายกับที่เป็นในภาษาฮักกะ ในทางคำศัพท์ ภาษาถิ่นค่อนข้างใกล้เคียงกับภาษาหวิ ภาษา Lower Yangtze Mandarin และภาษาเสียง

5. ภาษาฮักกะ (Hakka) ภาษาฮักกะ ใช้พูดกระจายกันหลายถิ่นมีมากที่สุดในบริเวณด้านตะวันออก และด้านเหนือของมณฑล Kwangtung นอกนั้นก็พบบ้างที่มณฑล Fukien มณฑล Kiangsi มณฑล Kwangsi มณฑล Hunan และมณฑล Szechwan บนเกาะ Taiwan ก็มีการพูดภาษานี้ คิดจำนวนประชากรที่พูดภาษานี้แล้ว คือ 4% ของประชากรของสาธารณรัฐประชาชนจีนทั้งหมด และเนื่องจากคนจีนที่พูดภาษาฮักกะอพยพมาตั้งรกรากในคาบสมุทรมาลายูและสิงคโปร์ ภาษาจีนที่พูดจากันในประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์จึงเป็นภาษาฮักกะนี้

6. ภาษากวางตุ้ง (Yüeh) พูดกัน ในมณฑลกวางตุ้งทางใต้ของมณฑลกวางสีที่เกาะฮ่องกง (the southern part of Kwangsi in Hongkong) และมาเก๊า (Makau) พูดกัน 5 % ของประชากรจีนทั้งหมด ถ้านับภาษาที่เป็นที่รู้จักกันนอกประเทศจีนแล้ว ภาษากวางตุ้งเป็นภาษาจีนที่คนทั่วโลกรู้จักกันมากที่สุด

7. ภาษามิน (Min) ภาษามิน พูดกันที่มณฑลฟูเกี้ยน Amoy และบนเกาะไต้หวัน ตะวันตกของกวางตุ้ง ทางใต้ของเซเกียง ได้รับอิทธิพลของภาษาชนกลุ่มน้อยเหมือนกัน คือ จากภาษา Chung, Li , Tung และ Shui สามารถแบ่งออกได้เป็น Min Pei (มินเหนือ) และ Min Nan (มินใต้)

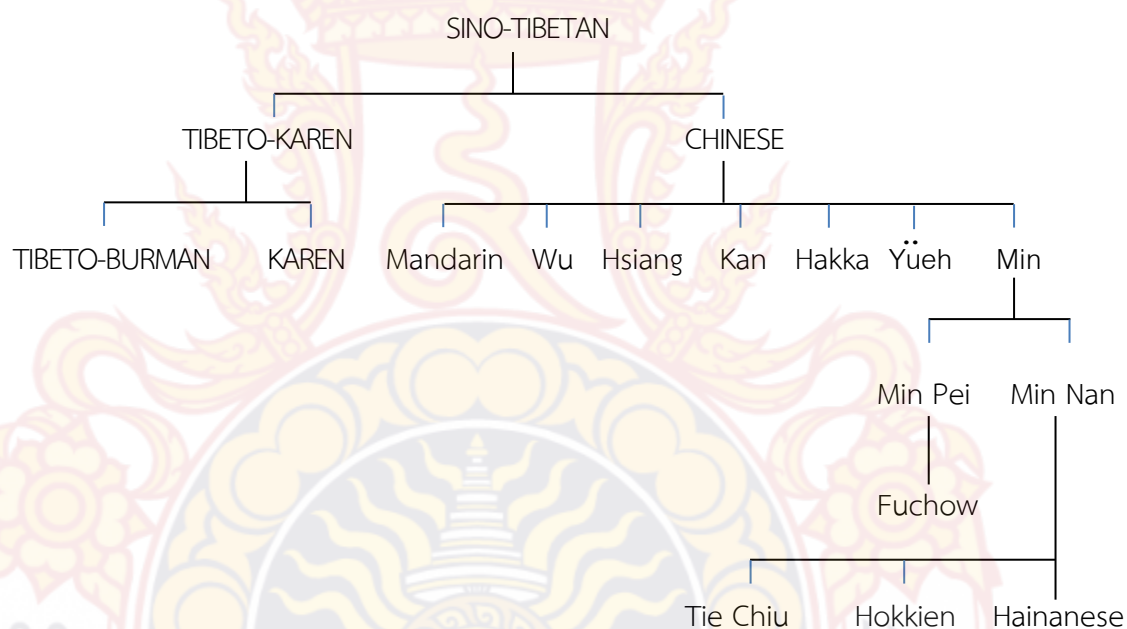
Egerod (1975 : 801) มิน (Min) เป็นกลุ่มภาษากลุ่มหนึ่งของภาษาตระกูลจีน (Sinitic) : ภาษาตระกูลจีน จัดอยู่ในตระกูลจีน-ทิเบต (Sino-Tibetan) ซึ่งเป็นตระกูลภาษาที่มีผู้พูดมากเป็นอันดับ 2 ของโลก รองจากตระกูลภาษาอินโด-ยูโรเปียน ภาษาตระกูลจีนแบ่งออกเป็น 2 สาขา คือ สาขาเหนือ (Northern Branch) และสาขาใต้ (Southern Branch) 1. สาขาเหนือ คือ ภาษาจีนแมนดาริน (Mandarin) มันจะเรียก ภาษาจีนกลาง เพราะเป็นภาษาราชการใช้ร่วมกันทั่วประเทศ 2. สาขาใต้ ประกอบด้วยกลุ่มภาษา 5 กลุ่มดังนี้ คือ 1) Wu 2) Kan-Hakka 3) Hsiang 4) Yue 5) Min แบ่งออกเป็น มินเหนือ (Min Pei) และมินใต้ (Min Nan) ดังนี้

1. มินเหนือ (Min Pei) ได้แก่ภาษาถิ่นที่พูดกันในรัฐฟูเจา (Fuchow) เป็นต้น
2. มินใต้ (Min Nan) ประกอบด้วยภาษาถิ่นหลายภาษา ได้แก่
 - แท้จิว (Tie Chiu) (ซัย วรรณโชติ, 2542) พูดกันในบริเวณตะวันตกของรัฐกวางตุ้ง มีประมาณ 10 ตำบล คือ เก็กเอี้ย (Kik-lo) เก็กไซ (Hong-Sung) ฮู่ไต้ (Hui-Lai) ซัวเถา (Swatow) โฝวเล้ง (Phou-Leng) นำอ้อ (Nam-Or)

เหยี่ยวพัง (Jiao-Pheng) เถ่งไห้ (Theng-Hai) เตี้ยเอี้ย (Tio-lo) เตี้ยอัง หรือเตี้ยอัง (Tie-Ang or Tio-Ang)

- ฮกเกี้ยน (Hokkien) พูดในเมืองอมอย (Amoy) รัฐฟูเกี้ยนในเกาะไต้หวัน (Fukien of Taiwan) ฯลฯ
- ไหหลำ (Hainanese) พูดในเกาะไหหลำ (Hainan) ซึ่งอยู่ทางตะวันออกของอ่าวตังเกี๋ย ฯลฯ

ดังนั้นเราสามารถกล่าวได้ว่า ตระกูลภาษา Sino – Tibetan สามารถแบ่งออกเป็นตระกูลต่าง ๆ และภาษาย่อยต่างๆ ตามแผนภาพ1. (ดัดแปลงจาก Benedict, 1972 : Egerod, 1975 และ สุริยา รัตนกุล, 1994) ได้ดังนี้

แผนภาพที่ 1. ตระกูลภาษา Sino – Tibetan (ดัดแปลงจาก Benedict, 1972 : Egerod, 1975 และ สุริยา รัตนกุล, 1994)

แผนภาพที่ 2. Chinese dialect groups (อ้างอิงจาก <https://www.kisspng.com/png-language-atlas-of-china-sinitic-languages-mandarin-3613962/preview.html>)

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในการทำวิจัยเรื่อง สภาพการใช้ ทักษะคิด และการเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษาของภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 ชาวแต้จิ๋วในประเทศไทย
- 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องสภาพการใช้และทักษะคิดของภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องระบบเสียงภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย

2.1 ชาวแต้จิ๋วในประเทศไทย

ประเทศไทยมีจำนวนประชากรประมาณ 66,000,000 คน ประชากรในประเทศไทย 75 % คือคนไทย และ 14 % คือคนไทยเชื้อสายจีน ภาษาราชการในประเทศไทยคือ ภาษาไทย

คนจีนได้เข้ามาติดต่อค้าขายในประเทศไทยตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย และอีกเหตุผลคือ คนจีนได้อพยพย้ายถิ่นฐานเข้ามาอยู่ในประเทศต่าง ๆ ในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นจำนวนมาก รวมถึงประเทศไทยด้วยตั้งแต่ศตวรรษที่ 18 เป็นต้นมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังสงครามโลกครั้งที่ 2

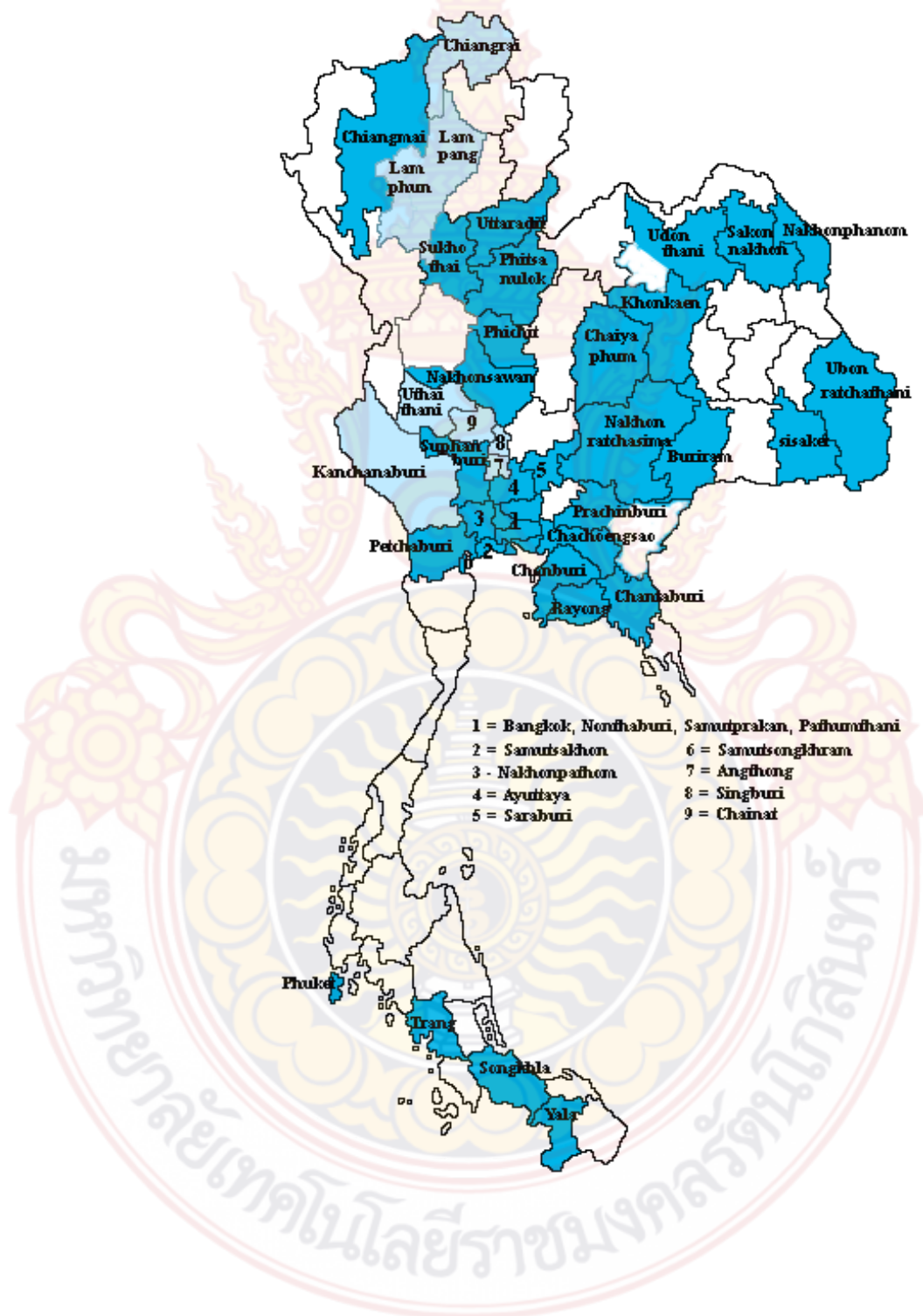
Skinner (1958) กล่าวว่า หลังจากพระเจ้าตากสินได้สถาปนาเป็นกษัตริย์แห่งกรุงธนบุรีแล้ว ท่านได้มีการสนับสนุนให้ชาวแต้จิ๋วรับใช้ราชการ และประกอบกับการขาดแรงงานในการเพาะปลูกเนื่องจากภาวะหลังสงคราม ดังนั้นคนไทยจึงยินดีต้องรับชาวจีนให้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทย

สิริวรรณพิชา ธนจิราวัฒน์ (2010 : 247) ได้กล่าวถึงการกระจายและการตั้งถิ่นฐานของชาวจีนในประเทศไทย โดยจากการศึกษาและเก็บข้อมูลเรื่อง ระบบเสียงภาษาจีนถิ่นในประเทศไทย ซึ่งพบว่าชาวจีน 8 กลุ่มย่อย ได้แก่ จีนฮ่อ (Yunnanese) จีนแคะหรือจีนฮากกา (Hakka) จีนแต้จิ๋ว (Teochew) จีนไหหลำ (Hainanese) จีนฮกเกี้ยน (Hokkien) จีนฟูเจี้ยน (Fuzhou) จีนกวางตุ้ง (Cantonese) และจีนกวางไส (Guang sai) ซึ่งทั้งหมดได้ตั้งถิ่นฐานในประเทศไทย โดยแบ่งออกจากการกระจายเป็น 3 กลุ่ม คือ

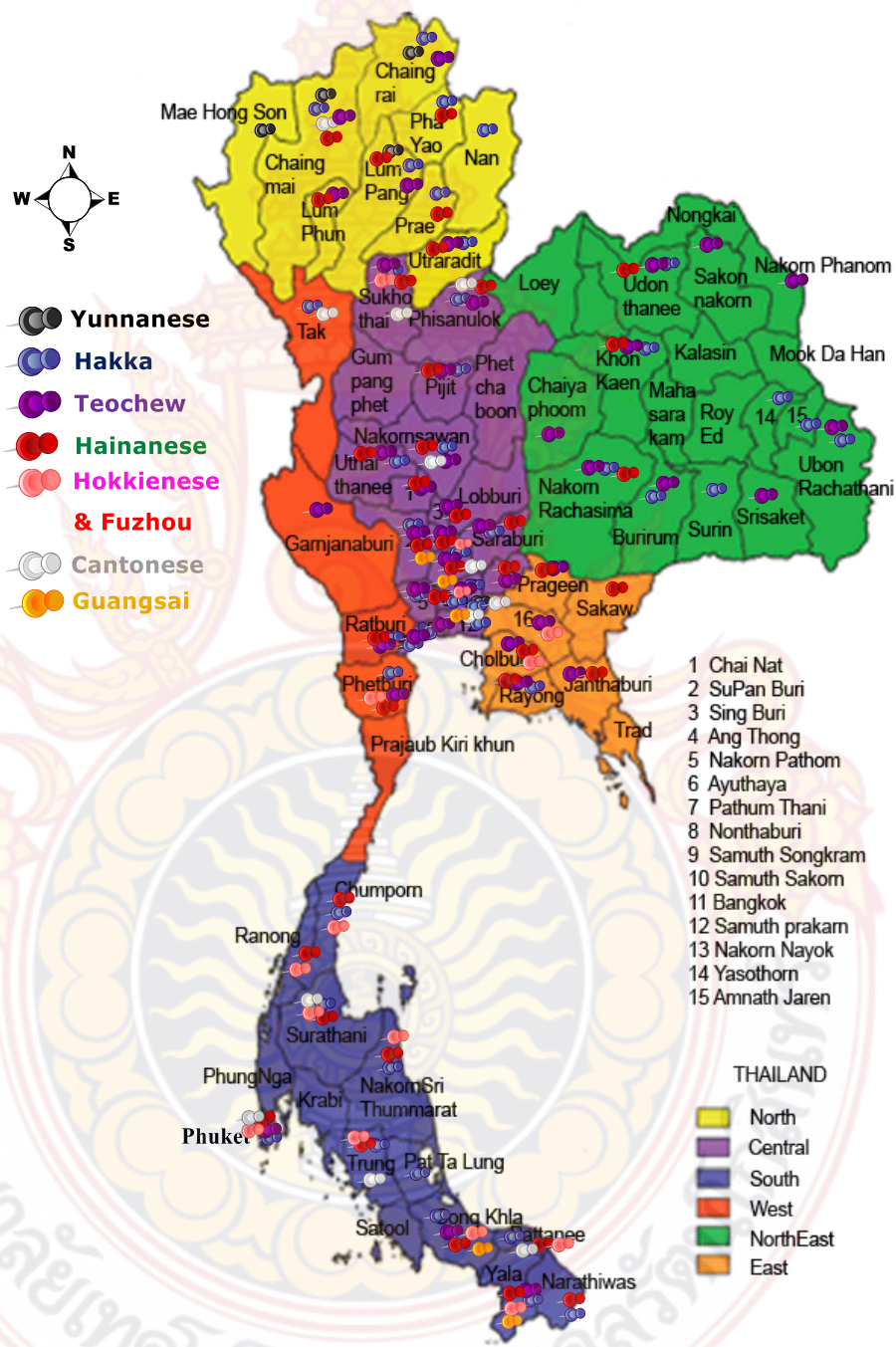
- (1) ชาวจีนในประเทศไทยกลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย ชาวจีนฮ่อ (Yunnanese) ซึ่งมีการอพยพโยกย้ายมาจากทางตอนใต้ของประเทศจีนและเข้ามาตั้งถิ่นฐานทางภาคเหนือของประเทศไทย ซึ่งปัจจุบันพบว่า มีชาวจีนฮ่อบางส่วนอพยพจากภาคเหนือของประเทศไทยมาตั้งถิ่นฐานในกรุงเทพมหานคร

- (2) ชาวจีนในประเทศไทยกลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย ชาวจีนแต้จิ๋ว (Teochew) ชาวจีนแคะหรือจีนฮากกา (Hakka) และชาวจีนไหหลำ (Hainanese) อพยพมาจากทางตอนใต้ของประเทศจีนมาตั้งถิ่นฐานอยู่ในกรุงเทพมหานคร และทางตอนใต้ของประเทศไทย ปัจจุบันชาวจีนกลุ่มที่ 2 นี้ได้มีการกระจายและตั้งถิ่นฐานไปในเกือบทุกจังหวัดของประเทศไทย ซึ่งส่วนมากของชาวจีนแต้จิ๋วและชาวจีนไหหลำจะอาศัยอยู่ในภาคกลาง ในขณะที่ชาวจีนแคะหรือจีนฮากกาจะอาศัยอยู่ในทุกภาคของประเทศไทย
- (3) ชาวจีนในประเทศไทยกลุ่มที่ 3 ประกอบด้วยชาวจีนฮกเกี้ยน (Hokkien) ชาวจีนฝูเจี้ยน (Fuzhou) หรือชาวจีนฮกจิ๋ว (Hokchew) ชาวจีนกวางตุ้ง (Cantonese) และชาวจีนกวางไส (Guangsai) ซึ่งอพยพจากภาคใต้ของประเทศจีนมาตั้งถิ่นฐานในภาคใต้ของไทยและในกรุงเทพมหานคร ซึ่งปัจจุบันชาวจีนกลุ่มนี้บางส่วนได้อพยพมาตั้งถิ่นฐานในกรุงเทพมหานครและจังหวัดอื่น แต่ศูนย์กลางหรือกลุ่มใหญ่ของชาวจีนกลุ่มนี้ยังคงอยู่ในภาคใต้ของประเทศไทย ได้แก่ จังหวัดภูเก็ต สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

แผนภาพที่ 3 แผนภาพการตั้งถิ่นฐานของชาวจีนแต้จิ๋ว (Teochew) ปัจจุบันในประเทศไทย
(อ้างอิง สิริวรรณพิชา ธนจิราวัฒน์, 2010 : 204)

แผนภาพที่ 4 แผนภาพการตั้งถิ่นฐานของชาวจีนปัจจุบันในประเทศไทย
 (อ้างอิง สิริวรรณพิชา ธนจิราวัฒน์, 2010 : 209)

นอกจากนี้ สิริวรรณพิชา ธนจิราวัฒน์ ยังได้สรุปช่วงเวลาในการอพยพของชาวจีนที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทย โดยแบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ

(1) ช่วงศตวรรษที่ 17 – สงครามโลกครั้งที่ 2 (2482 – 2492)

การอพยพช่วงแรกเริ่มขึ้นประมาณศตวรรษที่ 17 จนถึงช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 (2482 – 2492) สาเหตุเนื่องจากความยากจนและเหตุผลทางการเมืองในประเทศจีน ชาวจีนที่อพยพมาในช่วงเวลานี้ได้แก่ ชาวจีนฮกเกี้ยน ชาวจีนแต้จิ๋ว ชาวจีนแคะหรือฮากกา ชาวจีนฝูเจี้ยนหรือฮกจิ๋ว ชาวจีนไหหลำ ชาวจีนกวางตุ้ง และชาวจีนกวางไส ชาวจีนกลุ่มนี้นั้นจะประกอบอาชีพต่างๆ เช่น ส่วนใหญ่ชาวจีนฮกเกี้ยน ชาวจีนฝูเจี้ยน ชาวจีนกวางตุ้ง ชาวจีนกวางไส และบางส่วนของชาวจีนแคะหรือฮากกา จะทำอาชีพทำเหมืองแร่และปลูกยาง ซึ่งชาวจีนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ในภาคใต้ของไทย ส่วนชาวจีนแต้จิ๋ว ชาวจีนแคะหรือฮากกา ชาวจีนไหหลำ จะทำการกสิกรรมและค้าขาย ซึ่งจะอาศัยอยู่ในภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย

(2) ช่วงสงครามโลก (2488 – 2492)

การอพยพครั้งที่ 2 เกิดขึ้นในช่วงสงครามโลก (2488 – 2492) ซึ่งเกิดขึ้นจากความขัดแย้งทางการเมืองของประเทศจีน คือระหว่างกลุ่มคอมมิวนิสต์และกลุ่มก๊กมินตั๋ง ดังนั้นชาวจีนที่อพยพเข้ามาในช่วงนี้จะเป็นชาวจีนฮ่อ (Yunnanese) ซึ่งอพยพมาจากทางตะวันตกเฉียงใต้ของจีนมาตั้งถิ่นฐานอยู่ทางภาคเหนือของไทย ซึ่งชาวจีนฮ่อส่วนใหญ่จะเป็นทหารซึ่งอพยพเข้ามาอย่างผิดกฎหมาย ดังนั้นพวกเขาจึงถูกจำกัดพื้นที่ในการตั้งถิ่นฐานภายใต้กฎหมายไทย

นอกจากนี้ในช่วงที่ 2 นี้เนื่องจากภัยสงคราม ดังนั้นไม่ได้มีเพียงแค่ชาวจีนฮ่อเท่านั้น ชาวจีนอื่นๆ ก็ได้มีการอพยพเข้ามาในช่วงนี้ด้วย เช่น จีนแคะหรือจีนฮากกา จีนแต้จิ๋ว จีนไหหลำ จีนฮกเกี้ยน (Hokkien) จีนฝูเจี้ยน จีนกวางตุ้ง และจีนกวางไส

จากการวิเคราะห์พบว่า มีสาเหตุ 2 อย่างหลักของการย้ายถิ่นฐานเข้ามาในประเทศไทยของคนจีน นั่นคือ เหตุผลแรกคือความยากจน และสาเหตุจากสถานการณ์ทางการเมือง ทำให้ปัจจุบันนี้มีคนไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก และคนไทยเชื้อสายจีนแต่จิวก็เป็นกลุ่มหนึ่งที่มีจำนวนประชากรในประเทศไทยเป็นจำนวนมากในปัจจุบัน ซึ่งคนไทยเชื้อสายจีนแต่จิวเหล่านี้ปัจจุบันมีทั้งพูดภาษาจีนแต่จิวเป็นภาษาแม่ และพูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่

ชาวแต่จิวในประเทศไทยส่วนใหญ่อพยพมาจากมณฑลกวางตุ้ง (หรือเรียกว่า กวางตง) และมณฑลฮกเกี้ยน (หรือเรียกว่า ผู้เจี้ยน) เจชฎา โลหอุ่นจิตร และสมบุรณ์ ศิริประชัย (2526) กล่าวว่า “ชาวจีนแต่จิวนั้นมีมากที่สุดในประเทศไทย ตามจำนวนในปี พ.ศ. 2498 ในจำนวนกลุ่มคนจีน 5 ภาษา ได้แก่ จีนแต่จิว จีนแคะ จีนไหหลำ จีนฮกเกี้ยน จีนกวางตุ้ง และอื่นๆ ซึ่งมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 56 , 16, 7 , 7 และ 2 ตามลำดับ” และจากรายงานของสำนักสถิติ กระทรวงมหาดไทย (2544) รายงานว่า ร้อยละของชาวจีนในประเทศไทยในปี 2541 พบว่ามีประชากรชาวจีนประมาณ 8 ล้านคน ดังนี้

ตารางที่ 1 ร้อยละของประชากรชาวจีนในประเทศไทยในปี 2541 โดยสำนักงานสถิติ
กระทรวงมหาดไทย (2544)

จีนถิ่นย่อย	แต่จิว	ฮากกา	ไหหลำ	กวางตุ้ง	ฮกเกี้ยน	อื่นๆ
ร้อยละของประชากร	56	16	12	7	7	2

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องสภาพการใช้และทัศนคติของภาษาจีนแต่จิวในประเทศไทย

พิชณี สวัสดิ์ตยวงศ์ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง อนาคตภาษาจีนในประเทศไทย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาภาษาจีนในประเทศไทยว่าจะมีแนวโน้มการใช้ภาษาเป็นอย่างไร โดยเก็บข้อมูลด้วยการใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์จากตัวอย่างประชากรชาวไทยเชื้อสายจีนแต่จิวและเชื้อสายไทย พร้อมทั้งได้สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับชาวไทยเชื้อสายจีนแต่จิวและเชื้อสายไทยรุ่นเยาว์ซึ่งได้แก่บุตรของผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อดูแนวโน้มในอนาคต ทั้งนี้ได้นำปัจจัยด้านอายุมาวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยที่ได้คือ 1.) ผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยเชื้อสายจีนแต่จิวและบุตรมีความรู้พื้นฐานและการใช้ภาษาจีนแต่จิวสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกับอายุ ส่วนด้านทัศนคติทั้ง 3 กลุ่มเห็นว่าควรเรียนรู้ภาษาจีนกลางเพิ่มและควรส่งเสริมให้บุตรเรียนภาษาจีนกลางเพิ่มด้วยเช่นกัน 2.) ผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยเชื้อสายไทยและบุตรไม่มีความรู้พื้นฐานและการใช้ภาษาจีนถิ่นใดเลย แต่มีทัศนคติสนใจอยากจะได้เรียนรู้ภาษาจีนกลางและ

อยากจะส่งเสริมให้บุตรเรียนรู้ภาษาจีนกลางด้วยเช่นกัน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสถานการณ์ความรู้พื้นฐาน, การใช้ภาษา และทัศนคติที่มีต่อภาษาจีนแต่จิวเป็นไปในทิศทางที่ถดถอย ขณะที่ทัศนคติที่มีต่อภาษาจีนกลางเป็นไปในลักษณะที่กำลังเฟื่องฟู

สุวิไล เปรมศรีรัตน์ (2547) ได้กล่าวไว้ในหนังสือเรื่อง แผนที่ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในประเทศไทย ว่า เนื่องจากประเทศไทยตั้งอยู่ใจกลางดินแดนเอเชียอาคเนย์ ซึ่งเป็นดินแดนที่มีผู้คนต่างเผ่าพันธุ์และภาษาอยู่ปะปนกันมากที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ประชากรไทยจำนวนกว่า 60 ล้านคน มีภาษาพูดซึ่งแสดงลักษณะเฉพาะและชาติพันธุ์ทั้งสิ้นกว่า 70 กลุ่ม และมีภาษาไทยมาตรฐานซึ่งเป็นพื้นฐานมากจากภาษาไทยกลางสำเนียงหนึ่งของอยุธยาเป็นภาษาราชการและภาษาประจำชาติ โดยใช้เป็นสื่อของการศึกษาในโรงเรียนและในสื่อสารมวลชนเพียงภาษาเดียว ส่วนภาษาที่มีอิทธิพลต่อภาษาไทยมาตรฐานคือ ภาษาบาลี สันสกฤต เขมร จีน และอังกฤษ ภาษาอื่น ๆ ที่ใช้เป็นเฉพาะภาษาพูดในประเทศไทยล้วนถือเป็นภาษาท้องถิ่น ภาษากลุ่มชาติพันธุ์ย่อย หรือภาษาชนกลุ่มน้อย

ภาษาจีนแต่จิวก็เป็นภาษาหนึ่งที่อยู่ใต้อาณาจักรจีน-ทิเบต (Sino-Tibetan language family) ซึ่งภาษาตระกูลจีน-ทิเบตในประเทศไทยมีจำนวน 21 กลุ่มภาษาหลัก ประกอบไปด้วยกลุ่มภาษาจีน ซึ่งผู้พูดมีบรรพบุรุษอพยพมาจากส่วนต่าง ๆ ของจีน และมักตั้งถิ่นฐานอยู่ในเขตตัวเมืองหรือตลาด ยกเว้นกลุ่มจีนฮ่อ ซึ่งตั้งถิ่นฐานอยู่ในเขตภูเขาในภาคเหนือส่วนต่อกับพม่าและจีน มีทั้งหมด 7 กลุ่มภาษา และมีกลุ่มภาษาทิเบต-พม่า ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 14 กลุ่มภาษา ผู้ที่พูดภาษาทิเบต-พม่า เหล่านี้เป็นชนกลุ่มใหญ่ทางตอนเหนือของเอเชียอาคเนย์ติดต่อกับจีน มีจำนวนกว่า 200 ภาษา ในประเทศไทยพบในชนกลุ่มใหญ่ทางตอนเหนือของเอเชียอาคเนย์ติดต่อกับจีน มีจำนวนกว่า 200 ภาษา ในประเทศไทยพบในเขตภาคเหนือและตะวันตกเป็นส่วนมาก ภาษาในตระกูลนี้มีผู้พูดเป็นจำนวนร้อยละ 3.1 ของประชากรในประเทศไทย มีดังนี้

ภาษาจีน

กวางตุ้ง	Cantonese
แคะ (ฮักกะ๗)	Hakka
แต้จิ๋ว	Teochiu
แมนดาริน (จีนกลาง)	Mandarin
ไหหลำ	Hiananese
ฮกเกี้ยน	Hokkian
ฮ่อ	Yannanese (Western mandarin)

ภาษาทิเบต-พม่า

กะยา	Kaya
กะยอ	Kayo
จิงโพ (คะฉิ่น)	Jingpaw / Kachin
บเว	Bwe
บิซู	Bisu
ปะกายอ	Sgaw Karen
ปะด่อง	Padaung
โปว	Pwo Karen
พม่า	Burmese
ละหู่ (มูเซอร์)	Lahu
ละว้า (ก่อง)	Gong
ลิซู (ลีซอ)	Lisu
อะข่า (อิก้อ)	Akha
อิมปี	Mpi

แม้ว่าประเทศไทยจะมีความหลากหลายของภาษาและชาติพันธุ์เป็นอย่างมาก แต่อาจกล่าวได้ว่า ปัญหาการแข่งขันหรือการต่อสู้ระหว่างกลุ่มที่เห็นได้ชัดเจนยังมีน้อยมาก วิลเลียม สมอลลีย์ (William Smalley 1994)¹ ผู้ซึ่งเป็นทั้งนักมานุษยวิทยาและนักภาษาศาสตร์ชาวอเมริกัน และมีประสบการณ์ทำงานในประเทศลาวและประเทศไทยมีความเห็นว่า สาเหตุของการที่กลุ่มชาติพันธุ์ภาษาต่าง ๆ สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุขบนแผ่นดินไทยก็เพราะแต่ละกลุ่มภาษาทั้งภาษาใหญ่และภาษาย่อย มีหน้าที่และสถานะทางสังคมแตกต่างกันและสูงหรือต่ำดลันกันตามลำดับชั้นของภาษาในสังคมไทย (Language hierarchy) ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับความแตกต่างของลำดับชั้นทางสังคม (Social hierarchy) ของคนในประเทศไทยซึ่งเป็นที่ยอมรับทั่วไป

¹ William Smalley. 1994. Language Diversity and National Unity. Chicago: the University of Chicago Press.

ลำดับชั้นของภาษาในสังคมไทย (Language hierarchy)

1. ภาษาไทยมาตรฐาน (Standard Thai)

2. ภาษาไทยถิ่น (ตามภูมิภาค) ได้แก่ คำเมือง ลาวอีสาน ปักษ์ใต้ ไทยกลาง
(Regional Thai Languages: Khammuang, Lao Isan, Paktay and Central Thai)

3. ภาษาพื้นบ้าน / ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ (Local / Ethnic Language)

3.1 ภาษาพลัดถิ่น (Displaced Language)

3.2 ภาษาในเมือง / ตลาด (Town Language)

3.3 ภาษาตามชายขอบ (Marginal Language)

3.4 ภาษาในวงล้อม (Enclave Language)

ภาษาไทยมาตรฐาน ซึ่งเป็นภาษาราชการและภาษาประจำชาติจะอยู่ในชั้นที่สูงที่สุด เป็นภาษาที่ใช้ในการจัดการศึกษาหรือในโรงเรียน ใช้ในการติดต่อราชการและใช้ในสื่อสารมวลชนทั่วทั้งประเทศ ภาษาใหญ่ซึ่งรองลงมาคือ ภาษาไทยถิ่นตามภูมิภาค ได้แก่ คำเมือง (ไทยถิ่นเหนือ ร้อยละ 10) ลาวอีสาน (ไทยถิ่นอีสาน ร้อยละ 28) ปักษ์ใต้ (ไทยถิ่นใต้ ร้อยละ 9) และไทยกลาง (ร้อยละ 39) ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ทั่วไป และใช้เป็นภาษากลางในแต่ละภูมิภาค ชั้นรองลงไปจากภาษาไทยท้องถิ่นแต่ละภูมิภาคคือกลุ่มภาษาย่อย ได้แก่ ภาษาพื้นบ้าน ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ หรือภาษาที่พูดกันอยู่ในหมู่บ้านหรือภายในบ้าน แต่ละกลุ่มมีขนาดและสถานภาพต่าง ๆ กันไป แบ่งได้เป็น 4 กลุ่มใหญ่ คือ

(1) ภาษาพลัดถิ่น ส่วนมากเป็นภาษาในตระกูลไท ที่มีถิ่นฐานเดิมอยู่นอกประเทศไทยและมีประวัติการอพยพโยกย้ายเข้ามาอยู่ในประเทศไทยในพื้นที่ต่าง ๆ ได้แก่ ภาษาลื้อ ของ พวน ญ้อ โย้ย แสกลอง กลุ่มภาษาลาวต่าง ๆ ในเขตภาคกลาง เช่น ลาวเวียง ลาวตี้ ลาวแจ้ว และลาวครั้ง เป็นต้น

(2) ภาษาในเขตเมือง / ตลาด ได้แก่ ภาษาจีน กลุ่มต่าง ๆ ซึ่งพบในเขตเมืองหรือตลาดทั่วไปเกือบทุกจังหวัด และภาษาเวียดนามซึ่งพบในเขตเมืองหรือตลาดในภาคอีสานตอนบน โดยเฉพาะจังหวัด สกลนคร นครพนม มุกดาหาร อุดรธานี เลย หนองคาย เป็นต้น

(3) ภาษาตามชายขอบ ได้แก่ ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ที่มีถิ่นฐานติดชายแดนติดต่อประเทศเพื่อนบ้าน และมักจะมีผู้พูดภาษาเดียวกันต่อเนื่องไปยังภายนอกประเทศที่มีพรมแดนติดกัน เช่น ภาษาเขมร นอกจากจะพบในประเทศไทย เรียกว่า “ภาษาเขมรถิ่นไทย” แล้วยังพบในดินแดนที่ต่อเนื่องกันในประเทศกัมพูชาและเวียดนาม สำหรับภาษามลายู นอกจากพบในภาคใต้ของไทยแล้วยังพบต่อเนื่องไปในประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน และบางส่วนของอินโดนีเซีย เป็นต้น ภาษาขมุนอกจากจะพบในประเทศไทย ยังพบในบริเวณกว้างในตอนเหนือของเอเชียอาคเนย์ ครอบคลุมบางส่วนของลาว เวียดนาม และจีน นอกจากนี้ยังมีกลุ่มอื่น ๆ ที่มีผู้พูดภาษาข้ามพรมแดนประเทศเช่นกัน ได้แก่ กูย/กวย ว่า ไทใหญ่ อะข่า ละหู่ ลิซุ ม้ง เมี่ยน และกะเหรี่ยง เป็นต้น ภาษาเหล่านี้จะมีสถานภาพแตกต่างกันไป บางกลุ่มภาษามีผู้พูดมาก เช่น ภาษาเขมรถิ่นไทยในเขตอีสานใต้ ใช้เป็นภาษากลางในบางท้องถิ่นด้วย เช่นเดียวกับภาษามลายูท้องถิ่นในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นต้น

(4) ภาษาในวงล้อม เป็นภาษากลุ่มเล็ก ๆ ที่อยู่ในเขตห่างไกล ทิวกันดาร หรือ ถูกล้อมรอบด้วยภาษาและวัฒนธรรมอื่น ๆ และมักไม่มีการติดต่อหรือไม่พบกลุ่มเดียวกันนอกประเทศ เช่น ญ้อกูร ละเวือะ มลาปรี ((ผี) ตองเหลื่อง) โซ (ทะเว็ง) ละว้า (ก่อง) อิมปี ปิซุ ของ กะซอง และซัมเร เป็นต้น

โดยทั่วไปประชากรไทยที่มีภาษาพื้นบ้านเป็นเอกลักษณ์ของตน มักจะมีลักษณะพูดได้สองภาษา หรือหลายภาษา โดยจะพูดภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ของตนในบ้านกับคนในครอบครัว หรือคนในชุมชนเดียวกัน และในขณะเดียวกันก็จะพูดภาษาท้องถิ่น ซึ่งเป็นภาษากลางของภูมิภาค เช่น คำเมือง ลาว ปักข์ ไต๋ๆ และ/หรือ ภาษาไทย นอกหมู่บ้านกับคนภายนอก ทั้งนี้โดยการเลือกใช้ภาษาจะขึ้นกับผู้พูดด้วย สถานการณ์ หรือโอกาส ส่วนในโรงเรียนโดยเฉพาะในห้องเรียน ในสถานที่ราชการ หรือวาระที่เป็นทางการต่างๆ รวมทั้งในสื่อมวลชน จะใช้ภาษาไทยมาตรฐานทั้งสิ้น อย่างไรก็ตามสถานการณ์ด้านการใช้ภาษาสองหรือหลายภาษาเช่นนี้กำลังลดลงเรื่อย ๆ โดยภาษาไทยเข้ามาแทนที่ในกิจกรรมและสถานการณ์ต่าง มากขึ้นเรื่อย ๆ

ม.ล. จรัลวิไล จรุงญโรจน์ และ Yang Liahou (2558) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ทักษะติดต่อผู้พูดภาษาไทย และภาษาจีนของชาวไทยที่เรียนภาษาจีนและชาวจีนที่เรียนภาษาไทย: การศึกษาด้วยกลวิธีพหุเสียงคู่ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติของชาวจีนที่กำลังศึกษาภาษาไทยกับทัศนคติของชาวไทยที่กำลังศึกษาภาษาจีนที่มีต่อผู้พูดภาษาจีนและผู้พูดไทย กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวนรวม 210 คน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างชาวไทยประเมินผู้พูดภาษาจีนสูงกว่าผู้พูดภาษาไทยในทุกคุณลักษณะ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวจีนประเมินผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีนไม่แตกต่างกัน ผู้พูดภาษาไทยได้รับการประเมินโดยกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสูงกว่าผู้พูดภาษาจีนในด้านการเข้าสังคมและ

คุณธรรม ส่วนผู้พูดภาษาจีนได้รับการประเมินสูงกว่าผู้พูดภาษาไทยในด้านอำนาจ ด้านสถานภาพทางสังคม และด้านกายภาพ กลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่มีและไม่มีเชื้อสายจีนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการประเมินผู้พูดทั้งสองภาษา

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องระบบเสียงภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย

Wichet Atchariyasucha (1982) ศึกษาาระบบเสียงภาษาจีนแต้จิ๋ว โดยกล่าวว่า ระบบเสียงภาษาจีนแต้จิ๋วมีเสียงพยัญชนะ 19 หน่วยเสียง ได้แก่ /p, ph, t, th, k, kh, ʔ, b, g, ts, tsh, m, n, ŋ, s, h, l, w, j / . ซึ่งหน่วยเสียงพยัญชนะทั้งหมดยกเว้น /w/ สามารถเกิดในพยางค์ต้นได้ อย่างไรก็ตาม หน่วยเสียงพยัญชนะ /p, k, ʔ, m, ŋ / สามารถเกิดในตำแหน่งท้ายคำ นอกจากนี้ยังพบว่ามีการควบกล้ำของเสียงพยัญชนะ 4 หน่วยเสียง คือ /kw, khw, ʔw, hw/ สำหรับหน่วยเสียงสระในภาษาจีนแต้จิ๋ว วิเศษฐ์ อัจฉริยสุชา พบว่ามีหน่วยเสียงสระเดี่ยวปกติ (oral vowels) จำนวน 6 หน่วยเสียง คือ /i, e, u, a, o, u/ และเสียงสระนาสิก (nasalized vowels) จำนวน 3 หน่วยเสียง คือ /ĩ, ẽ, ă/ สระประสม 2 เสียงที่เป็นสระปกติ 9 หน่วยเสียง และสระนาสิก 4 หน่วยเสียง คือ /io, iõ, ai, oi, oĩ, ui, iu, au, ou, uo, uõ, io, iõ/ และสระประสม 3 เสียง 2 หน่วยเสียง คือ /iou, uoi/ นอกจากนี้ภาษาจีนแต้จิ๋วที่พบไม่มีความต่างของความสั้นยาวของเสียงสระ สำหรับวรรณยุกต์ของภาษาจีนแต้จิ๋วมีทั้งหมด 6 วรรณยุกต์ ดังในแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 วรรณยุกต์ภาษาจีนแต้จิ๋ว (อ้างอิง Wichet Atchariyasucha, 1982)

วรรณยุกต์ที่ 1 : กลางระดับ

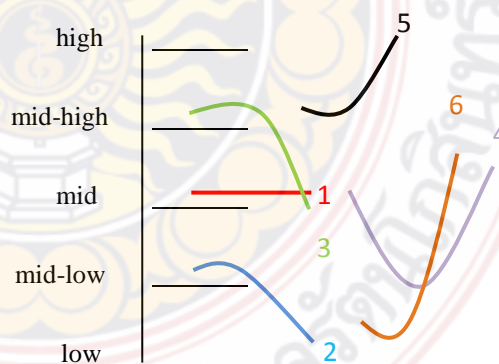
วรรณยุกต์ที่ 2 : ต่ำตก

วรรณยุกต์ที่ 3 : สูงตก

วรรณยุกต์ที่ 4 : กลางตกขึ้น

วรรณยุกต์ที่ 5 : สูงขึ้น

วรรณยุกต์ที่ 6 : ต่ำขึ้น

Pranee Gyarunsut (1983) ศึกษาาระบบเสียงภาษาจีนแต้จิ๋ว พบว่ามีเสียงพยัญชนะ 19 หน่วยเสียง เช่นเดียวกับกับ **Wichet Atchariyasucha (1982)** ซึ่งสามารถเป็นได้ทั้งพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้าย สระในภาษาจีนแต้จิ๋ว พบว่ามี 11 หน่วยเสียง ซึ่งเป็นสระปกติ 6 หน่วยเสียง คือ /i, e, ɛ, a, o, u/ และสระนาสิก 5 หน่วยเสียง คือ /i, ẽ, ǎ, ǒ, ǔ/ และสระประสม 2 เสียงจำนวน 8 หน่วยเสียง คือ /ia, ĩa, io, ĩo, ue, ũe, ua, ũa/ สำหรับวรรณยุกต์ภาษาจีนแต้จิ๋ว ปรากฏพบว่ามี 6 วรรณยุกต์ดังนี้ คือ วรรณยุกต์ กลางระดับ [33] วรรณยุกต์ต่ำระดับ [11] วรรณยุกต์ต่ำตก [21] วรรณยุกต์สูงตก [51] วรรณยุกต์สูงระดับ [55] และวรรณยุกต์ต่ำขึ้น [24]

Napharat Maneerat (1983) ศึกษาภาษาจีนแต้จิ๋วในจังหวัดนครปฐม พบว่ามีเสียงพยัญชนะ 18 หน่วยเสียง คือ / p, ph, t, th, k, kh, ʔ, b, g, m, n, ŋ, s, h, c, ch, l, j / ซึ่งมีเพียง 5 หน่วยเสียง คือ /p, t, k, m, ŋ/ ที่สามารถเกิดในตำแหน่งพยางค์ท้ายได้ ภาษาจีนแต้จิ๋วในจังหวัดนครปฐม มีทั้งสระเดี่ยว สระประสม 2 หน่วยเสียง และสระประสม 3 หน่วยเสียง สำหรับสระเดี่ยวพบว่า มีสระปกติจำนวน 8 หน่วยเสียง คือ /i, e, ɛ, u, a, ɔ, o, u/ และสระนาสิก 4 หน่วยเสียง /ĩ, ẽ, tĩ, ǎ/ สระประสม 2 เสียง พบว่ามี 14 หน่วยเสียง แบ่งออกเป็นสระปกติ จำนวน 9 หน่วยเสียง คือ /ia, iu, io, au, ai, ua, ui, oi, ou/ และสระนาสิกจำนวน 5 หน่วยเสียง /ĩa, ĩo, ũa, ǒi, ǒu/ และสระประสม 3 เสียง พบจำนวน 3 หน่วยเสียง คือ /iau, uai, uāi/ เสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนแต้จิ๋วในจังหวัดนครปฐม พบว่ามี 6 หน่วยเสียง คือ วรรณยุกต์ที่ 1 คือ กลางระดับ วรรณยุกต์ที่ 2 คือ ต่ำตก วรรณยุกต์ที่ 3 สูงตก วรรณยุกต์ที่ 4 กลางตกขึ้น วรรณยุกต์ที่ 5 สูงขึ้น และวรรณยุกต์ที่ 6 คือ ต่ำขึ้น

Wilailuck Chuwarahawong (2000) ศึกษาวรรณยุกต์ของภาษาไทยกลางโดยคนกรุงเทพฯ คนแต้จิ๋วและคนซีกซ์ พบว่าวรรณยุกต์ภาษาจีนแต้จิ๋วที่พูดโดยคนกรุงเทพฯ มีวรรณยุกต์ 6 หน่วยเสียงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตารางแสดงวรรณยุกต์ของภาษาจีนแต้จิ๋วโดยคนไทยกรุงเทพฯ (อ้างอิง Wilailuck Chuwarahawong , 2000)

วรรณยุกต์		เพศชาย	เพศหญิง	วรรณยุกต์		เพศชาย	เพศหญิง
วรรณยุกต์ที่ 1	กลางระดับ	[32]	[32]	วรรณยุกต์ที่ 4	สูงระดับ	[341]	[451]
วรรณยุกต์ที่ 2	ต่ำตก	[21]	[31]	วรรณยุกต์ที่ 5	สูงตก	[44]	[44]
วรรณยุกต์ที่ 3	ต่ำระดับ	[11]	[11]	วรรณยุกต์ที่ 6	ต่ำขึ้น	[225]	[335]

Janida Eiapailin (2004) ศึกษาาระบบเสียงแทรกซ้อนของภาษาจีนแต้จิ๋วในภาษาไทย กรุงเทพมหานครโดยชาวจีนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งการศึกษานี้ชาวจีนที่ศึกษาเป็นชาวจีนแต้จิ๋วที่อาศัยอยู่ในย่านเยาวราช จังหวัดกรุงเทพฯ พบว่า มีเสียงพยัญชนะ จำนวน 18 หน่วยเสียง คือ/ p , ph , b , t , th , k , kh , g , ʔ , m , n , ŋ , c , ch , s , h , l , j / และเสียงพยัญชนะทั้งหมดสามารถเป็นพยัญชนะต้นได้ และมีเพียง 5 หน่วยเสียงที่สามารถเป็นพยัญชนะท้ายได้ คือ /p , k , ʔ , m , ŋ/ เสียงสระในภาษาจีนแต้จิ๋วที่พบ พบว่า มีหน่วยเสียงสระเดี่ยวปกติจำนวน 6 หน่วยเสียงและหน่วยเสียงสระเดี่ยวนาสิกจำนวน 3 หน่วยเสียง เสียงสระประสมสองเสียงปกติ จำนวน 13 หน่วยเสียงและเสียงสระประสมสองเสียงนาสิก จำนวน 4 หน่วยเสียง และเสียงสระประสมสามเสียง จำนวน 2 หน่วยเสียง ดังแสดงในตารางที่ 3 นอกจากนี้งานวิจัยนี้ยังพบว่าเสียงวรรณยุกต์ของภาษาจีนแต้จิ๋วมีทั้งหมด 6 หน่วยเสียง คือ วรรณยุกต์ที่ 1 เสียงวรรณยุกต์กลางระดับ [33] วรรณยุกต์ที่ 2 เสียงวรรณยุกต์ต่ำตก [21] วรรณยุกต์ที่ 3 เสียงวรรณยุกต์สูงตก [51] วรรณยุกต์ที่ 4 เสียงวรรณยุกต์กลางตกขึ้น [312] วรรณยุกต์ที่ 5 เสียงวรรณยุกต์สูงขึ้น [45] และวรรณยุกต์ที่ 6 เสียงวรรณยุกต์ต่ำขึ้น [15]

ตารางที่ 3 ตารางแสดงวรรณยุกต์ของภาษาจีนแต้จิ๋วโดยคนจีนแต้จิ๋วในกรุงเทพมหานคร (อ้างอิง Janida Eiapailin, 2004)

		สระหน้า		สระกลาง		สระหลัง	
		สระปกติ	สระนาสิก	สระปกติ	สระนาสิก	สระปกติ	สระนาสิก
สระเดี่ยว	Close	i	ĩ	u		u	
	Close-mid	e				o	
	Open-Mid		ẽ				
	Open			a	ã		
สระประสม 2 เสียง	Close	ie iu io	iĩ iĩ iĩ			ue ui	uĩ
	Close-mid					oi ou	oĩ
	Open			ai au			
สระประสม 3 เสียง						uei	

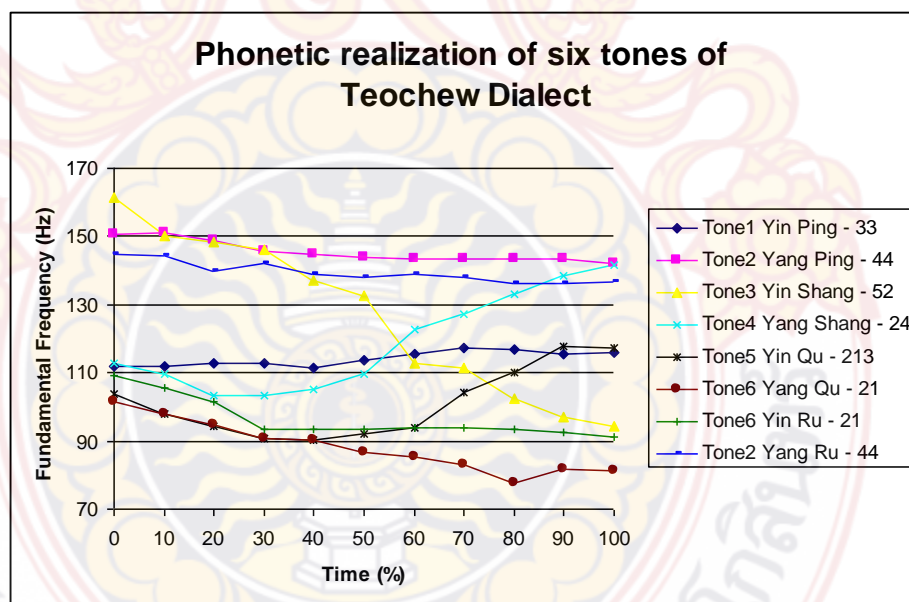
Zirivarnphicha Thanajirawat (2010) ศึกษาาระบบเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนถิ่นต่างๆ ในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าในประเทศไทยประกอบไปด้วยชาวจีนถิ่นทั้งหมด 8 กลุ่มย่อย ได้แก่ จีนฮ่อ (Yunnanese) จีนแคหรือจีนฮากกา (Hakka) จีนแต้จิ๋ว (Teochew) จีนไหหลำ (Hainanese) จีนฮกเกี้ยน (Hokkien) จีนฝูเจี้ยน (Fuzhou) จีนกวางตุ้ง (Cantonese) และจีนกวางไส (Guang sai) ซึ่งสำหรับระบบเสียงภาษาจีนแต้จิ๋วที่พบ พบว่าเป็นภาษาจีนแต้จิ๋วที่ได้จากการศึกษาจากการเก็บข้อมูลของชาวจีนแต้จิ๋วที่พบมากที่สุดในประเทศไทย คือ ชาวจีนแต้จิ๋วที่มาจากเมืองก๊กเอี้ย (Kik-Io) เมืองเถ่งไห้ (Theng-Hai) เมืองโฝล่เล้ง (Phou-Leng) เมืองเตี้ยเอี้ย (Tio-Io) และเมืองเตี้ยอั้ง (Tio-Ang) ของเมืองแต้จิ๋ว (Chaoshan) สามารถแบ่งภาษาจีนแต้จิ๋วออกเป็น 2 กลุ่มย่อยซึ่งมีความแตกต่างในเรื่องเสียงสระและเสียงวรรณยุกต์ ได้แก่ แต้จิ๋วกลุ่มย่อยที่ 1 พุดโดยคนแต้จิ๋วจากเมือง ก๊กเอี้ย (Kik-Io) เมืองเถ่งไห้ (Theng-Hai) เมืองโฝล่เล้ง (Phou-Leng) และเมืองเตี้ยเอี้ย (Tio-Io) และกลุ่มย่อยที่ 2 พุดโดยคนแต้จิ๋วจากเมืองเตี้ยอั้ง (Tio-Ang) และชาวแต้จิ๋วบางส่วนในเมือง ก๊กเอี้ย (Kik-Io) และเมืองเถ่งไห้ (Theng-Hai) โดยทั้ง 2 กลุ่มย่อยมีการใช้ระบบเสียงพยัญชนะ 18 หน่วยเสียงเหมือนกัน คือ /p, ph, b, t, th, k, kh, g, ʔ, m, n, ŋ, ts, tsh, s, z (j), h, l/ ซึ่งชาวแต้จิ๋วบางส่วนของทั้ง 2 กลุ่มย่อย แทนที่เสียงพยัญชนะ /z/ ด้วยเสียงพยัญชนะ /j/ โดยเสียงพยัญชนะทั้งหมดสามารถเป็นพยัญชนะต้นได้ทั้งหมด แต่มีเพียง 5 หน่วยเสียงที่สามารถเป็นพยัญชนะท้าย คือ /p, k, ʔ, m, ŋ/ สำหรับหน่วยเสียงสระ พบว่ามีเสียงสระเดี่ยวปกติจำนวน 6 หน่วยเสียงและสระเดี่ยวนาสิก จำนวน 3 หน่วยเสียง คือ /i, ī, ε, ẽ, u, a, ǎ, o, u/ สระประสมสองเสียงปกติจำนวน 10 หน่วยเสียงและสระประสมสองเสียงนาสิก จำนวน 6 หน่วยเสียง คือ /ia, iǎ, iu, io, iō, ai, aī, au, oi, oī ou, uə, uǎ, ui, əi, ǎi/ และสระประสมสามเสียง จำนวน 2 หน่วยเสียง คือ /iau, uai/ นอกจากนี้ยังพบเสียง /m/ อีกด้วย ภาษาจีนแต้จิ๋วจากการวิจัยนี้พบว่ามีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ จำนวน 6 หน่วยเสียง คือ 1) วรรณยุกต์เสียงกลางระดับ 2) วรรณยุกต์เสียงเสียงสูงระดับ 3) วรรณยุกต์เสียงสูงตก 4) วรรณยุกต์เสียงต่ำขึ้น 5) วรรณยุกต์เสียงต่ำตกขึ้น และ 6) วรรณยุกต์เสียงต่ำตก โดยสามารถแสดงให้เห็นได้ตามตารางที่ 4 และแผนภาพที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 4 ตารางแสดงเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย (อ้างอิง Zirivarnphicha Thanajirawat , 2010)

Tone	平 Ping 'level'	上 Shang 'rising'	去 Qu 'departing'	入 Ru 'entering'
阴 Yin	[33] วรรณยุกต์ 1 วรรณยุกต์กลางระดับ	[52] วรรณยุกต์ 3 วรรณยุกต์สูงตก	[213] วรรณยุกต์ 5 วรรณยุกต์ต่ำตกขึ้น	[21] วรรณยุกต์ 6 วรรณยุกต์ต่ำตก
阳 Yang	[44] วรรณยุกต์ 2 วรรณยุกต์สูงระดับ	[24] วรรณยุกต์ 4 วรรณยุกต์ต่ำขึ้น	[21] วรรณยุกต์ 6 วรรณยุกต์ต่ำตก	[44] วรรณยุกต์ 2 วรรณยุกต์สูงระดับ

แผนภาพที่ 6 กราฟแสดงสัทลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ของภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย (อ้างอิง Zirivarnphicha Thanajirawat , 2010)

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับระบบเสียงภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทยพบว่ามี 6 งาน ซึ่งสามารถแสดงการเปรียบเทียบสิ่งที่พบได้ดังตารางที่ 5 คือ

ตารางที่ 5 ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลการศึกษาระบบเสียงภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย

ลำดับ ที่	ผู้วิจัยและแหล่งที่ ศึกษา	หน่วยเสียง พยัญชนะต้น	หน่วยเสียงสระ	หน่วยเสียง พยัญชนะท้าย	หน่วยเสียง วรรณยุกต์
1	Wichet (1982) กรุงเทพฯ	19 หน่วยเสียง คือ p, ph, t, th, k, kh, ʔ, b, g, ts, tsh, m, n, ŋ, s, h, l, w, j	9 หน่วยเสียง คือ i, ī, e, ē, u, a, ā, u, o	5 หน่วยเสียง คือ p, k, ʔ, m, ŋ	6 หน่วยเสียง ไม่ได้ระบุระดับเสียง
2	Pranee (1983) กรุงเทพฯ	19 หน่วยเสียง เช่นเดียวกับ Wichet	11 หน่วยเสียง คือ i, ī, e, ē, ɛ, a, ā, o, ǒ, u, ū	7 หน่วยเสียง คือ p, k, ʔ, m, ŋ, w, j	6 หน่วยเสียง คือ 33, 11, 21, 51, 55, 24
3	Naparat (1983) นครปฐม	18 หน่วยเสียง เช่นเดียวกับ Wichet ยกเว้น /w/	12 หน่วยเสียง คือ /i, ī, e, ē, ɛ, u, ū, a, ā, ɔ, o, u	5 หน่วยเสียง คือ p, t, k, m, ŋ	6 หน่วยเสียง ไม่ได้ระบุระดับเสียง
4	Wilailuck (2000) กรุงเทพฯ (ศึกษาเฉพาะเสียง วรรณยุกต์)	-	-	-	6 หน่วยเสียง คือ เสียงผู้ชาย 32, 21, 11, 341, 44, 225 เสียงผู้หญิง 32, 31, 11, 451, 44, 335
5	Janida (2004) กรุงเทพฯ	18 หน่วยเสียง เช่นเดียวกับ Naparat	9 หน่วยเสียง คือ i, ī, e, ē, u, a, ā, o, u	5 หน่วยเสียง คือ p, k, ʔ, m, ŋ,	6 หน่วยเสียง คือ 33, 21, 51, 312, 45, 15
6	Zirivarnphicha (2010) ประเทศไทย	18 หน่วยเสียง เช่นเดียวกับ Naparat	9 หน่วยเสียง เช่นเดียวกับ Janida	5 หน่วยเสียง คือ p, k, ʔ, m, ŋ,	6 tones 33, 44, 52, 24, 213, 21

จากตารางที่ 5 สามารถสรุปได้ว่า ระบบเสียงภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย พบว่า เสียง /w/ และ /j/ สามารถวิเคราะห์ได้เป็นทั้งเสียงพยัญชนะและเสียงสระ ทำให้จำนวนเสียงพยัญชนะและสระที่พบจากงานวิจัยแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบพยัญชนะท้ายพบว่ามี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มี 5 หน่วยเสียง ซึ่งสามารถพบได้ 2 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มย่อยที่ 1 พบเสียงพยัญชนะท้าย / p, k, ʔ, m, ŋ / จากงานของ Wichet (1982) Janida (2004) และ Zirivarnphicha (2010) และกลุ่มย่อยที่ 2 พบเสียงพยัญชนะท้ายแตกต่างจากกลุ่มแรกคือพบเสียง / t / แทนเสียง / ʔ / พบในงานของ Naparat (1983) และ กลุ่มที่ 2 พบว่ามีพยัญชนะท้าย 7 หน่วยเสียง /p, k, ʔ, m, ŋ, w, j / พบในงานของ Pranee (1983) ซึ่งเราทราบกันดีว่าเสียงพยัญชนะ /w/ และ /j/ เป็นเสียงพยัญชนะกึ่งสระกึ่งพยัญชนะที่สามารถตีความได้ทั้งพยัญชนะและสระ สำหรับเสียงวรรณยุกต์พบว่ามี 6 หน่วยเสียง ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ตารางเปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย

วรรณยุกต์ที่		Pitch contour						
		Wichet (1982)	Pranee (1983)	Napatrat (1983)	Wilailuck (2000)		Janida (2004)	Zirivarnphicha (2010)
					เพศชาย	เพศหญิง		
1	วรรณยุกต์กลางระดับ	ไม่ได้ระบุ	33	ไม่ได้ระบุ	32	32	33	33
2	วรรณยุกต์สูงระดับ		55		44	44	45	44
3	วรรณยุกต์สูงตก		51		341	451	51	52
4	วรรณยุกต์ต่ำขึ้น		24		225	335	15	24
5	วรรณยุกต์ต่ำระดับ		11		11	11	21	21
6	วรรณยุกต์ต่ำตก		21		21	31	312	213

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง สภาพการใช้ ทักษะคิด และการเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษาของภาษาจีนแต้จิ๋ว ในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยมีขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 3.1 วิธีการดำเนินการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
- 3.3 การรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความจากหนังสือหรือวารสาร และผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้

3.1.2 เตรียมเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ โดยแบบสอบถามเป็นการศึกษาสภาพการใช้ภาษาและทักษะคิดต่อภาษาของคนไทยเชื้อสายจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย แบ่งออกเป็น 3. ตอน คือ 1) สอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม 2) สภาพการใช้ภาษาจีนแต้จิ๋ว และ 3) ทักษะคิดที่มีต่อภาษาจีนแต้จิ๋ว และการสัมภาษณ์เป็นการศึกษาระบบเสียงและระบบคำของภาษาจีนแต้จิ๋ว

3.1.3 นำแบบสอบถามการศึกษาสภาพการใช้ภาษาและทักษะคิดต่อภาษาของคนไทยเชื้อสายจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย ไปเก็บจากกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 105 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Random Sampling) กับคนไทยเชื้อสายจีนที่เป็นลูกหลานคนจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย ซึ่งครอบคลุมทั้งที่พูดภาษาจีนแต้จิ๋วได้และไม่ได้ ทั้งที่พูดภาษาจีนแต้จิ๋วเป็นภาษาแม่และไม่ใช้ภาษาจีนแต้จิ๋วเป็นภาษาแม่ โดยแบ่งตามระดับอายุออกเป็น 3 ช่วงอายุ ดังนี้

กลุ่มที่ 1	ระดับอายุ	ต่ำกว่า 25 ปี	จำนวน 35 คน
กลุ่มที่ 2	ระดับอายุ	25 - 45 ปี	จำนวน 35 คน
กลุ่มที่ 3	ระดับอายุ	45 ปีขึ้นไป	จำนวน 35 คน

3.1.4 รวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้รับมาพิจารณาคัดเลือกข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ออก ข้อมูลที่ถือว่าไม่สมบูรณ์คือ ข้อมูลที่เป็นแบบสอบถามที่นักศึกษาตอบไม่ครบตามจำนวนข้อที่กำหนดไว้ เมื่อได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ทั้งหมดแล้วจึงนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

3.1.5 สรุปผลสภาพการใช้ภาษาและทัศนคติด้วยค่าทางสถิติ คือ ร้อยละ

3.1.6 สำหรับการเก็บข้อมูลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงด้านภาษาจีนแต่จิวในประเทศไทย ศึกษาโดยวิธีการสัมภาษณ์ให้ผู้บอกภาษาบอกคำศัพท์ภาษาจีนแต่จิว โดยใช้รายการคำศัพท์พื้นฐาน Swadesh list ของ Swadesh (1952) จากผู้บอกภาษาที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 15 คน โดยผู้บอกภาษาจะต้องเป็นคนไทยเชื้อสายจีนที่เป็นลูกหลานคนจีนแต่จิวในประเทศไทย พูดภาษาจีนแต่จิวเป็นภาษาแม่ โดยแบ่งตามระดับอายุออกเป็น 3 ช่วงอายุ ดังนี้

กลุ่มที่ 1	ระดับอายุ	ต่ำกว่า 25 ปี	จำนวน 5 คน
กลุ่มที่ 2	ระดับอายุ	25 - 45 ปี	จำนวน 5 คน
กลุ่มที่ 3	ระดับอายุ	45 ปีขึ้นไป	จำนวน 5 คน

3.1.7 วิเคราะห์ระบบเสียง และระบบคำด้วยวิธีการทางภาษาศาสตร์

3.1.8 สำหรับการวิเคราะห์วรรณยุกต์ ในงานวิจัยนี้วิเคราะห์ด้วยการฟัง

3.1.9 นำผลการวิเคราะห์ระบบเสียง และระบบคำมาเปรียบเทียบกับงานวิจัยอื่นๆ ที่มีคนศึกษาไว้ เพื่อดูการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

3.1.10 สรุปผลการศึกษาและให้ข้อเสนอแนะ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ประเภท ได้แก่

3.2.1 แบบสอบถาม (Questionnaire)

แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดทัศนคติโดยตรงของกลุ่มตัวอย่างประชากรในงานวิจัยนี้ได้ดัดแปลงและปรับปรุงมาจากแบบสอบถามและงานวิจัยของ สุวิไล เปรมศรีรัตน์ โดยให้เหมาะสมกับสังคมและกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้โดยแบบสอบถามเพื่อทำการศึกษาสภาพการใช้ภาษาและทัศนคติต่อภาษาของคนไทยเชื้อสายจีนแต่จิวในประเทศไทย แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ 1) สอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม 2) สภาพการใช้ภาษาจีนแต่จิว และ 3) ทัศนคติที่มีต่อภาษาจีนแต่จิว

3.2.2 การสัมภาษณ์ (Interviews)

การสัมภาษณ์เป็นการสัมภาษณ์ข้อมูลทางภาษา เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ระบบเสียงและระบบคำของภาษาจีนแต่จิว

3.3 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยทั้งแบบเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพดังนั้นประชากรในการศึกษาวิจัยจึงแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาเชิงปริมาณด้านสภาพการใช้ภาษาและทัศนคติ และกลุ่มประชากรที่ศึกษาด้านการเปลี่ยนแปลงด้านภาษาจีนแต่จิว

3.3.2 กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาเชิงปริมาณด้านสภาพการใช้ภาษาและทัศนคติ กลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นคนไทยเชื้อสายจีนแต่จิวในประเทศไทย ไม่จำเป็นต้องพูดภาษาจีนแต่จิวเป็นภาษาแม่ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อทำการศึกษาสภาพการใช้ภาษาและทัศนคติต่อภาษาของคนไทยเชื้อสายจีนแต่จิวในประเทศไทย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างประชากรในการศึกษาวิจัยนี้คือ ผู้ที่เป็นลูกหลานคนจีนแต่จิวในประเทศไทย จำนวน 105 คน โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Random Sampling) ซึ่งครอบคลุมทั้งที่พูดภาษาจีนแต่จิวได้และไม่ได้ ทั้งที่พูดภาษาจีนแต่จิวเป็นภาษาแม่และไม่ใช้ภาษาจีนแต่จิวเป็นภาษาแม่ โดยแบ่งตามระดับอายุออกเป็น 3 ช่วงอายุ ดังนี้

กลุ่มที่ 1	ระดับอายุ	ต่ำกว่า 25 ปี	จำนวน 35 คน
กลุ่มที่ 2	ระดับอายุ	25 - 45 ปี	จำนวน 35 คน
กลุ่มที่ 3	ระดับอายุ	45 ปีขึ้นไป	จำนวน 35 คน

3.3.3 กลุ่มประชากรที่ศึกษาด้านการเปลี่ยนแปลงด้านภาษาจีนแต่จิว เป็นการศึกษาโดยการสัมภาษณ์ผู้บอกภาษาจำนวน 15 คน เกี่ยวกับระบบเสียง และระบบคำในภาษาจีนแต่จิว โดยแบ่งตามระดับอายุออกเป็น 3 ช่วงอายุ ดังนี้

กลุ่มที่ 1	ระดับอายุ	ต่ำกว่า 25 ปี	จำนวน 5 คน
กลุ่มที่ 2	ระดับอายุ	25 - 45 ปี	จำนวน 5 คน
กลุ่มที่ 3	ระดับอายุ	45 ปีขึ้นไป	จำนวน 5 คน

3.4 วิธีการเก็บข้อมูล

ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างประชากรแต่ละครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามและใช้วิธีการสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นลูกหลานเชื้อสายจีนแต่จิวในประเทศไทย

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.5.1 ในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น แบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นแบบปลายเปิดและเลือกตอบตามความเป็นจริงของกลุ่มตัวอย่าง

3.5.2 ข้อมูลที่เป็นการเติมความในช่องว่าง นำมาจัดประเภทของคำตอบแยกเป็นส่วน แล้ววิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) แล้วแสดงด้วยตารางและกราฟแท่ง

3.5.3 ข้อมูลที่เป็นการแจกแจงนับจำนวนผู้ตอบในคำถามนั้น ๆ นอกจากที่กล่าวแล้วข้างต้น วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละแล้วแสดงด้วยตาราง

บทที่ 4

ผลการวิจัยการศึกษาด้านสภาพการใช้ภาษาและทัศนคติ

ของคนไทยเชื้อสายจีนแต่กำเนิดในประเทศไทย

ผลการวิจัยเรื่อง สภาพการใช้ ทัศนคติ และการเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษาของภาษาจีนแต่กำเนิด ในประเทศไทย สามารถแบ่งผลการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ซึ่งในบทที่ 4 จะกล่าวถึงผลการวิจัยการศึกษาด้านสภาพการใช้ภาษาและทัศนคติของคนไทยเชื้อสายจีนแต่กำเนิดในประเทศไทย ซึ่งการศึกษานี้เป็นการศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

- 4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - 4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษา
 - 4.3 การวิเคราะห์ความสามารถทางภาษา
- พบว่ามีการศึกษาดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าจำนวน ร้อยละ

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ โดยรวม

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	50	57.62
หญิง	55	52.38
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 7 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ โดยรวมพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 100 แบ่งออกเป็น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 52.38 และเพศชาย จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 57.62

ตารางที่ 8 แสดงจำนวน ร้อยละ ของเพศของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ

เพศ	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปี ขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	21	60.00	19	54.29	10	28.57
หญิง	14	40.00	16	45.71	25	71.43
รวม	35	100.00	35	100.00	105	46.09

จากตารางที่ 8 แสดงจำนวน ร้อยละ เพศของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ โดยรวมพบว่า กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และเพศหญิง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 กลุ่มที่ 2 อายุ 25 - 45 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 54.29 และเพศหญิง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 45.71 กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปี ขึ้นไป ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 และเพศชาย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57

ตารางที่ 9 แสดงจำนวน ร้อยละ โดยภาพรวมของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุโดยรวม

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
อายุต่ำกว่า 25 ปี	35	33.33
อายุ 25 - 45 ปี	35	33.33
อายุ 45 ปี ขึ้นไป	35	33.33
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 9 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ โดยรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามช่วงอายุ 25-45 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และอายุ 45 ปี ขึ้นไป จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ตารางที่ 10 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการศึกษา โดยรวม

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีการศึกษา	4	3.81
ประถมศึกษา	6	5.71
มัธยมศึกษาตอนต้น	10	9.52
มัธยมศึกษาตอนปลาย	17	16.19
ปริญญาตรี	61	58.10
อื่น ๆ	7	6.67
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 10 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการศึกษา โดยรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 58.10 รองลงมา มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 16.19 มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 อื่น ๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ประถมศึกษา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 และ ไม่มีการศึกษา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.81

ตารางที่ 11 แสดงจำนวน ร้อยละ ของการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ

การศึกษา	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีการศึกษา	0	0.00	1	2.86	3	8.57
ประถมศึกษา	0	0.00	4	11.43	2	5.71
มัธยมศึกษาตอนต้น	2	5.71	5	14.29	3	8.57
มัธยมศึกษาตอนปลาย	10	28.57	5	14.29	2	5.71
ปริญญาตรี	23	65.71	19	54.29	19	54.29
อื่น ๆ	0	0.00	1	2.86	6	17.14
รวม	35	100.00	35	100.00	35	100.00

จากตารางที่ 11 แสดงจำนวน ร้อยละ ของการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 65.71 มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 กลุ่มที่ 2 อายุ 25 - 45 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 54.29 มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ

14.29 มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปี ขึ้นไป ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 54.29 อื่น ๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 ไม่มีการศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71

ตารางที่ 12 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ โดยรวม

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	36	34.29
รับจ้างทั่วไป	18	17.14
พนักงานบริษัทเอกชน	10	9.52
ค้าขาย	19	18.10
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	6	5.71
รับราชการ	6	5.71
อาชีพอิสระ	4	3.81
แม่บ้าน	6	5.71
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 12 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ โดยรวม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเป็น นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 34.29 รองลงมา มีอาชีพค้าขาย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 18.10 รับจ้างทั่วไป จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 รับราชการ จำนวน 6 คน คิดเป็น 5.71 แม่บ้าน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 และอาชีพอิสระ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.81 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 แสดงจำนวน ร้อยละ ของอาชีพผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ

อาชีพ	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	35	100.00	1	2.86	0	8.57
รับจ้างทั่วไป	0	0.00	14	40.00	3	8.57
พนักงานบริษัทเอกชน	0	0.00	8	22.86	2	5.71
ค้าขาย	0	0.00	5	14.29	14	40.00
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	0	0.00	2	5.71	4	11.43
รับราชการ	0	0.00	2	5.71	4	11.43
อาชีพอิสระ	0	0.00	0	0.00	4	11.43
แม่บ้าน	0	0.00	3	8.57	3	8.57
รวม	35	100.00	35	100.00	35	100.00

จากตารางที่ 13 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ โดยรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี ทุกคนมีอาชีพเป็น นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 35 คน คิดเป็น ร้อยละ 100 กลุ่มที่ 2 อายุ 25 – 45 ปี ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 22.86 เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.22 อาชีพค้าขาย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 กลุ่มที่ 3 อายุ 25 – 45 ปี ส่วนใหญ่มี อาชีพค้าขาย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อย ละ 11.43 รับราชการ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 อาชีพอิสระ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 รับจ้างทั่วไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 แม่บ้าน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 และพนักงาน บริษัทเอกชน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาแม่ โดยรวม

ภาษาแม่	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาไทย	95	90.48
ภาษาจีนแต้จิ๋ว	6	5.71
จีนกลาง	3	2.86
อื่น ๆ	1	0.95
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 14 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาแม่ โดยรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 90.48 รองลงมา

เป็นภาษาจีนแต้จิ๋ว จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 ภาษาจีนกลาง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 และภาษาอื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.95

ตารางที่ 15 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาอื่น ๆ ที่สามารถพูดได้ โดยรวม

ภาษาอื่น ๆ ที่สามารถพูดได้	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาจีนแต้จิ๋ว	13	12.38
ภาษาอังกฤษ	29	27.62
ภาษาไทย	5	4.76
จีนกลาง	6	5.71
อื่น ๆ	1	0.95
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 15 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาอื่น ๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถพูดได้ โดยรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 27.62 รองลงมา เป็นภาษาจีนแต้จิ๋ว จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 12.38 ภาษาจีนกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 และภาษาไทย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 และภาษาอื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.95 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามชาติพันธุ์บิดา โดยรวม

ชาติพันธุ์บิดา	จำนวน	ร้อยละ
ไทย	81	77.14
จีน	14	13.33
ไทย-จีน	8	7.62
อื่น ๆ	2	1.90
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 16 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามชาติพันธุ์บิดาของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่ชาติพันธุ์บิดาเป็นคนไทย จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 77.14 รองลงมา มีเชื้อสายจีน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ไทย-จีน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.62 และอื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 แสดงจำนวน ร้อยละ ชาตินัพันธบิดาของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ

ชาตินัพันธบิดา	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไทย	31	88.57	32	91.43	18	51.43
จีน	0	0.00	3	8.57	11	31.43
ไทย-จีน	2	5.71	0	0.00	6	17.14
อื่น ๆ	2	5.71	0	0.00	0	0.00
รวม	35	100.00	35	100.00	35	100.00

จากตารางที่ 17 แสดงจำนวน ร้อยละ ชาตินัพันธบิดาของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า ชาตินัพันธบิดาของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในกลุ่มที่ 1 อายุ ต่ำกว่า 25 ปี ส่วนใหญ่มีเชื้อสายไทย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 88.57 และไทย-จีน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 อื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี ส่วนใหญ่มีเชื้อสายไทย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 91.43 และจีน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปี ขึ้นไป ส่วนใหญ่มีเชื้อสายไทย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 51.43 เชื้อสายจีน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 31.43 และ ไทย-จีน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14

ตารางที่ 18 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามชาตินัพันธมารดา โดยรวม

ชาตินัพันธมารดา	จำนวน	ร้อยละ
ไทย	94	89.52
จีน	10	9.52
ไทย-จีน	1	0.95
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 18 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามชาตินัพันธมารดาของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่ชาตินัพันธบิดาเป็นคนไทย จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 89.52 รองลงมา มีเชื้อสายจีน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ไทย-จีน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.95 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 แสดงจำนวน ร้อยละ ชาติพันธุ์มารดาของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ

ชาติพันธุ์มารดา	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไทย	34	97.14	34	97.14		
จีน	0	1	1	2.86		
ไทย-จีน	1	2.86	0	0.00		
รวม	35	100.00	35	100.00	35	100.00

จากตารางที่ 19 แสดงจำนวน ร้อยละ ชาติพันธุ์มารดาของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า ทั้ง 3 กลุ่ม ชาติพันธุ์มารดาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเชื้อสายไทย แบ่งเป็น กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี เชื้อสายไทย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 97.14 ไทย-จีน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี เชื้อสายไทย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 97.14 และ จีน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปี ขึ้นไป เชื้อสายไทย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และจีน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตารางที่ 20 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามบ้านเกิดบิดา โดยรวม

บ้านเกิดบิดา	จำนวน	ร้อยละ
ประเทศไทย	91	86.67
ประเทศจีน	13	12.38
อื่น ๆ	1	0.95
รวม	115	100.00

จากตารางที่ 20 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามบ้านเกิดบิดาของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่เกิดที่ประเทศไทย จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 รองลงมาเกิดที่ประเทศจีน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 12.38 และอื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.95 ตามลำดับ

ตารางที่ 21 แสดงจำนวน ร้อยละ บ้านเกิดบิดาของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ

บ้านเกิดบิดา	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประเทศไทย	34	97.14	32	91.43	24	68.57
ประเทศจีน	0	0	3	8.57	10	28.57
อื่น ๆ	1	2.86	0	0.00	0	0.00
รวม	35	100.00	35	100.00	35	100.00

จากตารางที่ 21 แสดงจำนวน ร้อยละ บ้านเกิดบิดาของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุพบว่า ทั้ง 3 กลุ่ม ชาติพันธุ์บิดาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เกิดที่ประเทศไทย แบ่งเป็น กลุ่มที่ 1 อายุ ต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 97.14 อื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี บ้านเกิดที่ประเทศไทย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 91.43 และ ประเทศจีน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปี ขึ้นไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 68.57 เกิดที่ประเทศจีน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57

ตารางที่ 22 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามบ้านเกิดมารดา โดยรวม

บ้านเกิดมารดา	จำนวน	ร้อยละ
ประเทศไทย	98	93.33
ประเทศจีน	7	6.67
รวม	115	100.00

จากตารางที่ 22 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามบ้านเกิดมารดาของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่เกิดที่ประเทศไทย จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33 รองลงมาเกิดที่ประเทศจีน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ตามลำดับ

ตารางที่ 23 แสดงจำนวน ร้อยละ บ้านเกิดมารดาของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ

บ้านเกิดมารดา	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประเทศไทย	35	100	34	97.14	26	74.29
ประเทศจีน	0	0.00	1	2.86	9	25.71
รวม	35	100.00	35	100.00	35	100.00

จากตารางที่ 23 แสดงจำนวน ร้อยละ บ้านเกิดมารดาของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า ทั้ง 3 กลุ่ม บ้านเกิดมารดาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เกิดที่ประเทศไทย แบ่งเป็น กลุ่มที่ 1 อายุ ต่ำกว่า 25 ปี บ้านเกิดอยู่ที่ประเทศไทย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 100 กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี บ้านเกิดส่วนใหญ่อยู่ที่ประเทศไทย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 97.14 และ ประเทศจีน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปี ขึ้นไป เกิดที่ประเทศไทย จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 74.29 เกิดที่ประเทศจีน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 25.71

ตารางที่ 24 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่บิดาใช้ในวัยเด็ก โดยรวม

ภาษาที่บิดาใช้ในวัยเด็ก	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาไทย	79	75.24
ภาษาจีนแต้จิ๋ว	15	14.29
จีนกลาง	9	8.57
อื่น ๆ	2	1.90
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 24 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่ใช้ในวัยเด็กของบิดา โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทย จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 75.24 รองลงมา ภาษาจีนแต้จิ๋ว จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ภาษาจีนกลาง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 และใช้ภาษาอื่น ๆ เช่น ภาษาท้องถิ่น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 25 แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาที่บิดาผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในวัยเด็กตามกลุ่มอายุ

ภาษาที่บิดาใช้ในวัยเด็ก	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาไทย	30	85.71	32	91.43	15	42.86
ภาษาจีนแต้จิ๋ว	2	5.71	0	0.00	13	37.14
จีนกลาง	1	2.86	3	8.6	5	14.29
อื่น ๆ	1	2.86	0	0.00	1	2.86
รวม	35	100.00	35	100.00	35	100.00

จากตารางที่ 25 แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาที่บิดาผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในวัยเด็กจำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า ทั้ง 3 กลุ่ม ภาษาที่บิดาผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในวัยเด็กส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทย แบ่งเป็น กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี ภาษาไทย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 ภาษาจีนแต้จิ๋ว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 จีนกลาง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 และอื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี ภาษาไทย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 91.43 จีนกลาง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.67 กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปี ขึ้นไป ภาษาไทย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 จีนแต้จิ๋ว จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 37.14 และจีนกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29

ตารางที่ 26 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่มารดาใช้ในวัยเด็ก โดยรวม

ภาษาที่มารดาใช้ในวัยเด็ก	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาไทย	86	81.90
ภาษาจีนแต้จิ๋ว	15	14.29
จีนกลาง	4	3.81
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 26 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่ใช้ในวัยเด็กของบิดา โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทย จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 81.90 รองลงมา ภาษาจีนแต้จิ๋ว จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และภาษาจีนกลาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.81 ตามลำดับ

ตารางที่ 27 แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาที่มารดาผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในวัยเด็กจำแนกตามกลุ่มอายุ

ภาษาที่มารดาใช้ในวัยเด็ก	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาไทย	33	94.29	34	97.14	18	51.43
ภาษาจีนแต้จิ๋ว	1	2.86	0	0.00	14	40.00
จีนกลาง	0	0.00	1	2.86	3	8.57
รวม	35	100.00	35	100.00	35	100.00

จากตารางที่ 27 แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาที่มารดาผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในวัยเด็กจำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า ทั้ง 3 กลุ่ม ภาษาที่มารดาผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในวัยเด็กส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทย แบ่งเป็น กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี ภาษาไทย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 94.29 ภาษาจีนแต้จิ๋ว จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี ภาษาไทย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 97.14 จีนกลาง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปี ขึ้นไป ภาษาไทย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 51.43 จีนแต้จิ๋ว จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และจีนกลาง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57

ตารางที่ 28 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาแรกที่ผู้ตอบแบบสอบถามพูดได้ โดยรวม

ภาษาแรกที่ผู้ตอบแบบสอบถามพูดได้	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาไทย	96	91.43
ภาษาจีนแต้จิ๋ว	5	4.76
จีนกลาง	3	2.86
อื่น ๆ	1	0.95
รวม	113	100.00

จากตารางที่ 28 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาแรกที่พูดได้ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่พูดภาษาไทย จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 91.43 รองลงมา ภาษาจีนแต้จิ๋ว จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 ภาษาจีนกลาง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 และอื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.95 ตามลำดับ

ตารางที่ 29 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพการแต่งงาน โดยรวม

สถานภาพการแต่งงาน	จำนวน	ร้อยละ
โสด	69	65.71
สมรส	33	31.43
อื่น ๆ เช่น เป็นหม้าย หย่าร้าง	3	2.86
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 29 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพการแต่งงาน โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 65.71 สถานสมรส จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 31.43 และอื่น ๆ เช่น เป็นหม้าย หย่าร้างจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 ตามลำดับ

ตารางที่ 30 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเชื้อสายของคู่สมรส โดยรวม

เชื้อสายของคู่สมรส	จำนวน	ร้อยละ
ไทย	20	19.05
จีน	8	7.62
ไทย-จีน	8	7.62
อื่น ๆ	1	0.95
ไม่แสดงความเห็น/ไม่มีคู่สมรส	69	65.71
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 30 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเชื้อสายของคู่สมรส โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่คู่สมรสมีเชื้อสายไทย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 รองลงมา มีเชื้อสายจีน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.62 และไทย-จีน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ตามลำดับ

ตารางที่ 31 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่ใช้กับคู่สมรส โดยรวม

ภาษาที่ใช้กับคู่สมรส	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาไทย	26	24.76
ภาษาจีนแต้จิ๋ว	4	3.81
จีนกลาง	6	5.71
ไม่แสดงความเห็น/ไม่มีคู่สมรส	69	65.71
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 31 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่ใช้กับคู่สมรส โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่พูดภาษาไทย จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 24.76 รองลงมา ภาษาจีนกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 และภาษาจีนแต้จิ๋ว จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.81 ตามลำดับ

ตารางที่ 32 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานะการมีบุตร โดยรวม

สถานะการมีบุตร	จำนวน	ร้อยละ
มี	31	29.52
ไม่มี	74	70.48
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 32 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานะการมีบุตร โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่ยังไม่มีบุตร จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 70.48 มีบุตร จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 29.52 ตามลำดับ

ตารางที่ 33 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่ใช้กับบุตร

ภาษาที่ใช้กับบุตร	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาไทย	31	29.52
จีนแต้จิ๋ว	1	0.95
ไทย และ จีน	5	4.76
ไม่แสดงความเห็น/ไม่มีบุตร	68	64.76
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 33 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่ใช้กับบุตร โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่ภาษาที่ใช้กับบุตรคือภาษาไทย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 29.52 ภาษาไทย และจีน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 และจีนแต้จิ๋ว จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.95 ตามลำดับ

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษา

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษา โดยการหาค่าจำนวน ร้อยละ

ตารางที่ 34 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน โดยรวม

ภาษาที่ใช้กับบุคคลต่อไปนี้	แต้จิ๋ว	ไทยกลาง	จีนกลาง	อื่นๆ
1) พ่อแม่	22 (20.95)	81 (77.14)	0 (0.00)	2 (1.90)
2) ปู่ย่าตายาย	23 (21.90)	77 (7กลุ่ม 3)	1 (0.95)	2 (1.90)
3) สามี / ภรรยา	11 (10.48)	57 (54.29)	0 (0.00)	5 (4.76)
4) ลูก	7 (6.67)	60 (57.14)	0 (0.00)	5 (4.76)
5) พี่น้อง	13 (12.38)	86 (81.90)	0 (0.00)	2 (1.90)
6) เด็กๆ แถวบ้าน	2 (1.90)	102 (97.14)	0 (0.00)	1 (0.95)
7) ผู้ใหญ่แถวบ้าน	5 (4.76)	99 (94.29)	0 (0.00)	1 (0.95)
8) เพื่อน	7 (6.67)	97 (92.38)	0 (0.00)	1 (0.95)
9) เพื่อนบ้าน	7 (92.38)	97 (92.38)	0 (0.00)	1 (0.95)
10) ครูอาจารย์	3 (2.86)	97 (92.38)	3 (2.86)	2 (1.90)
11) ข้าราชการ	3 (2.86)	100 (95.24)	0 (0.00)	1 (0.95)
12) คนในตลาด	9 (8.57)	94 (89.52)	1 (0.95)	1 (0.95)
13) คนเชื้อสายแต้จิ๋ว	18 (17.14)	77 (73.33)	0 (0.00)	3 (2.86)

ภาษาที่ใช้กับบุคคลต่อไปนี้	แต่จิว	ไทยกลาง	จิ้นกลาง	อื่นๆ
14) ที่ร้านอาหาร ท่านพบคนเชื้อสายแต่จิวเหมือนกัน	16 (14.24)	76 (72.38)	2 (1.90)	4 (3.81)
15) เพื่อนร่วมงาน	9 (8.57)	94 (89.52)	0 (0.00)	1 (0.95)

จากตารางที่ 34 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน เกี่ยวกับบุคคลที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ด้วย โดยรวมพบว่า ส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน รองลงมาคือภาษาจีนแต่จิว ส่วนใหญ่ใช้สื่อสารกับ พ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย และ สามี/ภรรยา คนเชื้อสายแต่จิว ที่ร้านอาหาร ท่านพบคนเชื้อสายแต่จิวเหมือนกัน

ตารางที่ 35 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน โดยรวม

ภาษาที่บุคคลต่อไปนี้ใช้กับผู้ตอบแบบสอบถาม	แต่จิว	ไทยกลาง	จิ้นกลาง	อื่นๆ
1) พ่อแม่	23 (21.90)	78 (74.29)	0 (0.00)	4 (3.81)
2) ปู่ย่าตายาย	26 (24.76)	72 (68.57)	1 (0.95)	3 (2.86)
3) สามี / ภรรยา	11 (10.48)	58 (55.24)	0 (0.00)	7 (6.67)
4) ลูก	6 (5.71)	60 (57.14)	0 (0.00)	8 (7.62)
5) พี่น้อง	13 (12.38)	87 (82.86)	0 (0.00)	3 (2.86)
6) เด็กๆ แถวบ้าน	2 (1.90)	101 (96.19)	1 (0.95)	1 (0.95)
7) ผู้ใหญ่แถวบ้าน	5 (4.76)	99 (94.29)	0 (0.00)	1 (0.95)
8) เพื่อน	7 (6.67)	96 (91.43)	1 (0.95)	1 (0.95)
9) เพื่อนบ้าน	6 (5.71)	97 (92.38)	1 (0.95)	1 (0.95)
10) ครูอาจารย์	2 (1.90)	97 (92.38)	4 (3.81)	1 (0.95)
11) ข้าราชการ	2 (1.90)	98 (93.33)	1 (0.95)	1 (0.95)
12) คนในตลาด	11 (10.48)	90 (85.71)	2 (1.90)	1 (0.95)

ภาษาที่บุคคลต่อไปนี้ใช้กับ ผู้ตอบแบบสอบถาม	แต่จิว	ไทยกลาง	จิงกลาง	อื่นๆ
13) คนเชื้อสายแต่จิว	27 (25.71)	75 (65.22)	0 (0.00)	4 (3.48)
14) ที่ร้านอาหาร ท่านพบคนเชื้อ สายแต่จิวเหมือนกัน	26 (24.76)	66 (62.86)	0 (0.00)	4 (3.81)
15) เพื่อนร่วมงาน	7 (6.67)	93 (88.57)	2 (1.90)	1 (0.95)

จากตารางที่ 35 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน เกี่ยวกับบุคคลที่ใช้ภาษากับผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน รองลงมาคือภาษาจีนแต่จิว ส่วนใหญ่ใช้สื่อสารกับ พ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย และ สามี/ภรรยา คนเชื้อสายแต่จิว ที่ร้านอาหาร ท่านพบคนเชื้อสายแต่จิวเหมือนกัน

ตารางที่ 36 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่ใช้ โดยรวม

ภาษาที่ใช้	แต่จิว	ไทยกลาง	จิงกลาง	อื่นๆ
1) คุณใช้ภาษาอะไร ในขณะที่..				
หลับฝัน	6 (5.71)	91 (86.67)	0 (0.00)	2 (1.90)
นับเลข	5 (4.76)	91 (86.67)	2 (1.90)	1 (0.95)
ทะเลาะกัน, ถกเถียงปัญหา	6 (5.71)	91 (86.67)	1 (0.95)	1 (0.95)
ร้องเพลง	4 (3.81)	92 (87.62)	1 (0.95)	2 (1.90)
เล่าเรื่องตลกขบขัน	6 (5.71)	97 (92.38)	0 (0.00)	1 (0.95)
พูดคุยเกี่ยวกับการเมือง	7 (6.67)	91 (86.67)	1 (0.95)	1 (0.95)
3) ในวัยเด็ก				
คุณพูดภาษาอะไรเป็น ภาษาที่ 1	10 (9.52)	94 (89.52)	0 (0.00)	1 (0.95)
คุณพูดภาษาอะไรเป็น ภาษาที่ 2	15 (14.29)	11 (10.48)	4 (3.81)	15 (14.29)
คุณพูดภาษาอะไรเป็น ภาษาที่ 3	1 (0.95)	2 (1.90)	7 (6.67)	5 (4.76)
คุณพูดภาษาอะไรเป็น ภาษาที่ 4	1 (0.95)	1 (0.95)	1 (0.95)	4 (3.81)

ภาษาที่ใช้	แต้จิ๋ว	ไทยกลาง	จีนกลาง	อื่นๆ
4) ปัจจุบัน คุณพูดภาษาอะไรได้ดีที่สุด	6 (5.71)	89 (84.76)	1 (0.95)	3 (2.86)
5) คุณอยากให้บุตรพูดภาษาอะไร	18 (17.14)	72 (68.57)	35 (33.33)	11 (10.48)

จากตารางที่ 36 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่ใช้ โดยรวม พบว่าส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยกลางเป็นภาษาที่ใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ และใช้ภาษาไทยกลาง เป็นภาษาที่ 1 จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 89.52 และ จีนแต้จิ๋ว เป็นภาษาที่ 2 จำนวน 15 คิดเป็นร้อยละ 14.29 ภาษาที่พูดได้ดีในปัจจุบัน คือ ภาษาไทยกลาง จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 84.76 ภาษาจีนแต้จิ๋ว จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 และอยากให้บุตรพูดภาษา ไทยกลาง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 68.57 และภาษาจีนกลาง จำนวน 35 คิดเป็นร้อยละ 33.33

ตารางที่ 37 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความเข้าใจภาษาไทยเมื่อเริ่มเข้าโรงเรียน โดยรวม

ความเข้าใจ	จำนวน	ร้อยละ
เข้าใจ	84	81.74
ไม่เข้าใจ	6	5.22
เข้าใจบ้าง	13	11.30
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 37 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกความเข้าใจภาษาไทยเมื่อเริ่มเข้าโรงเรียน โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่มีความเข้าใจในภาษาไทย จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 81.74 รองลงมา เข้าใจบ้าง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 11.30 และไม่เข้าใจ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.22 ตามลำดับ

ตารางที่ 38 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความสามารถพูดภาษาไทยเมื่อเริ่มเข้าเรียน โดยรวม

ความสามารถพูดภาษาไทย	จำนวน	ร้อยละ
ได้	98	93.33
ไม่ได้	1	0.95
ได้บ้าง	3	2.86
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 38 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความเข้าใจภาษาไทยเมื่อเริ่มเข้าโรงเรียน โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่พูดภาษาไทยได้ จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33 รองลงมาพูดภาษาไทยได้บ้าง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 และพูดไม่ได้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.95 ตามลำดับ

ตารางที่ 39 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวิธีเรียนพูดภาษาไทย โดยรวม

วิธีเรียนพูดภาษาไทย	จำนวน	ร้อยละ
พูดกับพ่อแม่	26	24.76
ฝึกพูด อ่าน เขียน ฟัง	27	25.71
เรียนกับครูที่โรงเรียน	42	40.00
ไม่แสดงความคิดเห็น	10	9.52
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 39 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวิธีเรียนพูดภาษาไทย โดยรวม พบว่า ความคิดเห็นส่วนใหญ่เรียนกับครูที่โรงเรียน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา ฝึกพูด อ่าน เขียน ฟัง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 25.71 และพูดกับพ่อแม่ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 24.76 ตามลำดับ

ตารางที่ 40 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความสามารถในการพูดภาษาไทย โดยรวม

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ดีมาก	55	52.38
ดี	38	36.19
ปานกลาง	8	7.62
ไม่ดี	1	0.95
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 40 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความสามารถในการพูดภาษาไทย พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับความสามารถในการพูดภาษาไทย อยู่ในระดับดีมาก จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 52.38 รองลงมาอยู่ในระดับดี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 36.19 ระดับปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.62 แลไม่ดี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.95 ตามลำดับ

ตารางที่ 41 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวิธีเรียนพูดภาษาจีนแต่จิว โดยรวม

	จำนวน	ร้อยละ
พูดกับคนในครอบครัว	24	22.86
เรียนรู้ด้วยตนเอง	5	4.76
เรียนกับครูที่โรงเรียน	2	1.90
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 41 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวิธีเรียนพูดภาษาจีนแต่จิว พบว่า ความคิดเห็นส่วนใหญ่เรียนพูดกับครอบครัว จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 22.86 รองลงมาเรียนรู้ด้วยตนเอง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 และพูดกับพ่อแม่ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 42 แสดงจำนวน ร้อยละ วิธีเรียนพูดภาษาจีนแต่จิวของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ

วิธีเรียนพูดภาษาจีนแต่จิว	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พูดกับคนในครอบครัว	4	11.43	1	2.86	19	54.29
เรียนรู้ด้วยตนเอง	2	5.71	1	2.86	2	5.71
เรียนกับครูที่โรงเรียน	0	0.00	1	2.86	1	2.86
รวม	35	100.0	35	100.0	35	100.0

จากตารางที่ 42 แสดงจำนวน ร้อยละ วิธีเรียนพูดภาษาจีนแต่จิวของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี ส่วนใหญ่มีวิธีการพูดภาษาจีนแต่จิวโดยการพูดกับครอบครัว จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 และเรียนรู้ด้วยตนเอง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี มีวิธีการเรียนพูดภาษาจีนแต่จิวพูดกับครอบครัว จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 เรียนรู้ด้วยตนเอง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 เรียนกับครูที่โรงเรียน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปี ขึ้นไป ส่วนใหญ่มีวิธีการเรียนภาษาจีนแต่จิวด้วยการพูดกับคนในครอบครัว จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 54.29 เรียนรู้ด้วยตนเอง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 และเรียนกับครูที่โรงเรียน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86

ตารางที่ 43 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความสามารถในการพูดภาษาไทย โดยรวม

ความสามารถในการพูดภาษาไทย	จำนวน	ร้อยละ
ดีมาก	55	52.38
ดี	38	36.19
ปานกลาง	8	7.62
ไม่ดี	1	0.95
ไม่แสดงความเห็น	3	2.86
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 43 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความสามารถในการพูดภาษาไทย โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับความสามารถในการพูดภาษาไทย อยู่ในระดับดีมาก จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 52.38 รองลงมาอยู่ในระดับดี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 36.19 ระดับปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.62 และไม่ดี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.95 ตามลำดับ

ตารางที่ 44 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวิธีเรียนพูดภาษาจีนแต้จิ๋ว โดยรวม

วิธีเรียนพูดภาษาจีนแต้จิ๋ว	จำนวน	ร้อยละ
พูดกับคนในครอบครัว	24	22.86
เรียนรู้ด้วยตนเอง	5	4.76
เรียนกับครูที่โรงเรียน	2	1.90
ไม่แสดงความเห็น	74	70.48
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 44 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวิธีเรียนพูดภาษาจีนแต้จิ๋ว โดยรวม พบว่า ความคิดเห็นส่วนใหญ่เรียนพูดกับครอบครัว จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 22.86 รองลงมาเรียนรู้ด้วยตนเอง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 และพูดกับพ่อแม่ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 45 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามบุคคลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเริ่มพูดภาษาจีนแต่จิว โดยรวม

บุคคลที่เริ่มพูดภาษาจีนแต่จิว	จำนวน	ร้อยละ
ปู่ ย่า ตา ยาย	4	3.81
พ่อ แม่	20	19.05
ครู	3	2.86
ญาติ พี่ น้อง	7	6.67
ไม่แสดงความเห็น	71	67.62
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 45 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามบุคคลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเริ่มพูดภาษาจีนแต่จิว โดยรวม พบว่า บุคคลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเริ่มพูดภาษาจีนแต่จิวด้วยส่วนใหญ่ คือ พ่อ แม่ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 รองลงมาคือ ญาติ พี่ น้องจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ปู่ ย่า ตา ยาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.81 และเรียนกับครู จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 ตามลำดับ

ตารางที่ 46 แสดงจำนวน ร้อยละ บุคคลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเริ่มพูดภาษาจีนแต่จิวด้วย จำแนกตามกลุ่มอายุ

บุคคลที่เริ่มพูดภาษาจีนแต่จิว	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปู่ ย่า ตา ยาย	3	8.57	1	2.86	0	0.00
พ่อ แม่	1	2.86	2	5.71	17	48.57
ครู	2	5.71	0	0.00	1	2.86
ญาติ พี่ น้อง	3	8.57	0	0.00	4	11.43
รวม	35	100.00	35	100.00	35	100.00

จากตารางที่ 46 แสดงจำนวน ร้อยละ บุคคลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเริ่มพูดภาษาจีนแต่จิวด้วย จำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า กลุ่มที่ 1 อายุตั้งแต่ 25 ปี ขึ้นไป ส่วนใหญ่พูดภาษาจีนแต่จิวกับ ปู่ ย่า ตา ยาย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 ญาติ พี่ น้อง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 ครู จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 พ่อ แม่ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 กลุ่มที่ 2 อายุ 25 – 45 ปี ส่วนใหญ่เริ่มพูดภาษาจีนแต่จิวกับ พ่อ แม่ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 ปู่ ย่า ตา ยาย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เริ่มพูดภาษาจีนแต่จิว กับ พ่อ แม่ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 48.57 และ ญาติ พี่ น้อง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 ครู จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 ตามลำดับ

ตารางที่ 47 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามบุคคลในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จิวกับผู้ตอบแบบสอบถามในวัยเด็ก โดยรวม

	จำนวน	ร้อยละ
ปู่ ย่า ตา ยาย	4	3.81
พ่อ แม่	24	22.86
ญาติ พี่น้อง	4	3.81
ไม่แสดงความเห็น	73	69.52
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 47 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามบุคคลในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จิวกับผู้ตอบแบบสอบถามในวัยเด็ก โดยรวม พบว่า บุคคลในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จิวกับผู้ตอบแบบสอบถามในวัยเด็ก ส่วนใหญ่คือ พ่อ แม่ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 22.86 รองลงมาคือปู่ ย่า ตา ยาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.81 และญาติ พี่น้อง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.81 ตามลำดับ

ตารางที่ 48 แสดงจำนวน ร้อยละ บุคคลในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จิวกับผู้ตอบแบบสอบถามในวัยเด็ก จำแนกตามกลุ่มอายุ

	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25 -45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปู่ ย่า ตา ยาย	3	8.57	1	2.86	0	0.00
พ่อ แม่	5	14.28	0	0.00	19	54.29
ญาติ พี่น้อง	0	0.00	2	5.71	2	5.71
ไม่แสดงความเห็น	27	77.14	32	91.43	14	40.00
รวม	35	100.00	35	100.00	35	100.0

จากตารางที่ 48 แสดงจำนวน ร้อยละ บุคคลในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จิวกับผู้ตอบแบบสอบถามในวัยเด็ก จำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า กลุ่มที่ 1 อายุตั้งแต่ 25 ปี ขึ้นไป ส่วนใหญ่บุคคลในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จิวกับผู้ตอบแบบสอบถามในวัยเด็ก คือ พ่อ แม่ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28 ปู่ ย่า ตา ยาย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 กลุ่มที่ 2 อายุ 25 – 45 ปี ส่วนใหญ่บุคคลในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จิวกับผู้ตอบแบบสอบถามในวัยเด็ก คือ ญาติ พี่น้อง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 และ ปู่ ย่า ตา ยาย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่บุคคลในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จิวกับผู้ตอบแบบสอบถามในวัยเด็ก คือ พ่อ แม่ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 54.29 ญาติ พี่ น้อง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 ตามลำดับ

ตารางที่ 49 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามบุคคลในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จิวกับผู้ตอบแบบสอบถามในปัจจุบัน โดยรวม

	จำนวน	ร้อยละ
ปู่ ย่า ตา ยาย	5	4.76
พ่อ แม่	7	6.67
พี่ น้อง	5	4.76
ลูก	3	2.86
ญาติ ลุง ป้า อา	8	7.62
ไม่แสดงความเห็น	77	73.33
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 49 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามบุคคลในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จิวกับผู้ตอบแบบสอบถามในปัจจุบัน โดยรวม พบว่า บุคคลในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จิวกับผู้ตอบแบบสอบถามในปัจจุบัน ส่วนใหญ่คือ ญาติ ลุง ป้า อา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.62 รองลงมาคือ พ่อ แม่ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ปู่ ย่า ตา ยาย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 พี่ น้อง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 และลูก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 ตามลำดับ

ตารางที่ 50 แสดงจำนวน ร้อยละ บุคคลในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จิวกับผู้ตอบแบบสอบถามในปัจจุบันจำแนกตามกลุ่มอายุ

	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปู่ ย่า ตา ยาย	4	11.43	1	2.86	0	0.00
พ่อ แม่	4	11.43	0	0.00	3	8.57
พี่ น้อง	0	0.00	0	0.00	5	14.29
ลูก	0	0.00	2	5.71	1	2.86
ญาติ ลุง ป้า อา	1	2.86	0	0.00	7	20.00
ไม่แสดงความเห็น	26	74.29	32	91.43	19	54.29
รวม	35	100	35	100.00	35	100.00

จากตารางที่ 50 แสดงจำนวน ร้อยละ บุคคลในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จิวกับผู้ตอบแบบสอบถามในปัจจุบัน จำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า กลุ่มที่ 1 อายุตั้งแต่ 25 ปี ขึ้นไป ส่วนใหญ่บุคคลในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จิวกับผู้ตอบแบบสอบถามในปัจจุบัน คือ พ่อ แม่ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 ปู่ ย่า ตา ยาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 กลุ่มที่ 2 อายุ 25 – 45 ปี ส่วนใหญ่บุคคลในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จิวกับผู้ตอบแบบสอบถามในปัจจุบัน คือ ลูก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 และ ปู่ ย่า ตา ยาย จำนวน

1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่บุคคลในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จู้กับผู้ตอบแบบสอบถามในปัจจุบัน คือ ญาติ ลุง ป้า อา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 พี่ น้อง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 พ่อ แม่ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 และลูกจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 ตามลำดับ

ตารางที่ 51 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความสามารถในการพูดภาษาไทยของบุคคลในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จู้กับผู้ตอบแบบสอบถามในปัจจุบัน โดยรวม

	จำนวน	ร้อยละ
ได้	54	51.43
ไม่ได้	8	7.62
ไม่แสดงความเห็น	43	40.95
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 51 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความสามารถในการพูดภาษาไทยของบุคคลในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จู้กับผู้ตอบแบบสอบถามในปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่สามารถพูดภาษาไทยได้ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 51.43 และพูดภาษาไทยไม่ได้ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.62

ตารางที่ 52 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่บุคคลในบ้านที่พูดกับผู้ตอบแบบสอบถามในปัจจุบัน โดยรวม

	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาไทย	8	7.62
ภาษาจีนแต่จู้	8	7.62
ไทย และ จีนแต่จู้	9	8.57
ไม่แสดงความเห็น	80	76.19
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 52 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกภาษาที่บุคคลในบ้านที่พูดกับผู้ตอบแบบสอบถามในปัจจุบัน โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่สามารถพูดภาษาไทยสลับกับภาษาจีน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 พูดภาษาไทย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.62 พูดภาษาจีนแต่จู้ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.62

ตารางที่ 53 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความเข้าใจภาษาจีนแต่จิวที่พ่อแม่พูดกัน โดยรวม

	จำนวน	ร้อยละ
เข้าใจ	23	21.90
ไม่เข้าใจ	79	75.24
ไม่แสดงความเห็น	3	2.86
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 53 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความเข้าใจภาษาจีนแต่จิวที่พ่อแม่พูดกัน โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เข้าใจภาษาจีนแต่จิวที่พ่อแม่พูดกัน จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 75.24 และเข้าใจภาษาจีนแต่จิวที่พ่อแม่พูดกัน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 21.90

ตารางที่ 54 แสดงจำนวน ร้อยละ ความเข้าใจภาษาจีนแต่จิวที่พ่อแม่พูดกันจำแนกตามกลุ่มอายุ

	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เข้าใจ	2	5.71	2	5.71	19	54.29
ไม่เข้าใจ	32	91.43	31	88.57	15	42.86
ไม่แสดงความเห็น	1	2.86	2	5.71	1	2.86
รวม	35	100.00	35	100.00	35	100.00

จากตารางที่ 54 แสดงจำนวน ร้อยละ ความเข้าใจภาษาจีนแต่จิวที่พ่อแม่พูดกันจำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า กลุ่มที่มีความเข้าใจภาษาจีนแต่จิวมากที่สุดคือ กลุ่มที่ 3 ที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีความเข้าใจภาษาจีนแต่จิวที่พ่อแม่พูดกัน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 54.29 ไม่เข้าใจ จำนวน 15 คิดเป็นร้อยละ 42.86 ส่วนกลุ่มที่ 1 อายุ 25 ปี ขึ้นไป และ กลุ่มที่ 2 อายุ 25 – 45 ปี ส่วนใหญ่ไม่เข้าใจในภาษาจีนแต่จิว

ตารางที่ 55 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถพูดภาษาจีนแต่จิวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวม

	จำนวน	ร้อยละ
ดี	22	20.95
ไม่ดี	80	76.19
ไม่แสดงความเห็น	3	2.85
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 55 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถพูดภาษาจีน แต่จิวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าตนเองพูดภาษาจีนแต่จิวได้ไม่ดี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 76.19 และคิดว่าสามารถพูดได้ดี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 20.95

ตารางที่ 56 แสดงจำนวน ร้อยละ ความสามารถพูดภาษาจีนแต่จิว ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม กลุ่มอายุ

	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ดี	2	5.71	2	5.71	18	51.43
ไม่ดี	32	91.43	30	85.71	17	48.57
ไม่แสดงความเห็น	1	2.86	3	8.57	0	0.00
รวม	35	100.00	35	100.00	35	100.00

จากตารางที่ 56 แสดงจำนวน ร้อยละ ความสามารถพูดภาษาจีนแต่จิว ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม กลุ่มอายุ โดยรวม พบว่าส่วนใหญ่กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไปมีความสามารถในการพูดภาษาจีน แต่จิวในระดับดี มากกว่า 2 กลุ่ม โดยคิดว่าสามารถพูดภาษาจีนแต่จิวได้ดี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 51.43 และไม่ดี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 48.57

ตารางที่ 57 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความสามารถในการพูดภาษาจีน แต่จิวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวม

	จำนวน	ร้อยละ
ดีมาก	4	3.81
ดี	12	11.43
ปานกลาง	11	10.48
ไม่ดี	74	70.47
ไม่แสดงความเห็น	4	3.81
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 57 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความสามารถในการพูด ภาษาจีนแต่จิวของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าตนเองพูดภาษาจีนแต่จิวอยู่ในระดับไม่ดี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 70.47 รองลงมาอยู่ในระดับดี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 และระดับปาน กลาง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 10.48 และระดับดีมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.81

ตารางที่ 58 แสดงจำนวน ร้อยละ ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสามารถในการพูดภาษาจีนแต่จิวของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ

	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ดีมาก	0	0.00	1	2.86	3	8.57
ดี	0	0.00	1	2.86	11	31.43
ปานกลาง	5	14.29	0	0.00	6	17.14
ไม่ดี	29	82.86	30	85.71	15	42.86
ไม่แสดงความเห็น	1	2.86	3	8.57	0	0.00
รวม	35	100.00	35	100.00	35	100.00

จากตารางที่ 58 แสดงจำนวน ร้อยละ ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสามารถในการพูดภาษาจีนแต่จิวของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่าส่วนใหญ่กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป เห็นว่ามีความสามารถในการพูดภาษาจีนแต่จิวในระดับไม่ดี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 ระดับดี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 31.43 ระดับปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 และดีมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57

4.3 วิเคราะห์ความสามารถทางภาษา

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ความสามารถทางภาษา สามารถอธิบายได้ดังนี้

ตารางที่ 59 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวม

	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาไทย	66	62.85
ภาษาจีนแต่จิว	24	22.86
ภาษาอังกฤษ	21	20.00
จีนกลาง	7	6.67
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 59 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่มีความสามารถทางภาษาไทย จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 62.85 รองลงมา ภาษาจีนแต่จิว จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 22.86 ภาษาอังกฤษ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และภาษาจีนกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ตามลำดับ

ตารางที่ 60 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความเข้าใจภาษา โดยรวม

ความเข้าใจ	ภาษาไทย (N=66)	จีนแต้จิ๋ว (N=24)	จีนกลาง (N=7)	ภาษาอังกฤษ (N=21)
0 % ไม่ได้เลย	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)
25 % ได้น้อย	2 (3.03)	4 (16.67)	1 (14.29)	3 (14.29)
50 % ได้บ้าง	3 (4.55)	3 (12.50)	3 (42.86)	3 (14.29)
75 % ได้มาก	10 (15.15)	12 (50.00)	2 (28.57)	5 (23.81)
100% ได้ทั้งหมด	51 (77.27)	5 (20.83)	1 (14.29)	10 (47.62)

จากตารางที่ 60 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความเข้าใจภาษา โดยรวม พบว่า

ภาษาไทย จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 66 คน พบว่า ส่วนใหญ่เข้าใจภาษาไทยได้ทั้งหมด จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 77.27 และเข้าใจได้มาก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.15

ภาษาจีนแต้จิ๋ว จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 24 คน ส่วนใหญ่มีความเข้าใจในภาษาในระดับ 75 ได้มาก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

จีนกลาง จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 7 คน ส่วนใหญ่ เข้าใจภาษาแต้จิ๋วได้บ้าง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86

ตารางที่ 61 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามทักษะด้านการพูด โดยรวม

การพูด	ภาษาไทย (N=66)	จีนแต้จิ๋ว (N=24)	จีนกลาง (N=7)	ภาษาอังกฤษ (N=21)
0 % ไม่ได้เลย	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (9.52)
25 % ได้น้อย	1 (1.52)	4 (16.67)	2 (28.57)	1 (4.76)
50 % ได้บ้าง	5 (7.58)	3 (12.50)	4 (57.14)	4 (19.05)
75% ได้มาก	11 (16.67)	13 (54.17)	1 (14.29)	6 (28.57)

การพูด	ภาษาไทย (N=66)	จีนแต้จิ๋ว (N=24)	จีนกลาง (N=7)	ภาษาอังกฤษ (N=21)
100 %ได้ทั้งหมด	49 (74.24)	4 (16.67)	0 (0.00)	8 (38.10)

จากตารางที่ 61 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามทักษะด้านการพูด พบว่า

ภาษาไทย จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 66 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูดภาษาไทยได้ทั้งหมด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 47.24 รองลงมาพูดได้มาก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67

ภาษาจีนแต้จิ๋ว จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 24 คน ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูดภาษาจีนแต้จิ๋วได้มาก จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 54.17 รองลงมาพูดได้ทั้งหมด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67

จีนกลาง จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 7 คน ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูดภาษาจีนกลางได้บ้าง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 54.14 และพูดได้น้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57

ตารางที่ 62 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามทักษะด้านการอ่าน โดยรวม

การอ่าน	ภาษาไทย (N=66)	จีนแต้จิ๋ว (N=24)	จีนกลาง (N=7)	ภาษาอังกฤษ (N=21)
0% ไม่ได้เลย	4 (6.06)	4 (16.67)	0 (0.00)	2 (9.52)
25 %ได้น้อย	1 (1.52)	4 (16.67)	2 (28.57)	1 (4.76)
50% ได้บ้าง	7 (10.61)	5 (20.83)	4 (54.17)	4 (19.05)
75 %ได้มาก	9 (13.64)	9 (37.50)	1 (14.29)	6 (28.57)
100 %ได้ทั้งหมด	45 (68.18)	2 (8.33)	0 (0.00)	8 (38.10)

จากตารางที่ 62 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามทักษะด้านการอ่าน โดยรวม พบว่า

ภาษาไทย จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 66 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการอ่านภาษาไทยได้ทั้งหมด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 68.18 รองลงมาอ่านได้มาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 13.64

ภาษาจีนแต้จิ๋ว จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 24 คน ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการอ่านภาษาจีนแต้จิ๋วได้มาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาอ่านได้บ้าง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83

จีนกลาง จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 7 คน ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการอ่านภาษาจีนกลางได้บ้าง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 54.17 และอ่านได้น้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57

ตารางที่ 63 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามทักษะด้านการเขียน โดยรวม

การเขียน	ภาษาไทย (N=66)	จีนแต้จิ๋ว (N=24)	จีนกลาง (N=7)	ภาษาอังกฤษ (N=21)
0 %ไม่ได้เลย	5 (7.58)	5 (20.83)	0 (0.00)	2 (9.52)
25% ได้น้อย	3 (4.55)	6 (25.00)	3 (42.86)	3 (14.29)
50 %ได้บ้าง	6 (9.09)	4 (16.67)	2 (28.57)	3 (14.29)
75% ได้มาก	7 (10.61)	6 (25.00)	1 (14.29)	5 (23.81)
100% ได้ทั้งหมด	45 (68.18)	3 (12.50)	1 (14.29)	8 (38.10)

จากตารางที่ 63 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามทักษะด้านการเขียน โดยรวม พบว่า

ภาษาไทย จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 66 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการเขียนภาษาไทยได้ทั้งหมด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 68.18 รองลงมาอ่านได้มาก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10.61

ภาษาจีนแต้จิ๋ว จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 24 คน ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการเขียนภาษาจีนแต้จิ๋วได้มาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ได้น้อย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมาเขียนไม่ได้เลย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 และเขียนได้ทั้งหมด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

จีนกลาง จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 7 คน ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการเขียนภาษาจีนกลางได้น้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 และเขียนได้บ้าง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57

ตารางที่ 64 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับภาษาผู้ตอบแบบสอบถามที่พูดได้คล่องที่สุด โดยรวม

	จำนวน	ร้อยละ
จีนแต้จิ๋ว	9	8.57
ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ	96	91.43
จีนกลาง	0	0.00
อื่น ๆ	0	0.00
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 64 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับภาษาผู้ตอบแบบสอบถามที่พูดได้คล่องที่สุด โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่ภาษาที่พูดได้คล่องที่สุด คือ ภาษาไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพฯ จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 91.43 และภาษาจีนแต้จิ๋ว จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 ตามลำดับ

ตารางที่ 65 แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาผู้ตอบแบบสอบถามที่พูดได้คล่องที่สุดจำแนกตามกลุ่มอายุ โดยรวม

	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จีนแต้จิ๋ว	0	0.00	2	5.71	7	9
ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพฯ	35	100.00	33	94.29	28	104
รวม	35	100.00	35	100.00	35	113

จากตารางที่ 65 แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาผู้ตอบแบบสอบถามที่พูดได้คล่องที่สุดจำแนกตามกลุ่มอายุ ส่วนใหญ่มีทุกกลุ่มคิดว่าพูดไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพฯ ได้คล่องที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี ทุกคน คิดว่าตนเองพูดไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพฯ ได้คล่องที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 กลุ่มที่ 2 อายุ 25 – 45 ปี พูดไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพฯ ได้คล่องที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 94.29 และ คิดว่าพูดภาษาจีนแต้จิ๋วได้คล่อง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 และ กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป พูดไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพฯ ได้คล่องที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 และ คิดว่าพูดภาษาจีนแต้จิ๋วได้คล่อง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

ตารางที่ 66 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการวัดความสามารถภาษาจีนแต้จิ๋วของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวม

	ได้		ไม่ได้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1) คุณสามารถบอกวิธีการเดินทางจากบ้านไปสถานที่อื่นๆเป็นภาษาจีนแต้จิ๋วได้หรือไม่	23	21.90	82	78.10
2) คุณสามารถถามและบอกเวลาเป็นภาษาจีนแต้จิ๋วได้หรือไม่	28	26.67	77	73.33
3) คุณสามารถเล่าประวัติของตนเองเป็นภาษาจีนแต้จิ๋วได้หรือไม่	19	18.10	86	81.90
4) คุณสามารถอธิบายเรื่องการทำงานและสั่งงานเป็นภาษาจีนแต้จิ๋วได้หรือไม่	19	18.10	86	81.90
5) คุณสามารถให้รายละเอียดเกี่ยวกับคนในครอบครัวเป็นภาษาจีนแต้จิ๋วได้หรือไม่	25	23.81	80	76.19
6) คุณสามารถอธิบายลักษณะดินฟ้าอากาศเป็นภาษาจีนแต้จิ๋วได้หรือไม่	28	26.67	77	73.33

	ได้		ไม่ได้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
7) เวลาคุณพูดภาษาจีนแต่จิวสามารถนึกคำได้ทันทีหรือไม่	20	19.05	85	80.95
8) ถ้ามีคนขอร้องให้คุณทำสิ่งที่คุณไม่ยอมทำ คุณจะปฏิเสธเป็นภาษาจีนแต่จิวได้หรือไม่	25	23.81	80	76.19
9) ถ้ามีคนบอกวิธีสะเดาะเคราะห์เป็นภาษาจีนแต่จิว คุณสามารถเข้าใจได้หรือไม่	24	22.86	81	77.14
10) ถ้ามีการทะเลาะวิวาทกับคน คุณสามารถโต้ตอบเป็นภาษาจีนแต่จิวได้หรือไม่	17	16.19	88	83.81
11) คุณแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ เป็นภาษาจีนแต่จิวได้หรือไม่	21	20.00	84	80.00
12) คุณสามารถสนทนาเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ไปในชีวิตประจำวันกับคนในครอบครัวเป็นภาษาจีนแต่จิวได้หรือไม่ (เช่น รับประทานอาหาร และเรื่องสัพเพเหระในครอบครัว ฯลฯ)	25	23.81	80	76.19
13) คุณสามารถบอกสิ่งที่คุณอยากได้มากที่สุดในชีวิตเป็นภาษาจีนแต่จิวได้หรือไม่	21	20.00	84	80.00
รวม	105	100.00	105	100.00

จากตารางที่ 66 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการวัดความสามารถภาษาจีนแต่จิวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่พูดภาษาแต่จิว ไม่ได้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถพูดภาษาจีนแต่จิวในเรื่อง สามารถถามและบอกเวลาเป็นภาษาจีนแต่จิวได้ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 สามารถอธิบายลักษณะดินฟ้าอากาศเป็นภาษาจีนแต่จิวได้ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 สามารถให้รายละเอียดเกี่ยวกับคนในครอบครัวเป็นภาษาจีนแต่จิวได้ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 ถ้ามีคนขอร้องให้คุณทำสิ่งที่คุณไม่ยอมทำ คุณจะปฏิเสธเป็นภาษาจีนแต่จิวได้ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 สามารถสนทนาเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ไปในชีวิตประจำวันกับคนในครอบครัวเป็นภาษาจีนแต่จิวได้ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 บอกวิธีสะเดาะเคราะห์เป็นภาษาจีนแต่จิว คุณสามารถเข้าใจได้ จำนวน 24 คิดเป็นร้อยละ 22.86 บอกวิธีการเดินทางจากบ้านไปสถานที่อื่นๆเป็นภาษาจีนแต่จิวได้ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 21.90

ตารางที่ 67 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการวัดความสามารถภาษาจีนแต่จิวของผู้ตอบแบบสอบถาม

	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	ได้	ไม่ได้	ได้	ไม่ได้	ได้	ไม่ได้
1) คุณสามารถบอกวิธีการเดินทางจากบ้านไปสถานที่อื่นๆเป็นภาษาจีนแต่จิวได้หรือไม่	2	33	3	32	18	17
	5.71	94.29	8.57	91.43	51.43	48.57
2) คุณสามารถถามและบอกเวลาเป็นภาษาจีนแต่จิวได้หรือไม่	4	31	3	32	21	14
	11.43	88.57	8.57	91.43	60.00	40.00
3) คุณสามารถเล่าประวัติของตนเองเป็นภาษาจีนแต่จิวได้หรือไม่	2	33	3	32	14	21
	5.71	94.29	8.57	91.43	40.00	60.00
4) คุณสามารถอธิบายเรื่องการทำงานและสั่งงานเป็นภาษาจีนแต่จิวได้หรือไม่	1	34	3	32	15	20
	2.86	97.14	8.57	91.43	42.86	57.14
5) คุณสามารถให้รายละเอียดเกี่ยวกับคนในครอบครัวเป็นภาษาจีนแต่จิวได้หรือไม่	3	32	3	32	19	16
	8.57	91.43	8.57	91.43	54.29	45.71
6) คุณสามารถอธิบายลักษณะดินฟ้าอากาศเป็นภาษาจีนแต่จิวได้หรือไม่	3	32	4	31	21	14
	8.57	91.43	11.43	88.57	60.00	40.00
7) เวลาคุณพูดภาษาจีนแต่จิวสามารถนึกคำได้ทันทีหรือไม่	2	33	3	32	15	20
	5.71	94.29	8.57	91.43	42.86	57.14
8) ถ้ามีคนขอร้องให้คุณทำสิ่งที่คุณไม่ยอมทำ คุณจะปฏิเสธเป็นภาษาจีนแต่จิวได้หรือไม่	3	32	5	30	17	18
	8.57	91.43	14.29	85.71	48.57	51.43

	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	ได้	ไม่ได้	ได้	ไม่ได้	ได้	ไม่ได้
9) ถ้ามีคนบอกวิธีสะเดาะเคราะห์เป็นภาษาจีนแต่จี้ว์ คุณสามารถเข้าใจได้หรือไม่	2	33	4	31	18	17
	5.71	94.29	11.43	88.57	51.43	48.57
10) ถ้ามีการทะเลาะวิวาทกับคน คุณสามารถโต้ตอบเป็นภาษาจีนแต่จี้ว์ได้หรือไม่	1	34	3	32	13	22
	2.86	97.14	8.57	91.43	37.14	62.86
11) คุณแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ เป็นภาษาจีนแต่จี้ว์ได้หรือไม่	2	33	4	31	15	20
	5.71	94.29	11.43	88.57	42.86	57.14
12) คุณสามารถสนทนาเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ไปในชีวิตประจำวันกับคนในครอบครัวเป็นภาษาจีนแต่จี้ว์ได้หรือไม่ (เช่นรับประทานอาหาร และเรื่องสัพเพเหระในครอบครัว ฯลฯ)	2	33	4	31	19	16
	5.71	94.29	11.43	88.57	54.29	45.71
13) คุณสามารถบอกสิ่งที่คุณอยากได้มากที่สุดในชีวิตเป็นภาษาจีนแต่จี้ว์ได้หรือไม่	2	33	4	31	15	20
	5.71	94.29	11.43	88.57	42.86	57.14
รวม	N= 35		N = 35		N = 35	

จากตารางที่ 67 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการวัดความสามารถภาษาจีน แต่ใจของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวม จำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปี ขึ้นไป มีความสามารถทางภาษาจีนมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ โดยส่วนใหญ่ สามารถเล่าประวัติของตนเองเป็นภาษาจีนแต่ใจได้ สามารถอธิบายเรื่องการทำงานและสั่งงานเป็นภาษาจีนแต่ใจได้ เวลาคุณพูดภาษาจีนแต่ใจสามารถนึกคำได้ทันที แสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ เป็นภาษาจีนแต่ใจได้

ตารางที่ 68 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับภาษาที่ผู้ตอบแบบสอบถามชอบพูดมากที่สุด โดยรวม

	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาไทย	94	89.52
ภาษาจีนแต่ใจ	6	5.71
ภาษาอังกฤษ	4	3.81
ไม่แสดงความเห็น	1	0.95
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 68 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับภาษาที่ผู้ตอบแบบสอบถามชอบพูดมากที่สุด โดยรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชอบพูดภาษาไทย จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 89.52 รองลงมา ภาษาจีนแต่ใจ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 และภาษาอังกฤษ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.81 ตามลำดับ

ตารางที่ 69 แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาที่ผู้ตอบแบบสอบถามชอบพูดมากที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่มอายุ

	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาไทย	32	91.43	33	94.29	29	82.86
ภาษาจีนแต่ใจ	0	0.00	1	2.86	5	14.29
ภาษาอังกฤษ	3	8.57	0	0.00	1	2.86
ไม่แสดงความเห็น	0	0.00	1	2.86	0	0.00
รวม	35	100.00	35	100.00	36	115

จากตารางที่ 69 แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาที่ผู้ตอบแบบสอบถามชอบพูดมากที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มอายุ ส่วนใหญ่ชอบพูดภาษาไทย เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี ส่วนใหญ่ชอบพูดภาษาไทย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 91.43 ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 กลุ่มที่ 2 อายุ 25 - 45 ปี ส่วนใหญ่ชอบพูดภาษาไทยมากที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 94.29 ภาษาจีนแต่ใจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 และ กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป

ชอบพูดภาษาไทยมากที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 82.86 และ ภาษาจีนแต้จิ๋ว จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29

ตารางที่ 70 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับภาษาที่มีประโยชน์มากกว่า โดยรวม

	จำนวน	ร้อยละ
จีนแต้จิ๋ว	1	0.95
ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ	66	62.86
จีนกลาง	18	17.14
ภาษาอังกฤษ	20	19.05
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 70 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับภาษาที่มีประโยชน์มากกว่า โดยรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาไทยมีประโยชน์มากกว่า จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 62.86 รองลงมา ภาษาอังกฤษ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 ภาษาจีนกลาง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 ตามลำดับ

ตารางที่ 71 แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาที่มีประโยชน์มากกว่าจำแนกตามกลุ่มอายุ

	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จีนแต้จิ๋ว	0	0.00	0	0.00	1	2.86
ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ	16	45.71	27	77.14	23	65.71
จีนกลาง	8	22.86	4	11.43	6	17.14
ภาษาอังกฤษ	11	34.43	4	11.43	5	14.29
รวม	35	100.00	39	100.00	34	112

จากตารางที่ 71 แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาที่มีประโยชน์มากกว่าจำแนกตามกลุ่มอายุ ส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาไทยมีประโยชน์มากกว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี ส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาที่มีประโยชน์มากกว่า คือ ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 45.71 ภาษาอังกฤษ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 34.43 ภาษาจีนกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 22.86 กลุ่มที่ 2 อายุ 25 – 45 ปี ส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาที่มีประโยชน์มากกว่า คือ ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 77.14 ภาษาอังกฤษ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 ภาษาจีนกลาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 และ กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาที่มีประโยชน์มากกว่า คือ ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 65.71 ภาษาจีนกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 และ ภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29

ตารางที่ 72 แสดงความเห็นเกี่ยวกับเหตุผลของภาษาที่มีประโยชน์มากกว่า โดยรวม

	เหตุผลที่มีประโยชน์
จีนแต่จีว	- สื่อสารง่าย
ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ	- เกิดและอาศัยในประเทศไทย - ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน - เป็นภาษาบ้านเกิด - ใช้ติดต่อประสานงาน ทำธุรกิจ
จีนกลาง	- คนใช้เยอะ และใช้กันทั่วโลก - ใช้ทำประกอบอาชีพ
ภาษาอังกฤษ	- ใช้กันทั่วโลก - เป็นภาษาสากล

ตารางที่ 73 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับภาษาที่มีความสำคัญมากกว่า โดยรวม

	จำนวน	ร้อยละ
จีนแต่จีว	0	0.00
ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ	74	70.48
จีนกลาง	15	14.29
ภาษาอังกฤษ	16	15.24
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 73 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับภาษาที่มีประโยชน์มากกว่า โดยรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาไทยมีประโยชน์มากกว่า จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 70.48 รองลงมา ภาษาอังกฤษ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 15.24 ภาษาจีนกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตามลำดับ

ตารางที่ 74 แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาที่มีความสำคัญมากกว่า จำแนกตามกลุ่มอายุ

	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ	20	87.14	28	80.00	26	74.29
จีนกลาง	8	22.86	4	11.43	3	8.57
ภาษาอังกฤษ	7	20.00	3	8.57	6	17.14
รวม	35	100.00	35	100.00	35	112

จากตารางที่ 74 แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาที่มีความสำคัญมากกว่า จำแนกตามกลุ่มอายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพฯมีความสำคัญมากกว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี ส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาที่มีความสำคัญมากกว่า คือ ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพฯ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 87.14 ภาษาจีนกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 22.86 ภาษาอังกฤษ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 กลุ่มที่ 2 อายุ 25 – 45 ปี ส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาที่มีประโยชน์มากกว่า คือ ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพฯ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ภาษาจีนกลาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.57 และกลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาที่มีความสำคัญมากกว่า คือ ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพฯ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 74.29 ภาษาอังกฤษ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 และ ภาษาจีนกลาง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57

ตารางที่ 75 แสดงความเห็นเกี่ยวกับเหตุผลของภาษาที่มีความสำคัญมากกว่า โดยรวม

	เหตุผลที่มีประโยชน์
จีนแต้จิ๋ว	- สื่อสารง่าย
ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพฯ	- เกิดและอาศัยในประเทศไทย - ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน - เป็นภาษาบ้านเกิด - ใช้ติดต่อประสานงาน ทำธุรกิจ
จีนกลาง	- คนใช้เยอะ และใช้กันทั่วโลก - ใช้ทำประกอบอาชีพ
ภาษาอังกฤษ	- ใช้กันทั่วโลก - เป็นภาษาสากล

ตารางที่ 76 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาแต้จิ๋วสำคัญต่อคนมากน้อยเพียงใด ในการที่จะทำในสิ่งต่างๆ โดยรวม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาแต้จิ๋วสำคัญต่อคนมากน้อยเพียงใดในการที่จะทำในสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้		ไม่สำคัญเลย	ไม่ค่อยสำคัญ	สำคัญ	สำคัญมาก	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย**
1) ทำความรู้จักเพื่อนใหม่	จำนวน	13	18	61	13	2.70	มาก
	ร้อยละ	12.38	17.14	58.10	12.38		
2) ใช้ในการประกอบอาชีพ	จำนวน	12	24	53	16	2.70	มาก
	ร้อยละ	11.43	22.86	50.48	15.24		
3) อ่านหนังสือ	จำนวน	15	32	43	15	2.55	มาก
	ร้อยละ	14.29	30.48	40.95	14.29		
4) ฟังรายการวิทยุ / ดูขมละคร / จ๊ว	จำนวน	16	34	40	15	2.51	มาก
	ร้อยละ	15.24	32.38	38.10	14.29		

ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาแต่จิวสำคัญต่อคนมากน้อยเพียงใดในการที่จะทำในสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้		ไม่สำคัญเลย	ไม่ค่อยสำคัญ	สำคัญ	สำคัญมาก	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย**
5) ไปวัด	จำนวน	19	37	33	16	2.44	น้อย
	ร้อยละ	18.10	35.24	31.43	15.24		
6) ไปตลาด	จำนวน	17	37	40	11	2.43	น้อย
	ร้อยละ	16.19	35.24	38.10	10.48		
7) ไปซื้อของ	จำนวน	19	34	42	10	2.41	น้อย
	ร้อยละ	18.10	32.38	40.00	9.52		
8) โทรศัพท์	จำนวน	20	38	38	9	2.34	น้อย
	ร้อยละ	19.05	36.19	36.19	8.57		
9) การเล่าเรื่องตลกขบขัน	จำนวน	25.71	25.71	25.71	25.71	2.20	น้อย
	ร้อยละ	37.14	37.14	37.14	37.14		
10) การรับการยอมรับในชุมชน	จำนวน	19	36	38	12	2.41	น้อย
	ร้อยละ	18.10	34.29	36.19	11.43		
11) คอยกับเพื่อที่โรงเรียน	จำนวน	21	41	30	13	2.33	น้อย
	ร้อยละ	20.00	39.05	28.57	12.38		
12) คอยกับอาจารย์	จำนวน	20	34	32	19	2.48	น้อย
	ร้อยละ	19.05	32.38	30.48	18.10		
13) คอยกับคนในระแวกบ้าน	จำนวน	22	29	43	11	2.41	น้อย
	ร้อยละ	20.95	27.62	40.95	10.48		
14) คอยกับคนภายนอก	จำนวน	19	35	39	12	2.42	น้อย
	ร้อยละ	18.10	33.33	37.14	11.43		
15) คอยกับคนที่ทำงาน	จำนวน	22	35	34	14	2.38	น้อย
	ร้อยละ	20.95	33.33	32.38	13.33		
รวม		105	105	105	105	2.45	น้อย

**บุญชม ศรีสะอาด, 2546, หน้า 162

จากตารางที่ 76 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาแต่จิวสำคัญต่อคนมากน้อยเพียงใดในการที่จะทำในสิ่งต่างๆ โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่คิดว่ามีค่าเฉลี่ย ในเรื่องของการทำความรู้จักเพื่อนใหม่ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 58.10 ใช้ในการประกอบอาชีพ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 50.48 และเมื่อพิจารณาโดยหาค่าเฉลี่ย พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ภาษาจีนแต่จิวมีความสำคัญ ในเรื่องของการทำความรู้จักเพื่อนใหม่ และ ใช้ในการประกอบอาชีพ มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก อ่านหนังสือ ฟังรายการวิทยุ / ดุชมละคร / จิว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70, 2.70, 2.55 และ 2.51 ตามลำดับ

ตารางที่ 77 แสดงการทดสอบความแตกต่างของกลุ่มอายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาแต่จิว สำคัญต่อคนมากน้อยเพียงใดในการที่จะทำในสิ่งต่างๆ แตกต่างกัน

	Source of Variance	Sum of Squares	df	Mean Square	F-test	P value
1) ทำความรู้จักเพื่อนใหม่	ระหว่างกลุ่ม	.590	2.00	0.30	.411	.664
	ภายในกลุ่ม	73.257	102.00	0.72		
	รวม	73.848	104.00			
2) ใช้ในการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	.133	2.00	0.07	.087	.917
	ภายในกลุ่ม	78.114	102.00	0.77		
	รวม	78.248	104.00			
3) อ่านหนังสือ	ระหว่างกลุ่ม	.248	2.00	0.12	.147	.863
	ภายในกลุ่ม	85.714	102.00	0.84		
	รวม	85.962	104.00			
4) ฟังรายการวิทยุ / ดุชมละคร / จิว	ระหว่างกลุ่ม	.229	2.00	0.11	.132	.876
	ภายในกลุ่ม	88.000	102.00	0.86		
	รวม	88.229	104.00			
5) ไปวัด	ระหว่างกลุ่ม	.933	2.00	0.47	.502	.607
	ภายในกลุ่ม	94.914	102.00	0.93		
	รวม	95.848	104.00			
6) ไปตลาด	ระหว่างกลุ่ม	.400	2.00	0.20	.251	.779
	ภายในกลุ่ม	81.314	102.00	0.80		
	รวม	81.714	104.00			
7) ไปซื้อของ	ระหว่างกลุ่ม	.305	2.00	0.15	.187	.830
	ภายในกลุ่ม	83.086	102.00	0.81		
	รวม	83.390	104.00			
8) โทรศัพท์	ระหว่างกลุ่ม	.057	2.00	0.03	.036	.965
	ภายในกลุ่ม	81.600	102.00	0.80		
	รวม	81.657	104.00			
9) การเล่าเรื่องตลกขบขัน	ระหว่างกลุ่ม	.743	2.00	0.37	.430	.652
	ภายในกลุ่ม	88.057	102.00	0.86		
	รวม	88.800	104.00			
10) การบริการยอมรับในชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	.476	2.00	0.24	.279	.757
	ภายในกลุ่ม	86.914	102.00	0.85		
	รวม	87.390	104.00			
11) คุยกับเพื่อนที่โรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.133	2.00	0.07	.075	.928
	ภายในกลุ่ม	91.200	102.00	0.89		
	รวม	91.333	104.00			

	Source of Variance	Sum of Squares	df	Mean Square	F-test	P value
12) คุยกับอาจารย์	ระหว่างกลุ่ม	.076	2.00	0.04	.037	.963
	ภายในกลุ่ม	104.114	102.00	1.02		
	รวม	104.190	104.00			
13) คุยกับคนใน ระแวกบ้าน	ระหว่างกลุ่ม	.590	2.00	0.30	.332	.719
	ภายในกลุ่ม	90.800	102.00	0.89		
	รวม	91.390	104.00			
14) คุยกับคน ภายนอก	ระหว่างกลุ่ม	.819	2.00	0.41	.482	.619
	ภายในกลุ่ม	86.743	102.00	0.85		
	รวม	87.562	104.00			
15) คุยกับคนที่ ทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	.533	2.00	0.27	.283	.754
	ภายในกลุ่ม	96.229	102.00	0.94		
	รวม	96.762	104.00			

จากตารางที่ 77 แสดงการทดสอบความแตกต่างของกลุ่มอายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาแต่จิวสำคัญต่อคนมากน้อยเพียงใดในการที่จะทำในสิ่งต่างๆแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) พบว่ากลุ่มอายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาแต่จิวสำคัญต่อคนมากน้อยเพียงใดในการที่จะทำในสิ่งต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน ทุกเรื่อง

ตารางที่ 78 แสดงจำนวน ร้อยละ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับภาษาแต่จิว ภาษาจีนกลาง และภาษาไทยกลาง โดยรวม

	ไม่เห็นด้วยมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยมาก	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
1) ท่านคิดว่าการศึกษาที่สามารถพูดภาษาจีนแต่จิวได้เป็นสิ่งสำคัญหรือไม่	9	4	32	44	16	3.51	มาก
	8.57	3.81	30.48	41.90	15.24		
2) การรู้ทั้งภาษาจีนแต่จิว ภาษาจีนกลาง และภาษาไทย ทำให้คนฉลาด	9	3	27	45	21	3.63	มาก
	8.57	2.86	25.71	42.86	20.00		
3) เด็กๆ จะสับสนเมื่อเรียนทั้งภาษาจีนแต่จิวและภาษาจีนกลางในเวลาเดียวกัน	9	9	29	38	20	3.49	ปานกลาง
	8.57	8.57	27.62	36.19	19.05		
4) เด็กๆ จะสับสนเมื่อเรียนทั้งภาษาจีนแต่จิวและภาษาไทยในเวลาเดียวกัน	7	13	31	36	17	3.38	ปานกลาง
	6.67	12.38	29.52	34.29	16.19		
5) การที่คนสามารถพูดภาษาไทย และ/หรือภาษาจีนกลางได้ เป็นสิ่งสำคัญมากกว่าการพูดภาษาจีนแต่จิว	8	7	28	45	17	3.53	มาก
	7.62	6.67	26.67	42.86	16.19		

	ไม่เห็นด้วยมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยมาก	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
6) การพูดภาษาจีนแต่จู้ได้ สามารถช่วยให้คนได้งานทำหรือช่วยให้ได้เลื่อนตำแหน่ง	8	11	47	26	13	3.24	ปานกลาง
	7.62	10.48	44.76	24.76	12.38		
7) การพูดได้ทั้งสามภาษาเป็นสิ่งที่ไม่ยากเลย	14	17	44	24	6	2.91	ปานกลาง
	13.33	16.19	41.90	22.86	5.71		
8) การรู้เพียงภาษาเดียวทำให้คนมีปัญหาได้	12	10	46	29	8	3.10	ปานกลาง
	11.43	9.52	43.81	27.62	7.62		
9) ท่านชอบที่จะเข้าร่วมกิจกรรมในด้านวัฒนธรรมของชาวจีนแต่จู้	11	11	50	24	9	3.09	ปานกลาง
	10.48	10.48	47.62	22.86	8.57		
10) ท่านคิดว่าภาษาจีนแต่จู้เป็นภาษาที่ล้ำสมัย	13	20	32	33	7	3.01	ปานกลาง
	12.38	19.05	30.48	31.43	6.67		
11) ท่านคิดว่าใช้ภาษาจีนแต่จู้กับลูกดีกว่าใช้ภาษาอื่น	12	14	42	28	9	3.08	ปานกลาง
	11.43	13.33	40.00	26.67	8.57		
12) หากจะอนุรักษ์ภาษาจีนแต่จู้ไม่ให้อสูญหาย ควรใช้ภาษาจีนแต่จู้เพียงภาษาเดียวกับคนในครอบครัว	11	18	39	24	13	3.10	ปานกลาง
	10.48	17.14	37.14	22.86	12.38		
13) การที่ภาษาจีนแต่จู้ไม่มีตัวหนังสือ ทำให้ภาษาสูญหายเร็ว	11	11	38	31	14	3.25	ปานกลาง
	10.48	10.48	36.19	29.52	13.33		
14) หน่วยงานราชการนอกจากควรให้ความสำคัญและสนับสนุนส่งเสริมวัฒนธรรมจีนแล้ว ควรส่งเสริมการศึกษาและอนุรักษ์ภาษาจีนแต่จู้ด้วย	8	6	31	47	13	3.49	ปานกลาง
	7.62	5.71	29.52	44.76	12.38		
15) หากคนจีนแต่จู้ใช้ภาษาจีนแต่จู้น้อยลง ความเป็นคนจีนแต่จู้ก็ลดลงด้วย	11	11	25	44	14	3.37	ปานกลาง
	10.48	10.48	23.81	41.90	13.33		
16) ท่านรู้สึกอวยที่เกิดขึ้นเป็นคนไทยเชื้อสายจีนแต่จู้	37	12	32	16	8	2.49	น้อย
	35.24	11.43	30.48	15.24	7.62		
17) ภาษาจีนแต่จู้เป็นภาษาที่พูดยาก พูดภาษาไทยดีกว่า	14	14	35	29	13	3.12	ปานกลาง
	13.33	13.33	33.33	27.62	12.38		
18) ภาษาจีนแต่จู้ กำลังจะหมดไปในไม่ช้า น้อย่างแน่นอน	9	13	34	35	14	3.30	ปานกลาง
	8.57	12.38	32.38	33.33	13.33		
19) ภาษาจีนแต่จู้ น่าจะมีตัวหนังสือเป็นของตนเอง	11	6	38	38	12	3.32	ปานกลาง
	10.48	5.71	36.19	36.19	11.43		
20) น่าเสียดใจที่ลูกหลานไม่ยอมพูดภาษาจีนแต่จู้	13	6	26	37	23	3.49	ปานกลาง
	12.38	5.71	24.76	35.24	21.90		
รวม	105	105	105	105	105	3.24	ปานกลาง

จากตารางที่ 78 แสดง จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาแต้จิ๋ว ภาษาจีนกลาง และภาษาไทยกลาง พบว่า ความเห็นโดยรวมเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เห็นด้วยในระดับมาก มีจำนวน 3 ข้อ คือ การรู้ทั้งภาษาจีนแต้จิ๋ว ภาษาจีนกลาง และภาษาไทย ทำให้คนฉลาด การที่คนสามารถพูดภาษาไทย และ/หรือภาษาจีนกลางได้ เป็นสิ่งที่สำคัญมากกว่า การพูดภาษาจีนแต้จิ๋ว ท่านคิดว่าการที่สามารถพูดภาษาจีนแต้จิ๋วได้เป็นสิ่งที่สำคัญหรือไม่ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.63, 3.55 และ 3.51) รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 17 ข้อ น่าเสียใจที่ลูกหลานไม่ยอมพูดภาษาจีนแต้จิ๋ว เด็กๆ จะสับสนเมื่อเรียนทั้งภาษาจีนแต้จิ๋วและภาษาจีนกลางในเวลาเดียวกัน หน่วยงานราชการ นอกจากควรให้ความสำคัญและสนับสนุนส่งเสริมวัฒนธรรมจีนแล้ว ควรส่งเสริมการศึกษาและอนุรักษ์ภาษาจีนแต้จิ๋วด้วย เด็กๆ จะสับสนเมื่อเรียนทั้งภาษาจีนแต้จิ๋วและภาษาไทยในเวลาเดียวกัน หากคนจีนแต้จิ๋วใช้ภาษาจีนแต้จิ๋วน้อยลง ความเป็นคนจีนแต้จิ๋วก็ลดลงด้วย ภาษาจีนแต้จิ๋วน่าจะมีตัวหนังสือเป็นของตนเอง ภาษาจีนแต้จิ๋ว กำลังจะหมดไปในไม่ช้าอย่างแน่นอน การที่ภาษาจีนแต้จิ๋วไม่มีตัวหนังสือ ทำให้ภาษาสูญหายเร็ว การพูดภาษาจีนแต้จิ๋วได้ สามารถช่วยให้คนได้งานทำหรือช่วยให้ได้เลื่อนตำแหน่ง ภาษาจีนแต้จิ๋วเป็นภาษาที่พูดยาก พูดภาษาไทยดีกว่า การรู้เพียงภาษาเดียวทำให้คนมีปัญหาได้ หากจะอนุรักษ์ภาษาจีนแต้จิ๋วไม่ให้สูญหาย ควรใช้ภาษาจีนแต้จิ๋วเพียงภาษาเดียวกับคนในครอบครัว ท่านชอบที่จะเข้าร่วมกิจกรรมในด้านวัฒนธรรมของชาวจีนแต้จิ๋ว ท่านคิดว่าใช้ภาษาจีนแต้จิ๋วกับลูกดีกว่าใช้ภาษาอื่น ท่านคิดว่าภาษาจีนแต้จิ๋วเป็นภาษาที่ล้ำสมัย การพูดได้ทั้งสามภาษาเป็นสิ่งที่ไม่ยากเลย ท่านรู้สึกอายนี่เกิดมาเป็นคนไทยเชื้อสายจีนแต้จิ๋ว (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.49, 3.49, 3.49, 3.38, 3.37, 3.32, 3.30, 3.25, 3.24, 3.12, 3.10, 3.10, 3.09, 3.08, 3.01, 2.91 และ 2.49 ตามลำดับ)

ตารางที่ 79 แสดงการทดสอบความแตกต่างของกลุ่มอายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาแต้จิ๋ว ภาษาจีนกลาง และภาษาไทยกลาง แตกต่างกัน

	Source of Variance	Sum of Squares	df.	Mean Square	F-test	P value
1) ท่านคิดว่าการที่สามารถพูดภาษาจีนแต้จิ๋วได้เป็นสิ่งที่สำคัญหรือไม่	ระหว่างกลุ่ม	9.829	2.00	4.91	4.540**	.013
	ภายในกลุ่ม	110.400	102.00	1.08		
	รวม	120.229	104.00			
2) การรู้ทั้งภาษาจีนแต้จิ๋ว ภาษาจีนกลาง และภาษาไทย ทำให้คนฉลาด	ระหว่างกลุ่ม	13.086	2.00	6.54	5.884**	.004
	ภายในกลุ่ม	113.429	102.00	1.11		
	รวม	126.514	104.00			
3) เด็กๆ จะสับสนเมื่อเรียนทั้งภาษาจีนแต้จิ๋วและภาษาจีนกลางในเวลาเดียวกัน	ระหว่างกลุ่ม	2.800	2.00	1.40	1.054	.352
	ภายในกลุ่ม	135.429	102.00	1.33		
	รวม	138.229	104.00			
4) เด็กๆ จะสับสนเมื่อเรียนทั้งภาษาจีนแต้จิ๋วและภาษาไทยในเวลาเดียวกัน	ระหว่างกลุ่ม	2.876	2.00	1.44	1.079	.344
	ภายในกลุ่ม	135.886	102.00	1.33		
	รวม	138.762	104.00			

	Source of Variance	Sum of Squares	df.	Mean Square	F-test	P value
5) การที่คนสามารถพูดภาษาไทย และ/หรือภาษาจีนกลางได้ เป็นสิ่งที่สำคัญมากกว่าการพูดภาษาจีนแต่จิว	ระหว่างกลุ่ม	2.305	2.00	1.15	.981	.378
	ภายในกลุ่ม	119.829	102.00	1.17		
	รวม	122.133	104.00			
6) การพูดภาษาจีนแต่จิวได้สามารถช่วยให้คนได้งานทำหรือช่วยให้ได้เลื่อนตำแหน่ง	ระหว่างกลุ่ม	4.705	2.00	2.35	2.175	.119
	ภายในกลุ่ม	110.343	102.00	1.08		
	รวม	115.048	104.00			
7) การพูดได้ทั้งสามภาษาเป็นสิ่งที่ไม่ยากเลย	ระหว่างกลุ่ม	1.600	2.00	0.80	.688	.505
	ภายในกลุ่ม	118.629	102.00	1.16		
	รวม	120.229	104.00			
8) การรู้เพียงภาษาเดียวทำให้คนมีปัญหาได้	ระหว่างกลุ่ม	.705	2.00	0.35	.307	.736
	ภายในกลุ่ม	117.143	102.00	1.15		
	รวม	117.848	104.00			
9) ท่านชอบที่จะเข้าร่วมกิจกรรมในด้านวัฒนธรรมของชาวจีนแต่จิว	ระหว่างกลุ่ม	2.114	2.00	1.06	.962	.386
	ภายในกลุ่ม	112.114	102.00	1.10		
	รวม	114.229	104.00			
10) ท่านคิดว่าภาษาจีนแต่จิวเป็นภาษาที่ล้ำสมัย	ระหว่างกลุ่ม	4.362	2.00	2.18	1.729	.183
	ภายในกลุ่ม	128.629	102.00	1.26		
	รวม	132.990	104.00			
11) ท่านคิดว่าใช้ภาษาจีนแต่จิวกับลูกดีกว่าใช้ภาษาอื่น	ระหว่างกลุ่ม	4.590	2.00	2.30	1.938	.149
	ภายในกลุ่ม	120.800	102.00	1.18		
	รวม	125.390	104.00			
12) หากจะอนุรักษ์ภาษาจีนแต่จิวไม่ให้สูญหาย ควรใช้ภาษาจีนแต่จิวเพียงภาษาเดียวกับคนในครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	2.133	2.00	1.07	.806	.449
	ภายในกลุ่ม	134.914	102.00	1.32		
	รวม	137.048	104.00			
13) การที่ภาษาจีนแต่จิวไม่มีตัวหนังสือ ทำให้ภาษาสูญหายเร็ว	ระหว่างกลุ่ม	1.733	2.00	0.87	.661	.519
	ภายในกลุ่ม	133.829	102.00	1.31		
	รวม	135.562	104.00			
14) หน่วยงานราชการนอกจากควรให้ความสำคัญและสนับสนุนส่งเสริมวัฒนธรรมจีนแล้ว ควรส่งเสริมการศึกษาและอนุรักษ์ภาษาจีนแต่จิวด้วย	ระหว่างกลุ่ม	3.829	2.00	1.91	1.801	.170
	ภายในกลุ่ม	108.400	102.00	1.06		
	รวม	112.229	104.00			

	Source of Variance	Sum of Squares	df.	Mean Square	F-test	P value
15) หากคนจีนแต่จิวใช้ภาษาจีนแต่จิวน้อยลง ความเป็นคนจีนแต่จิวก็ลดลงด้วย	ระหว่างกลุ่ม	6.343	2.00	3.17	2.411	.095
	ภายในกลุ่ม	134.171	102.00	1.32		
	รวม	140.514	104.00			
16) ท่านรู้สึกอายที่เกิดมาเป็นคนไทยเชื้อสายจีนแต่จิว	ระหว่างกลุ่ม	24.057	2.00	12.03	7.856**	.001
	ภายในกลุ่ม	156.171	102.00	1.53		
	รวม	180.229	104.00			
17) ภาษาจีนแต่จิวเป็นภาษาที่พูดยาก พูดภาษาไทยดีกว่า	ระหว่างกลุ่ม	16.076	2.00	8.04	6.150**	.003
	ภายในกลุ่ม	133.314	102.00	1.31		
	รวม	149.390	104.00			
18) ภาษาจีนแต่จิว กำลังจะหมดไปในไม่ช้านี้ อย่างแน่นอน	ระหว่างกลุ่ม	2.990	2.00	1.50	1.198	.306
	ภายในกลุ่ม	127.257	102.00	1.25		
	รวม	130.248	104.00			
19) ภาษาจีนแต่จิว น่าจะมีตัวหนังสือเป็นของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	4.705	2.00	2.35	1.995	.141
	ภายในกลุ่ม	120.286	102.00	1.18		
	รวม	124.990	104.00			
20) น่าเสียใจที่ลูกหลานไม่ยอมพูดภาษาจีนแต่จิว	ระหว่างกลุ่ม	24.400	2.00	12.20	9.029**	.000
	ภายในกลุ่ม	137.829	102.00	1.35		
	รวม	162.229	104.00			

** ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตาราง ที่ 79 เปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มอายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาแต่จิว ภาษาจีนกลาง และภาษาไทยกลางแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยใช้การการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) พบว่ากลุ่มอายุที่แตกต่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับภาษาแต่จิว ภาษาจีนกลาง และภาษาไทย แตกต่างกันอย่างน้อย 1 กลุ่ม เมื่อพิจารณาเป็นหัวข้อพบว่าแตกต่างในเรื่องสามารถพูดภาษาจีนแต่จิวได้เป็นสิ่งสำคัญ การรู้ทั้งภาษาจีนแต่จิว ภาษาจีนกลาง และภาษาไทย ทำให้คนฉลาด รู้สึกอายที่เกิดมาเป็นคนไทยเชื้อสายจีนแต่จิว ภาษาจีนแต่จิวเป็นภาษาที่พูดยาก พูดภาษาไทยดีกว่า ภาษาจีนแต่จิวน่าจะมีตัวหนังสือเป็นของตนเอง น่าเสียใจที่ลูกหลานไม่ยอมพูดภาษาจีนแต่จิว อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 80 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาแต้จิ๋ว ภาษาจีนกลาง และภาษาไทยกลาง ที่แตกต่างกัน

Dependent Variable		Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	
1) ท่านคิดว่าการศึกษาที่สามารถพูดภาษาจีนแต้จิ๋วได้เป็นสิ่งที่สำคัญหรือไม่	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	0.29	0.25	.253
		กลุ่ม 3	-0.46	0.25	.069
	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	-0.29	0.25	.253
		กลุ่ม 3	-.74286*	0.25	.004
	กลุ่ม 3	กลุ่ม 1	0.46	0.25	.069
		กลุ่ม 2	.74286*	0.25	.004
2) การรู้ทั้งภาษาจีนแต้จิ๋ว ภาษาจีนกลาง และภาษาไทย ทำให้คนฉลาด	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	0.20	0.25	.429
		กลุ่ม 3	-.62857*	0.25	.014
	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	-0.20	0.25	.429
		กลุ่ม 3	-.82857*	0.25	.001
	กลุ่ม 3	กลุ่ม 1	.62857*	0.25	.014
		กลุ่ม 2	.82857*	0.25	.001
3) เด็กๆ จะสับสนเมื่อเรียนทั้งภาษาจีนแต้จิ๋วและภาษาจีนกลางในเวลาเดียวกัน	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	-0.06	0.28	.836
		กลุ่ม 3	-0.37	0.28	.180
	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	0.06	0.28	.836
		กลุ่ม 3	-0.31	0.28	.257
	กลุ่ม 3	กลุ่ม 1	0.37	0.28	.180
		กลุ่ม 2	0.31	0.28	.257
4) เด็กๆ จะสับสนเมื่อเรียนทั้งภาษาจีนแต้จิ๋วและภาษาไทยในเวลาเดียวกัน	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	-0.14	0.28	.606
		กลุ่ม 3	-0.40	0.28	.150
	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	0.14	0.28	.606
		กลุ่ม 3	-0.26	0.28	.354
	กลุ่ม 3	กลุ่ม 1	0.40	0.28	.150
		กลุ่ม 2	0.26	0.28	.354
5) การที่คนสามารถพูดภาษาไทยและ/หรือภาษาจีนกลางได้ เป็นสิ่งที่สำคัญมากกว่าการพูดภาษาจีนแต้จิ๋ว	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	0.00	0.26	กลุ่ม 10
		กลุ่ม 3	-0.31	0.26	.228
	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	0.00	0.26	กลุ่ม 10
		กลุ่ม 3	-0.31	0.26	.228
	กลุ่ม 3	กลุ่ม 1	0.31	0.26	.228
		กลุ่ม 2	0.31	0.26	.228

Dependent Variable			Mean	Std. Error	Sig.
6) การพูดภาษาจีนแต่จิวได้ สามารถช่วยให้คนได้งานทำหรือช่วยให้ได้เลื่อนตำแหน่ง	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	0.20	0.25	.423
		กลุ่ม 3	-0.31	0.25	.209
	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	-0.20	0.25	.423
		กลุ่ม 3	-.51429*	0.25	.041
	กลุ่ม 3	กลุ่ม 1	0.31	0.25	.209
		กลุ่ม 2	.51429*	0.25	.041
7) การพูดได้ทั้งสามภาษาเป็นสิ่งที่ไม่ยากเลย	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	-0.23	0.26	.377
		กลุ่ม 3	-0.29	0.26	.270
	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	0.23	0.26	.377
		กลุ่ม 3	-0.06	0.26	.825
	กลุ่ม 3	กลุ่ม 1	0.29	0.26	.270
		กลุ่ม 2	0.06	0.26	.825
8) การรู้เพียงภาษาเดียวทำให้คนมีปัญหาได้	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	-0.20	0.26	.437
		กลุ่ม 3	0.09	0.26	.739
	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	-0.20	0.26	.437
		กลุ่ม 3	-0.11	0.26	.656
	กลุ่ม 3	กลุ่ม 1	-0.09	0.26	.739
		กลุ่ม 2	0.11	0.26	.656
9) ท่านชอบที่จะเข้าร่วมกิจกรรมในด้านวัฒนธรรมของชาวจีนแต่จิว	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	-0.29	0.25	.257
		กลุ่ม 3	-0.31	0.25	.213
	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	0.29	0.25	.257
		กลุ่ม 3	-0.03	0.25	.909
	กลุ่ม 3	กลุ่ม 1	0.31	0.25	.213
		กลุ่ม 2	0.03	0.25	.909
10) ท่านคิดว่าภาษาจีนแต่จิวเป็นภาษาที่ล้ำสมัย	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	-0.49	0.27	.073
		กลุ่ม 3	-0.14	0.27	.596
	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	0.49	0.27	.073
		กลุ่ม 3	0.34	0.27	.204
	กลุ่ม 3	กลุ่ม 1	0.14	0.27	.596
		กลุ่ม 2	-0.34	0.27	.204
11) ท่านคิดว่าใช้ภาษาจีนแต่จิวกับลูกดีกว่าใช้ภาษาอื่น	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	-0.43	0.26	.103
		กลุ่ม 3	0.03	0.26	.913
	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	0.43	0.26	.103
		กลุ่ม 3	0.46	0.26	.082

Dependent Variable			Mean	Std. Error	Sig.
	กลุ่ม 3	กลุ่ม 1			
	กลุ่ม 3	กลุ่ม 1	-0.03	0.26	.913
		กลุ่ม 2	-0.46	0.26	.082
12) หากจะอนุรักษ์ภาษาจีนแต่จิวไม่ให้สูญหาย ควรใช้ภาษาจีนแต่จิวเพียงภาษาเดียวกับคนในครอบครัว	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	-0.34	0.27	.215
		กลุ่ม 3	-0.11	0.27	.679
	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	0.34	0.27	.215
		กลุ่ม 3	0.23	0.27	.408
	กลุ่ม 3	กลุ่ม 1	0.11	0.27	.679
		กลุ่ม 2	-0.23	0.27	.408
13) การที่ภาษาจีนแต่จิวไม่มีตัวหนังสือ ทำให้ภาษาสูญหายเร็ว	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	-0.17	0.27	.533
		กลุ่ม 3	-0.31	0.27	.254
	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	0.17	0.27	.533
		กลุ่ม 3	-0.14	0.27	.603
	กลุ่ม 3	กลุ่ม 1	0.31	0.27	.254
		กลุ่ม 2	0.14	0.27	.603
14) หน่วยงานราชการนอกจากควรให้ความสำคัญและสนับสนุนส่งเสริมวัฒนธรรมจีนแล้ว ควรส่งเสริมการศึกษาและอนุรักษ์ภาษาจีนแต่จิวด้วย	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	-0.14	0.25	.563
		กลุ่ม 3	-0.46	0.25	.066
	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	0.14	0.25	.563
		กลุ่ม 3	-0.31	0.25	.205
	กลุ่ม 3	กลุ่ม 1	0.46	0.25	.066
		กลุ่ม 2	0.31	0.25	.205
15) หากคนจีนแต่จิวใช้ภาษาจีนแต่จิวน้อยลง ความเป็นคนจีนแต่จิวก็ลดลงด้วย	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	-0.26	0.27	.351
		กลุ่ม 3	-.60000*	0.27	.031
	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	0.26	0.27	.351
		กลุ่ม 3	-0.34	0.27	.214
	กลุ่ม 3	กลุ่ม 1	.60000*	0.27	.031
		กลุ่ม 2	0.34	0.27	.214
16) ท่านรู้สึกอย่างไรที่เกิดมาเป็นคนไทยเชื้อสายจีนแต่จิว	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	-0.54	0.30	.069
		กลุ่ม 3	.62857*	0.30	.036
	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	0.54	0.30	.069
		กลุ่ม 3	1.17143*	0.30	.000
	กลุ่ม 3	กลุ่ม 1	-.62857*	0.30	.036
		กลุ่ม 2	-1.17143*	0.30	.000
17) ภาษาจีนแต่จิวเป็นภาษาที่พูดยาก พูดภาษาไทยดีกว่า	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	-0.06	0.27	.835
		กลุ่ม 3	.80000*	0.27	.004

Dependent Variable			Mean	Std. Error	Sig.
	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1			
	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	0.06	0.27	.835
		กลุ่ม 3	.85714*	0.27	.002
	กลุ่ม 3	กลุ่ม 1	-.80000*	0.27	.004
		กลุ่ม 2	-.85714*	0.27	.002
18) ภาษาจีนแต้จิ๋ว กำลังจะหมดไป ในไม่ช้าอย่างแน่นอน	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	-0.03	0.27	.915
		กลุ่ม 3	-0.37	0.27	.167
	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	0.03	0.27	.915
		กลุ่ม 3	-0.34	0.27	.202
	กลุ่ม 3	กลุ่ม 1	0.37	0.27	.167
		กลุ่ม 2	0.34	0.27	.202
19) ภาษาจีนแต้จิ๋ว น่าจะมีตัวหนังสือ เป็นของตนเอง	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	-0.20	0.26	.443
		กลุ่ม 3	-0.51	0.26	.050
	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	0.20	0.26	.443
		กลุ่ม 3	-0.31	0.26	.229
	กลุ่ม 3	กลุ่ม 1	0.51	0.26	.050
		กลุ่ม 2	0.31	0.26	.229
20) น่าเสียใจที่ลูกหลานไม่ยอมพูด ภาษาจีนแต้จิ๋ว	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	-0.46	0.28	.103
		กลุ่ม 3	-1.17143*	0.28	.000
	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	0.46	0.28	.103
		กลุ่ม 3	-.71429*	0.28	.012
	กลุ่ม 3	กลุ่ม 1	1.17143*	0.28	.000
		กลุ่ม 2	.71429*	0.28	.012

จากตาราง ที่ 80 จากตารางเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาแต้จิ๋ว ภาษาจีนกลาง และภาษาไทยกลางแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) พบว่ากลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปี ขึ้นไป มีความเห็นแตกต่างจากกลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2 ในเรื่อง สามารถพูดภาษาจีนแต้จิ๋วได้เป็นสิ่งที่สำคัญ การรู้ทั้งภาษาจีนแต้จิ๋ว ภาษาจีนกลาง และภาษาไทย ทำให้คนฉลาด รู้สึกอายที่เกิดมาเป็นคนไทยเชื้อสายจีนแต้จิ๋ว ภาษาจีนแต้จิ๋วเป็นภาษาที่พูดยาก พูดภาษาไทยดีกว่า ภาษาจีนแต้จิ๋ว น่าจะมีตัวหนังสือเป็นของตนเอง น่าเสียใจที่ลูกหลานไม่ยอมพูดภาษาจีนแต้จิ๋ว อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 81 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่อยากให้ลูกพูด โดยรวม

	จำนวน	ร้อยละ
จีนแต้จิ๋ว	5	4.76
ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ	46	43.81
จีนกลาง	33	31.43
ภาษาอังกฤษ	20	19.05
ไม่แสดงความเห็น	1	0.95
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 81 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกภาษาที่อยากให้ลูกพูด โดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่อยากให้ลูกพูดไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 43.81 รองลงมา เป็นจีนกลาง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 31.43 ภาษาอังกฤษ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 และ ภาษาจีนแต้จิ๋ว จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

ตารางที่ 82 แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาที่อยากให้ลูกพูดจำแนกตามกลุ่มอายุ

	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จีนแต้จิ๋ว	2	5.71	0	0.00	3	4.29
ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ	18	51.43	20	57.14	9	25.71
จีนกลาง	7	20.00	8	22.86	18	51.43
ภาษาอังกฤษ	8	22.86	7	20.00	5	14.29
รวม	35	100.00	35	100.00	35	107

จากตารางที่ 82 แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาที่อยากให้ลูกพูดจำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปี และ กลุ่มอายุ 25 – 45 ปี ส่วนใหญ่อยากให้ลูกพูด ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพได้ ส่วนกลุ่มอายุ 45 ปี ขึ้นไป อยากให้ลูกพูดภาษาจีนกลางได้ เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี ส่วนใหญ่อยากให้ลูกพูด ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 51.43 ภาษาอังกฤษ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 22.86 ภาษาจีนกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 กลุ่มที่ 2 อายุ 25 – 45 ปี ส่วนใหญ่เห็นว่าอยากให้ลูกพูด ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 ภาษาจีนกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 22.86 ภาษาอังกฤษ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และกลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เห็นว่าอยากให้ลูกพูด ภาษาจีนกลาง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 51.43 ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 25.71 ภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 จีนแต้จิ๋ว จำนวน 3 คิดเป็นร้อยละ 4.29

ตารางที่ 83 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่สำคัญสำหรับลูก

	จำนวน	ร้อยละ
จีนแต้จิ๋ว	3	2.86
ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ	49	46.67
จีนกลาง	28	26.67
ภาษาอังกฤษ	25	23.81
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 83 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกจำแนกตามภาษาที่สำคัญ สำหรับลูก พบว่า ส่วนใหญ่อยากให้ลูกพูดไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมาเป็นจีนกลาง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 ภาษาอังกฤษ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 และ ภาษาจีนแต้จิ๋ว จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86

ตารางที่ 84 แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาที่สำคัญสำหรับลูกจำแนกตามกลุ่มอายุ

	กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี		กลุ่มที่ 2 อายุ 25-45 ปี		กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จีนแต้จิ๋ว	2	5.71	0	0.00	1	2.86
ไทยมาตรฐาน/ไทย กรุงเทพ	17	48.57	25	71.43	8	22.86
จีนกลาง	4	11.42	6	17.14	17	48.57
ภาษาอังกฤษ	12	34.28	4	11.43	9	25.71
รวม	35	100.00	35	100.00	35	107

จากตารางที่ 84 แสดงจำนวน ร้อยละ ภาษาที่สำคัญสำหรับลูกจำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า กลุ่มอายุ ต่ำกว่า 25 ปี และ กลุ่มอายุ 25 – 45 ปี ส่วนใหญ่ภาษาสำคัญสำหรับลูก คือไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพได้ ส่วนกลุ่มอายุ 45 ปี ขึ้นไป เห็นภาษาสำคัญสำหรับลูกคือภาษาจีนกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี ส่วนใหญ่ภาษาที่สำคัญสำหรับลูกคือ ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 48.57 ภาษาอังกฤษ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 34.28 ภาษาจีนกลาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 ภาษาจีนแต้จิ๋ว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 กลุ่มที่ 2 อายุ 25 – 45 ปี ส่วนใหญ่ เห็นว่าภาษาที่สำคัญสำหรับลูก คือ ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 ภาษาจีนกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 ภาษาอังกฤษ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 และกลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาที่สำคัญ ภาษาจีนกลาง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 48.57 ภาษาอังกฤษ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 25.71 ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 22.86 จีนแต้จิ๋ว จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86

ตารางที่ 85 แสดงความเห็นเกี่ยวกับเหตุผลที่อยากให้อีกพูดภาษาแต่ละภาษา โดยรวม

	เหตุผลที่มีประโยชน์
จีนแต้จิ๋ว	-
ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ	- เกิดและอาศัยในประเทศไทย - ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน - สื่อสารได้สะดวก - เป็นภาษาบ้านเกิด - ใช้ติดต่อประสานงาน ทำธุรกิจ
จีนกลาง	- คนใช้เยอะ และใช้กันทั่วโลก - ใช้ทำประกอบอาชีพ ทำธุรกิจในต่างประเทศ - มีความรู้ด้านภาษาเพิ่มขึ้น - ใช้ในอนาคต
ภาษาอังกฤษ	- ใช้กันทั่วโลก - เป็นภาษาสากล

ตารางที่ 86 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่สำคัญสำหรับลูก โดยรวม

	จำนวน	ร้อยละ
จีนแต้จิ๋ว	2	1.90
ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ	49	46.67
จีนกลาง	27	25.71
ภาษาอังกฤษ	25	23.81
ไม่แสดงความเห็น	2	1.90
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 86 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาษาที่สำคัญสำหรับลูก พบว่า ส่วนใหญ่อยากให้อีกพูดไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมาเป็นจีนกลาง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 25.71 ภาษาอังกฤษ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 และ ภาษาจีนแต้จิ๋ว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90

ตารางที่ 87 แสดงความเห็นเกี่ยวกับเหตุผลที่อยากให้อีกพูดภาษาแต่ละภาษา โดยรวม

	เหตุผลที่มีประโยชน์
จีนแต้จิ๋ว	-
ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพ	- เกิดและอาศัยในประเทศไทย - ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน - สื่อสารได้สะดวก - เป็นภาษาบ้านเกิด - ใช้ติดต่อประสานงาน ทำธุรกิจ
จีนกลาง	- คนใช้เยอะ และใช้กันทั่วโลก - ใช้ทำประกอบอาชีพ ทำธุรกิจในต่างประเทศ - มีความรู้ด้านภาษาเพิ่มขึ้น - ใช้ในอนาคต
ภาษาอังกฤษ	- ใช้กันทั่วโลก - เป็นภาษาสากล

ตารางที่ 88 แสดงจำนวน ร้อยละ เกี่ยวกับความรู้สึกอายนหรือไม่ค่อยสบายใจ เมื่อคนอื่นได้ยินคุณพูดภาษาจีนแต้จิ๋ว โดยรวม

	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
เคย	7	6.67	- พูดได้ไม่ดี
ไม่เคย	98	93.33	- เป็นเรื่องปกติบางคนพูดแต่ละภาษา - ต้องใช้ในการสื่อสาร - มีความภูมิใจ - เป็นภาษาท้องถิ่น - เป็นความสามารถของบางคน
รวม	105	100.00	

จากตารางที่ 88 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความรู้สึกอายนหรือไม่ค่อยสบายใจ เมื่อคนอื่นได้ยินคุณพูดภาษาจีนแต้จิ๋ว พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยรู้สึกอายน จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33 เหตุผลเพราะเป็นเรื่องปกติบางคนพูดแต่ละภาษาที่เป็นความสามารถของบางคน เพราะต้องใช้ในการสื่อสาร และมีความภูมิใจเนื่องจากเป็นภาษาท้องถิ่น และเคยรู้สึกอายน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 เหตุผลเพราะ พูดได้ไม่ค่อยดี

ตารางที่ 89 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความต้องการอยากให้ใช้ภาษาจีนแต้จิ๋วในการเรียนการสอน โดยรวม

	จำนวน	ร้อยละ
อยาก	58	54.29
ไม่อยาก	47	45.71
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 89 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความต้องการอยากให้ใช้ภาษาจีนแต้จิ๋วในการเรียนการสอน พบว่า ส่วนใหญ่อยากให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนแต้จิ๋ว จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 54.29 และไม่อยากให้มีการจัดการเรียนการสอน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 45.71

ตารางที่ 90 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความต้องการให้ใช้ภาษาจีนแต้จิ๋วในการเรียนการสอนในปัจจุบัน หรืออนาคต

	จำนวน	ร้อยละ
อนาคต	9	7.83
ปัจจุบัน	39	33.91
ไม่แสดงความเห็น	57	54.28
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 90 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความต้องการอยากให้ใช้ภาษาจีนแต้จิ๋วในการเรียนการสอนในปัจจุบัน หรืออนาคต พบว่า ส่วนใหญ่อยากให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนแต้จิ๋ว ในปัจจุบัน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 33.91 และในอนาคต จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.83

ตารางที่ 91 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอยากให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนแต่จิว ในระดับ

ระดับ	จำนวน	ร้อยละ
อนุบาล	14	13.33
ประถมศึกษา	22	20.95
มัธยมศึกษา	3	2.86
มหาวิทยาลัย	3	2.86
ไม่แสดงความเห็น	63	60.00
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 91 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับที่อยากให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนแต่จิว พบว่า ส่วนใหญ่อยากให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนแต่จิวตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 20.95 รองลงมาเป็นระดับอนุบาล จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และมัธยมศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 มหาวิทยาลัย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86

ตารางที่ 92 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานที่อยากให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนแต่จิว

ระดับ	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน	3	2.86
โรงเรียน	3	2.86
มหาวิทยาลัย	40	38.10
ไม่แสดงความเห็น	59	56.19
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 92 แสดงจำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานที่อยากให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนแต่จิว พบว่า ส่วนใหญ่อยากให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนแต่จิวที่โรงเรียน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10 รองลงมาเป็นที่บ้าน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 มหาวิทยาลัย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86

นอกจากนี้เมื่อถามคำถามเพื่อให้ผู้บอกภาษาจีนแต้จิ๋วแสดงความคิดเห็นความปรารถนา / ความฝันอย่างไรเกี่ยวกับภาษาจีนแต้จิ๋ว คำตอบที่ได้มีหลากหลาย ดังนี้

- 1) ไม่ให้จีนแต้จิ๋วหายไป
- 2) สามารถค้าขายได้มากขึ้น
- 3) ให้คนรู้จักกันอย่างมากมาย
- 4) ให้เด็กไทยพูดจีนแต้จิ๋วได้
- 5) อยากคุยกับที่บ้านให้รู้เรื่อง
- 6) อยาก ฟัง พูด อ่าน ออกเสียงได้
- 7) อยากพูดได้เป็นภาษาที่ 3
- 8) อยากมีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน ในภาษาจีนแต้จิ๋วได้
- 9) อยากศึกษาเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มช่องทางการทำงานในอนาคต
- 10) อยากให้การเรียนการสอนภาษาจีนกลางมีการสอนภาษาจีนแต้จิ๋วเข้าไปด้วย
- 11) อยากให้ช่วยกันอนุรักษ์ ภาษาและวัฒนธรรม จะได้ไม่สูญหาย
- 12) อยากให้มีการเปิดสอนสำหรับบุคคลธรรมดา คนทุกระดับสามารถเรียนได้
- 13) อยากให้มีการอนุรักษ์ภาษาจีนแต้จิ๋ว เพราะกำลังจะสูญหายในไม่ช้า
- 14) อยากให้หน่วยงานภาครัฐจัดการเรียนการสอนและเผยแพร่

จากแบบสอบถามที่กล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นว่าชาวจีนแต้จิ๋วมีการอพยพโยกย้ายมาตั้งรกรากในประเทศไทยหลายปีมาแล้ว ซึ่งภาษาแรกที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของพวกเขา คือ ภาษาไทย และด้วยนโยบายภาครัฐต้องการกลมกลืนคนที่ชาติทุกภาษาในแผ่นดินไทยให้เป็นคนไทย จึงใช้ภาษาราชการและภาษาที่เรียนในโรงเรียน คือ ภาษาไทย

บทที่ 5

ระบบเสียงภาษาจีนแต้จิ๋ว

ในการวิจัยเรื่อง สภาพการใช้ ทักษะคิด และการเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษาของภาษาจีนแต้จิ๋ว ในประเทศไทย พบว่าผู้บอกภาษาทั้ง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ระดับอายุต่ำกว่า 25 ปีจำนวน 5 คน กลุ่มที่ 2 ระดับอายุ 25 - 45 ปี จำนวน 5 คน และกลุ่มที่ 3 ระดับอายุ 45 ปีขึ้นไป จำนวน 5 คน พบว่าภาษาจีนแต้จิ๋วมีโครงสร้างพยางค์และระบบเสียงที่สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ หน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระ และหน่วยเสียงวรรณยุกต์

5.1 โครงสร้างพยางค์ของคำในภาษาจีนแต้จิ๋ว

โครงสร้างพยางค์ของคำในภาษาจีนแต้จิ๋ว ที่พบในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ทั้ง 3 กลุ่ม พบว่ามีโครงสร้างพยางค์ของคำเหมือนกัน คือ มีสระเป็นแกนกลาง ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็นกลุ่มย่อยได้ 2 กลุ่มคือ

5.1.1 พยางค์ของคำในภาษาจีนแต้จิ๋วที่ลงท้ายด้วยพยางค์เปิด

คำในภาษาจีนแต้จิ๋วที่ลงท้ายด้วยพยางค์เปิดนั้น พบว่าจะประกอบด้วยสระที่มีตั้งแต่สระเดี่ยว สระประสม 2 เสียง และสระประสม 3 เสียง ดังนี้ C V (V) (V) ^{วรรณยุกต์} ดังตัวอย่างเช่น

/khu ⁴ /	‘ไป’
/ma ⁵ /	‘แม่’
/mai ² /	‘ไม้’
/vu ³ /	‘ฉัน , ญ’
/jou ⁶ /	‘ห้า’
/puoi ¹ /	‘บิน’
/ciou ³ /	‘นก’

5.1.2 พยางค์ของคำในภาษาจีนแต้จิ๋วที่ลงท้ายด้วยพยางค์ปิด

สำหรับคำในภาษาจีนแต้จิ๋วที่ลงท้ายด้วยพยางค์ของคำในภาษาจีนแต้จิ๋วที่ลงท้ายด้วยพยางค์ปิดนั้น พบว่าสามารถเกิดกับสระที่เป็นได้ทั้ง สระเดี่ยว สระประสม 2 เสียง และสระประสม 3 เสียงซึ่งมีพยัญชนะท้าย 2 ประเภท คือ พยัญชนะท้ายที่เป็นเสียงนาสิก และพยัญชนะท้ายที่เป็นเสียงหยุด ดังนี้ C V (V) C ^{วรรณยุกต์} ดังตัวอย่างเช่น

พยางค์ของคำในภาษาจีนแต้จิ๋วที่ลงท้ายด้วยพยัญชนะท้ายที่เป็นเสียงนาสิก

/cəŋ ¹ /	‘บวม’
/puŋ ² /	‘ข้าวสุก’
/tuŋ ³ /	‘กลับ’
/chuŋ ⁴ /	‘แทง’
/tam ⁵ /	‘เปี้ยก’
/ʔam ⁶ /	‘คอ’
/huəŋ ¹ /	‘ลม’
/kiəm ³ /	‘น้อย’
/ʔiəm ⁵ /	‘เกลือ’

พยางค์ของคำในภาษาจีนแต้จิ๋วที่ลงท้ายด้วยพยัญชนะท้ายที่เป็นเสียงหยุด

/ʔaʔ ² /	‘เปิด’
/peʔ ⁵ /	‘สีขาว’
/poiʔ ² /	‘แปด’
/tiəʔ ⁵ /	‘ด้านขวา’
/huəiʔ ² /	‘เลือด’
/guəiʔ ⁵ /	‘พระจันทร์’

5.2 หน่วยเสียงพยัญชนะ

หน่วยเสียงพยัญชนะในภาษาจีนแต้จิ๋วที่กรุงเทพมหานคร พบว่ามีพยัญชนะทั้งหมด 18 หน่วยเสียง คือ / p , ph , b , t , th , k , kh , g , ʔ , m , n , ŋ , c , ch , s , h , l , j / ซึ่งทั้ง 18 หน่วยเสียงสามารถเป็นพยัญชนะต้นได้ทั้งหมด และมีเพียง 5 หน่วยเสียงที่สามารถเป็นพยัญชนะท้ายในภาษาจีนแต้จิ๋วได้ คือ / p , k , ʔ , m , ŋ / ดังแสดงในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 93 ตารางแสดงหน่วยเสียงพยัญชนะในภาษาจีนแต้จิ๋วที่กรุงเทพมหานคร

ลักษณะการออกเสียง		ฐานกรณในการออกเสียง		ริมฝีปาก	ปุ่มเหงือก	เพดานแข็ง	เพดานอ่อน	เส้นเสียง
		เสียงอโฆษะ	เสียงไม่พ่นลม					
เสียงหยุด, เสียงกัก หรือเสียงระเบิด		เสียงไม่พ่นลม		p	t-		k	?
		เสียงพ่นลม		ph-	th-		kh-	
		เสียงโฆษะ		b-			g-	
เสียงนาสิก		เสียงโฆษะ		m	n-		ŋ	
เสียงกึ่งเสียดแทรก		เสียงอโฆษะ	เสียงไม่พ่นลม		c-			
			เสียงพ่นลม		ch-			
เสียงเสียดแทรก		เสียงอโฆษะ			s-			h-
เสียงข้างลิ้น		เสียงโฆษะ			l-			
เสียงกึ่งสระ		เสียงโฆษะ				j-		

5.2.1 พยัญชนะหยุด พยัญชนะกัก หรือ พยัญชนะระเบิด (Plosives or Stops) ในภาษาจีนแต้จิ๋วที่จังหวัดกรุงเทพฯ พบว่ามี 9 หน่วยเสียง คือ / p , ph , b , t , th , k , kh , g , ? / ซึ่งสามารถปรากฏได้ในตำแหน่งพยัญชนะต้นได้ทั้งหมด และสามารถปรากฏในตำแหน่งพยัญชนะท้ายได้ 3 หน่วยเสียง คือ / p , k , ? / ดังแสดงให้เห็นเป็นตัวอย่างดังนี้

/p-/	/pe ²¹ /	[pe ²¹]	‘ป่วย’
	/puŋ ⁴⁵ /	[puŋ ⁴⁵]	‘เป่า’
/-p/ → [p ^ˈ]	/cap ⁵ /	[tsap ⁴⁵]	‘สับ’
	/liəp ⁵ /	[liəp ⁴⁵]	‘เม็ด หรือ เมล็ด’
/t-/	/ti ⁶ /	[ti ¹⁵]	‘น้องชาย’
	/tam ⁵ /	[tam ⁴⁵]	‘เปียก’
/k-/	/kui ⁵ /	[kui ⁴⁵]	‘สูง’
	/kau ⁶ /	[kau ¹⁵]	‘หนา’
/-k/ → [k ^ˈ]	/kuk ² /	[kuk ²¹]	‘กระดุก’
	/pak ⁵ /	[pak ⁴⁵]	‘ผูก’

/ʔ/	/ʔuŋ ⁵ /	[ʔuŋ ⁴⁵]	‘สี่เหลียง’
	/ʔai ² /	[ʔai ²¹]	‘ต้องการ’
/-ʔ/	/loʔ ⁵ /	[loʔ ⁴⁵]	‘ลง’
	/ciəʔ ⁵ /	[tsiəʔ ⁴⁵]	‘กิน’
/ph-/	/phuəi ⁵ /	[phuəi ⁴⁵]	‘ผิวหนั่ง’
	/phaʔ ² /	[phaʔ ²¹]	‘ตี’
/th-/	/than ⁵ /	[than ⁴⁵]	‘หนอน’
	/thou ⁴ /	[thou ³¹²]	‘กระต่าย’
/kh-/	/kha ¹ /	[kha: ³³]	‘ขา’
	/khu ⁴ /	[khu: ³¹²]	‘ไป’
/b-/	/bi ³ /	[bi: ⁵¹]	‘ข้าวเปลือก’
	/boi ³ /	[boi: ⁵¹]	‘ซื้อ’
/g-/	/ge ⁵ /	[ge: ⁴⁵]	‘พิน’
	/gu ⁵ /	[gu: ⁴⁵]	‘ควาย , วัว’

5.2.2 พยัญชนะนาสิก (Nasals) ในภาษาจีนแต้จิ๋วที่จังหวัดกรุงเทพฯ พบว่ามี 3 หน่วยเสียง คือ / m , n , ŋ / ซึ่งสามารถปรากฏได้ในตำแหน่งพยัญชนะต้นได้ทั้งหมด และสามารถปรากฏในตำแหน่งพยัญชนะท้ายได้ 2 หน่วยเสียง คือ / m และ ŋ / ดังแสดงให้เห็นในตัวอย่างดังนี้

/m-/	/mai ² /	[mai ²¹]	‘ไม้’
	/me ⁵ /	[me: ⁴⁵]	‘กลางคืน’
/-m/	/ʔam ⁶ /	[ʔam ¹⁵]	‘คอ’
	/sim ¹ /	[sim ³³]	‘หัวใจ’
/n-/	/naŋ ⁵ /	[naŋ ⁴⁵]	‘คน’
	/nuŋ ⁶ /	[nuŋ ¹⁵]	‘ไข่’
/-n/	/niu ³ /	[niu ⁵¹]	‘ขูด’
	/no ⁶ /	[no: ¹⁵]	‘สอง’

/ŋ/	/ŋou ⁶ /	[ŋou ¹⁵]	‘ห้า’
	/ŋaŋ ⁵ /	[ŋaŋ ⁴⁵]	‘หนาว’
/-ŋ/	/ʔiŋ ¹ /	[ʔiŋ ³³]	‘สูบบุหรี่’
	/ceŋ ³ /	[tseŋ ⁵¹]	‘บวม’

5.2.3 พยัญชนะเสียดแทรก (Fricatives) ในภาษาจีนแต้จิ๋วที่จังหวัดกรุงเทพฯพบว่ามี 3 หน่วยเสียง คือ /s/ และ /h/ ซึ่งสามารถปรากฏได้ในตำแหน่งพยัญชนะต้นได้ทั้งหมด ดังแสดงให้เห็นในตัวอย่างดังนี้

/s/	/sim ¹ /	[sim ³³]	‘หัวใจ’
	/soŋ ² /	[soŋ ²¹]	‘เชือก’
/h/	/huŋ ⁵ /	[huŋ ⁴⁵]	‘ปลา’
	/hiəŋ ⁵ /	[hiəŋ ⁴⁵]	‘ใบไม้’

5.2.4 พยัญชนะกึ่งเสียดแทรก (Affricates) ในภาษาจีนแต้จิ๋วที่จังหวัดกรุงเทพฯพบว่ามี 3 หน่วยเสียง คือ /c/ และ /ch/ ซึ่งสามารถปรากฏได้ในตำแหน่งพยัญชนะต้นได้ทั้งหมด ดังแสดงให้เห็นในตัวอย่างดังนี้

/c/	/cuə ⁵ /	[tsuə ⁴⁵]	‘งู’
	/co ⁶ /	[tsɔ: ¹⁵]	‘นั่ง’
/ch/	/chik ² /	[tshik ²¹]	‘เจ็ด’
	/che ¹ /	[tshɛ: ³³]	‘สี่เขียว’

5.2.5 พยัญชนะข้างลิ้น (Lateral) ในภาษาจีนแต้จิ๋วที่จังหวัดกรุงเทพฯพบว่ามีเพียง 1 หน่วยเสียง คือ /l/ ซึ่งสามารถปรากฏได้ในตำแหน่งพยัญชนะต้นเท่านั้น ดังแสดงให้เห็นในตัวอย่างดังนี้

/l/	/leŋ ³ /	[leŋ ⁵¹]	‘ผลึก’
	/luŋ ³ /	[luŋ ⁵¹]	‘คุณ , เธอ’

5.2.6 พยัญชนะกึ่งสระ (Semi-Vowel or Approximant) ในภาษาจีนแต้จิ๋วที่จังหวัดกรุงเทพฯ พบว่ามีเพียง 1 หน่วยเสียง คือ /j/ ซึ่งสามารถปรากฏได้ในตำแหน่งพยัญชนะต้นเท่านั้น ดังแสดงให้เห็นในตัวอย่างดังนี้

/j/	/juo ²⁵ /	[juo ²⁵]	‘ร้อน’
	/jik ⁵ /	[jik ⁴⁵]	‘พระอาทิตย์’

5.3 หน่วยเสียงสระ

หน่วยเสียงสระในภาษาจีนแต้จิ๋วที่พบในจังหวัดกรุงเทพฯ พบว่า ปัจจุบันสระที่พบบนนั้น เป็นสระปรกติ (Oral Vowels) ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ หน่วยเสียงสระเดี่ยว และหน่วยเสียงสระประสม

5.3.1 หน่วยเสียงสระเดี่ยว (Pure Vowels) หน่วยเสียงสระเดี่ยวที่พบในจังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่าไม่มีความแตกต่างในเรื่องของความสั้น – ยาวของเสียง จากการวิเคราะห์พบว่าหน่วยเสียงสระเดี่ยวที่พบมีทั้งหมด 6 หน่วยเสียง ได้แก่ /i, e, ɯ, a, o, u/ ซึ่งสามารถแสดงในเห็นในตารางที่ 5.2

ตารางที่ 94 ตารางแสดงหน่วยเสียงสระเดี่ยวที่พบในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

ระดับของลิ้น	ตำแหน่งของลิ้น	ลิ้นส่วนหน้า	ลิ้นส่วนกลาง	ลิ้นส่วนหลัง
		ไม่ห่อริมฝีปาก	ไม่ห่อริมฝีปาก	ห่อริมฝีปาก
สูง		/i/	/ɯ/	/u/
กลาง		/e/		/o/
ต่ำ			/a/	

/i/ หน่วยเสียงสระสูง ริมฝีปากไม่ห่อ ออกเสียงเป็นเสียงยาวในพยางค์เปิด [i:] และออกเสียงสั้นในพยางค์ปิด [i] สามารถปรากฏร่วมกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นและหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายได้ทุกหน่วยเสียง ตัวอย่างเช่น

/ʔi ⁵ /	[ʔi: ⁴⁵]	‘กลม’
/ci ²⁵ /	[tsi ²⁵]	‘ลิ้น’
/sim ¹ /	[sim ³³]	‘หัวใจ’

/e/ หน่วยเสียงสระหน้า กลาง ริมฝีปากไม่ห่อ สามารถปรากฏร่วมกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นได้ทุกเสียง และสามารถปรากฏร่วมกับหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายได้ 3 หน่วยเสียง คือ /k, ʔ, ŋ/ โดยมีเสียงย่อยที่ปรากฏสลับหลักกัน 3 หน่วยเสียงย่อย คือ

หน่วยเสียงย่อยที่ 1	/e/ → [e] / _ /k,ŋ/ #	
	/tek ⁵ /	[tek ⁴⁵] ‘กว้าง’
	/leŋ ³ /	[leŋ ⁵¹] ‘ผลึก’
หน่วยเสียงย่อยที่ 2	/e/ → [ɛ] / _ /ʔ/ #	
	/peʔ ⁵ /	[peʔ ⁴⁵] ‘สีขาว’
หน่วยเสียงย่อยที่ 3	/e/ → [ɛ:] / _ #	
	/che ¹ /	[tshɛ: ³³] ‘สีเขียว’
	/ke ¹ /	[kɛ: ³³] ‘มาก’

/uu/ หน่วยเสียงสระกลาง สูง ริมฝีปากไม่ห่อ สามารถปรากฏทั้งในพยางค์เปิดซึ่งจะออกเป็นเสียงยาว [uu:] และพยางค์ปิดซึ่งจะออกเป็นเสียงสั้น [uu] และสามารถปรากฏกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นได้ทุกหน่วยเสียง แต่ปรากฏกับหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายได้เพียง 2 หน่วยเสียง คือ / m , ŋ / ดังตัวอย่างเช่น

/tuu ¹ /	[tuu: ³³] ‘หมู’
/huu ⁵ /	[huu: ⁴⁵] ‘ปลา’
/tam ⁵ /	[tam ⁴⁵] ‘เปี้ยก’
/puuŋ ² /	[puuŋ ²¹] ‘ข้าวสุก’

/a/ หน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ ริมฝีปากไม่ห่อ สามารถปรากฏทั้งในพยางค์เปิดซึ่งจะออกเป็นเสียงยาว [a:] และพยางค์ปิดซึ่งจะออกเป็นเสียงสั้น [a] และสามารถปรากฏกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นและหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายได้ทุกหน่วยเสียง ดังตัวอย่างเช่น

/ka ¹ /	[ka: ³³] ‘ตัด’
/ta ² /	[ta: ²¹] ‘พูด’
/cap ⁵ /	[tsap ⁴⁵] ‘สับ’
/kaŋ ¹ /	[kaŋ: ³³] ‘ทำงาน’

/o/ หน่วยเสียงสระหลัง กลาง ริมฝีปากห่อ สามารถปรากฏร่วมกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นได้ทุกเสียง และสามารถปรากฏร่วมกับหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายได้ 3 หน่วยเสียง คือ /k, ʔ, ŋ/ โดยมีเสียงย่อยที่ปรากฏสลับหลักกัน 3 หน่วยเสียงย่อย คือ

หน่วยเสียงย่อยที่ 1	/o/ → [o:] / _#	
	/to ¹ /	[to: ³³] ‘สั้น’
	/co ⁶ /	[tso: ¹⁵] ‘นั่ง’
หน่วยเสียงย่อยที่ 2	/o/ → [o] / _ʔ/#	
	/po ¹⁵ /	[poʔ ⁴⁵] ‘บาง’
	/so ²¹ /	[soʔ ²¹] ‘หิมะ’
หน่วยเสียงย่อยที่ 3	/o/ → [o] / _/k, ŋ/#	
	/khoŋ ¹ /	[khoŋ ³³] ‘ฮ่อง’
	/loŋ ⁶ coŋ ³ /	[loŋ ¹⁵ tsoŋ ⁵¹] ‘ทั้งหมด’

/u/ หน่วยเสียงสระหลัง สูง ริมฝีปากห่อ สามารถปรากฏทั้งในพยางค์เปิดซึ่งจะออกเป็นเสียงยาว [u:] และพยางค์ปิดซึ่งจะออกเป็นเสียงสั้น [u] และสามารถปรากฏกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นได้ทุกหน่วยเสียง แต่ปรากฏกับหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายได้เพียง 3 หน่วยเสียง คือ /k, ʔ, ŋ/ ดังตัวอย่างเช่น

/gu ⁵ /	[gu: ⁴⁵] ‘วู้ , ควาย’
/kuk ² /	[kuk ²¹] ‘กระตูก’
/kuʔ ²¹ /	[kuʔ ²¹] ‘ดูต’
/huŋ ⁵ /	[huŋ ⁴⁵] ‘เมฆ’

5.3.2 หน่วยเสียงสระประสม ซึ่งพบว่ามีทั้งหมด 11 หน่วยเสียง แบ่งออกเป็นสระประสม 2 หน่วยเสียง (Diphthongs) จำนวน 9 หน่วยเสียง และสระประสม 3 เสียง (Triphthongs) 2 หน่วยเสียง ดังนี้

5.3.2.1 หน่วยเสียงสระประสม 2 หน่วยเสียง

/iə/ หน่วยเสียงสระประสมที่เริ่มต้นที่สระหน้า สูง ริมฝีปากไม่ห่อ [i] และเคลื่อนลิ้นไปยังสระกลาง [ə] ตัวอย่างเช่น

/ʔiəm ⁵ /	[ʔiəm ⁴⁵]	‘salt’
/liŋ ⁵ /	[liŋ ⁴⁵]	‘cold’

/iu/ หน่วยเสียงสระประสมที่เริ่มต้นที่สระหน้า สูง ริมฝีปากไม่ห่อ [i] และเคลื่อนลิ้นไปยังสระหลัง สูง ริมฝีปากห่อ [u] ตัวอย่างเช่น

/chiu ³ /	[tshiu ⁵¹]	‘hand’
/niu ³ /	[niu ⁵¹]	‘dig’

/io/ หน่วยเสียงสระประสมที่เริ่มต้นที่สระหน้า สูง ริมฝีปากไม่ห่อ [i] และเคลื่อนลิ้นไปยังสระหลัง กลาง ริมฝีปากห่อ [o] ตัวอย่างเช่น

/chio ⁴ /	[tshio ³¹²]	‘laugh’
/hou ² cio ¹ /	[hou ²¹ tsio ³³]	‘red pepper’

/ai/ หน่วยเสียงสระประสมที่เริ่มต้นที่สระกลาง ต่ำ ริมฝีปากไม่ห่อ [a] และเคลื่อนลิ้นไปยังสระหน้า สูง ริมฝีปากไม่ห่อ [i] ตัวอย่างเช่น

/ʔai ² /	[ʔai ²¹]	‘want’
/cai ¹ /	[tsai ³³]	‘know’

/au/ หน่วยเสียงสระประสมที่เริ่มต้นที่สระกลาง ต่ำ ริมฝีปากไม่ห่อ [a] และเคลื่อนลิ้นไปยังสระหน้า สูง ริมฝีปากห่อ [u] ตัวอย่างเช่น

/kau ⁶ /	[kau ¹⁵]	‘thick’
/lau ⁶ /	[lau ¹⁵]	‘old’

/ui/ หน่วยเสียงสระประสมที่เริ่มต้นที่สระหลัง สูง ริมฝีปากห่อ [u] และเคลื่อนลิ้นไปยังสระหน้า สูง ริมฝีปากไม่ห่อ [i] ตัวอย่างเช่น

/pui ⁵ /	[pui ⁴⁵]	‘fat’
/cui ³ /	[tsui ⁵¹]	‘water’

/uo/ หน่วยเสียงสระประสมที่เริ่มต้นที่สระหลัง สูง ริมฝีปากห่อ [u] และเคลื่อนลิ้นไปยังสระกลาง กลาง ริมฝีปากไม่ห่อ [o] ตัวอย่างเช่น

/tuə ² /	[tuə ²¹]	‘big’
/puə ⁵ /	[puə ⁴⁵]	‘fall’

/oi/ หน่วยเสียงสระประสมที่เริ่มต้นที่สระหลัง กลาง ริมฝีปากห่อ [o] และเคลื่อนลิ้นไปยังสระหน้า สูง ริมฝีปากไม่ห่อ [i] ตัวอย่างเช่น

/boi ³ /	[boi ⁵¹]	‘buy’
/poi ² /	[poi ²¹]	‘eight’

/ou/ หน่วยเสียงสระประสมที่เริ่มต้นที่สระหลัง กลาง ริมฝีปากห่อ [o] และเคลื่อนลิ้นไปยังสระหน้า สูง ริมฝีปากห่อ [u] ตัวอย่างเช่น

/bou ³ /	[bou ⁵¹]	‘wife’
/ʔou ¹ /	[ʔou ³³]	‘black’

5.3.2.2 หน่วยเสียงสระประสม 3 หน่วยเสียง

/ieu/ หน่วยเสียงสระประสมที่เริ่มต้นที่สระหน้า สูง ริมฝีปากไม่ห่อ [i] และเคลื่อนลิ้นไปยังสระกลาง กลาง ริมฝีปากไม่ห่อ [ə] และจบลงด้วยการเคลื่อนลิ้นไปยังสระหน้า สูง ริมฝีปากห่อ [u] ตัวอย่างเช่น

/ciəu ³ /	[tsiəu ⁵¹]	‘bird’
/ŋiəu ⁶ chu ³ /	[ŋiəu ¹⁵ chu ⁵¹]	‘rat’

/uei/ หน่วยเสียงสระประสมที่เริ่มต้นที่สระหน้า สูง ริมฝีปากห่อ [u] และเคลื่อนลิ้นไปยังสระกลาง กลาง ริมฝีปากไม่ห่อ [ə] และจบลงด้วยการเคลื่อนลิ้นไปยังสระหน้า สูง ริมฝีปากไม่ห่อ [i] ตัวอย่างเช่น

/puəi ¹ /	[puəi ³³]	‘fly’
/guəi ² /	[guəi ⁴⁵]	‘moon’

5.4 หน่วยเสียงวรรณยุกต์

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนแต่จิวที่พบในจังหวัดกรุงเทพฯ พบว่า ปัจจุบันหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่พบบนนั้น แบ่งออกเป็น 5 หน่วยเสียง

5.4.1 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 หน่วยเสียงกลางระดับ [33] ตัวอย่างเช่น

/ʔi ¹ /	[ʔi ³³]	‘they’
/kim ¹ /	[kim ³³]	‘gold’

5.4.2 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 หน่วยเสียงต่ำตก [21] ตัวอย่างเช่น

/phi ² /	[phi: ²¹]	‘nose’
/chik ² /	[chik ²¹]	‘seven’

5.4.3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 หน่วยเสียงสูงตก [51] ตัวอย่างเช่น

/bi ³ /	[bi: ⁵¹]	‘pounded rice’
/kiə ³ /	[kiə ⁵¹]	‘child’

5.4.4 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 หน่วยเสียงกลางตกขึ้น [312] ตัวอย่างเช่น

/khu ⁴ /	[khu: ³¹²]	‘go’
/chio ⁴ /	[chio ³¹²]	‘laugh’

5.4.5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 หน่วยเสียงสูงขึ้น [45] ตัวอย่างเช่น

/jip ⁵ /	[jip ⁴⁵]	‘inter’
/ma ⁵ /	[ma: ⁴⁵]	‘mother’

5.4.6 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 6 หน่วยเสียงต่ำขึ้น [15] ตัวอย่างเช่น

/ti ⁶ /	[ti: ¹⁵]	‘younger brother’
/kiŋ ⁶ /	[kiŋ ¹⁵]	‘near’

ระบบเสียงภาษาจีนแต้จิ๋วที่จังหวัดกรุงเทพมหานครในบทนี้ กล่าวถึงการปรากฏทั้งในพยางค์เปิดและพยางค์ปิด นอกจากนี้ยังพบว่าหน่วยเสียงพยัญชนะ 18 หน่วยเสียง หน่วยเสียงสระ หน่วยเสียง และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 6 หน่วยเสียง ซึ่งทั้ง 3 กลุ่มมีโครงสร้างพยางค์ และหน่วยเสียงเหมือนกัน แต่แตกต่างกันที่จำนวนของคำศัพท์ที่ผู้บอกภาษาสามารถบอกคำต่างๆ ในภาษาจีนแต้จิ๋วได้ ซึ่งพบว่ามีแนวโน้มลดลงตามกลุ่มอายุของผู้บอกภาษา ซึ่งจะกล่าวถึงในบทที่ 6 สรุปและอภิปรายผลต่อไป

บทที่ 6

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง สภาพการใช้ ทักษะคิด และการเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษาของภาษาจีนแต้จิ๋ว ในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพการใช้ภาษาจีนแต้จิ๋วของคนไทยเชื้อสายจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย โดยศึกษาทัศนคติของคนไทยเชื้อสายจีนแต้จิ๋วและการเปลี่ยนแปลงด้านภาษาของภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย โดยมีประเด็นในการสรุปผลและอภิปรายผล 2 ประเด็นคือ 1) การศึกษาสถานภาพการใช้ภาษาจีนแต้จิ๋ว และทัศนคติของคนไทยเชื้อสายจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย และ 2) การศึกษาการเปลี่ยนแปลงด้านภาษาของภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย

6.1 สรุปผลและอภิปรายผล การศึกษาสถานภาพการใช้ภาษาจีนแต้จิ๋ว และทัศนคติของคนไทยเชื้อสายจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาสถานภาพการใช้ภาษาจีนแต้จิ๋ว และทัศนคติของคนไทยเชื้อสายจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย โดยแบ่งตามระดับอายุออกเป็น 3 ช่วงอายุ ดังนี้

กลุ่มที่ 1	ระดับอายุ	ต่ำกว่า 25 ปี	จำนวน 35 คน
กลุ่มที่ 2	ระดับอายุ	25 - 45 ปี	จำนวน 35 คน
กลุ่มที่ 3	ระดับอายุ	45 ปีขึ้นไป	จำนวน 35 คน

ผลสรุปจากการวิจัยพบว่า เมื่อคนจีนตั้งรกรากอยู่ในประเทศไทยเมื่อหลายปีที่ผ่านมา ภาษาที่ใช้ในการดำรงชีวิตถือว่าเป็นภาษาที่สำคัญที่สุดในชีวิตก็คือภาษาไทย ประกอบกับในช่วงเวลานั้นนโยบายของประเทศไทยต้องการที่จะซึมซับทุกคนในประเทศไทยให้เป็นคนไทย ดังนั้นภาษาราชการและภาษาที่ใช้ในโรงเรียนจึงเป็นภาษาไทยทั้งหมด สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้คนแต้จิ๋วและคนไทยเชื้อสายจีนแต้จิ๋วใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาจีนแต้จิ๋ว ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อภาษาและทัศนคติของคนไทยเชื้อสายจีนแต้จิ๋ว แม้ว่าปัจจุบันจะมีคนไทยเชื้อสายจีนแต้จิ๋วมากมายที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย และคนไทยเชื้อสายจีนแต้จิ๋วจำนวนมากสามารถพูดภาษาแต้จิ๋วได้ดี กล่าวอีกนัยหนึ่งคนไทยเชื้อสายจีนแต้จิ๋วที่มีอายุมากกว่าสี่สิบห้าปีสามารถพูดภาษาจีนแต้จิ๋วได้ แต่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 45 ปีสามารถพูดภาษาจีนแต้จิ๋วได้ในปริมาณที่น้อยลง และสำหรับคนไทยเชื้อสายจีนแต้จิ๋วที่อายุต่ำกว่า 25 ปีสามารถพูดภาษาจีนแต้จิ๋วเพียงเล็กน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มที่ 3 ที่มีระดับอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป มี

ความสามารถในการใช้ภาษาจีนแต่จื๊วมากที่สุด รองลงไปคือ กลุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มที่ 2 ที่มีอายุระหว่าง 25 – 45 ปี และน้อยที่สุดหรือแทบจะพูดภาษาจีนแต่จื๊วไม่ได้เลย คือกลุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มที่ 1 ที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี เหตุผลหนึ่งก็คือ ชาวไทยเชื้อสายจีนในประเทศไทยนั้นมีการติดต่อสื่อสารกับคนไทยเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นภาษาไทยจึงเป็นภาษาที่สำคัญต่อการดำรงชีวิต และภาษาไทยยังเป็นภาษาประจำชาติและภาษาราชการอีกด้วย เนื่องด้วยกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไปได้รับการศึกษาในวัยเด็กจากโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนสอนภาษาจีน แต่ปัจจุบันนั้นโรงเรียนที่สอนเป็นภาษาจีนนั้นมีจำนวนน้อยมาก เพราะเนื่องจากมีช่วงหนึ่งที่รัฐบาลได้ออกกฎหมายสั่งห้ามการสอนภาษาอื่น ๆ ทำให้ปัจจุบันเด็กรุ่นใหม่จึงเรียนภาษาไทยจากโรงเรียน และส่วนใหญ่โรงเรียนจะบังคับไม่ให้นักเรียนพูดภาษาอื่น ๆ ทำให้การใช้ภาษาจีนแต่จื๊วของคนที่มีกลุ่มอายุน้อยลงมาก็จะมีปริมาณการใช้ภาษาจีนแต่จื๊วน้อยลงด้วยเช่นกัน และปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษและภาษาจีนกลางก็มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบันสำหรับประเทศไทยเป็นอย่างมาก เนื่องด้วยเป็นภาษาที่ใช้กันในวงการธุรกิจการค้า การงานต่าง ๆ ยิ่งทำให้การเห็นความสำคัญของภาษาจีนแต่จื๊วยิ่งน้อยลง ดังนั้นจากสภาพสังคมที่ภาษาจีนแต่จื๊วจะใช้กันเฉพาะกลุ่มหรือในครอบครัวเท่านั้น ดังนั้นคนไทยเชื้อสายจีนแต่จื๊วยังมีการใช้ภาษาจีนแต่จื๊วเพื่อสื่อสารกันที่บ้านอยู่แต่ปริมาณน้อยลง นอกจากนี้ลูกๆ ของพวกเขา หรือคนไทยเชื้อสายจีนแต่จื๊วรุ่นใหม่จะต้องเข้าเรียนภาษาไทยในโรงเรียนและไม่สามารถพูดภาษาจีนแต่จื๊วได้ ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้กลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีอายุมากกว่า 45 ปียังคงใช้ภาษาจีนแต่จื๊ว แต่พวกเขาใช้กับญาติและญาติรุ่นเดียวกันเท่านั้น ในทางกลับกันพวกเขาใช้ภาษาไทยกับคนรุ่นใหม่และคนอื่น ๆ ที่ไม่ใช่คนไทยเชื้อสายจีนแต่จื๊วสำหรับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 25 – 45 ปี บางคนยังใช้ภาษาจีนแต่จื๊วแต่พวกเขามีปริมาณการใช้น้อยกว่าผู้บอกภาษาที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าสนใจ เพราะเรามักจะคิดว่าสัดส่วนของการใช้ภาษานั้นควรลดหลั่นตามอายุ แต่กลับพบว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 25-45 ปี นั้นมีการโอกาสที่จะใช้ภาษาจีนแต่จื๊วน้อยที่สุด ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าคนไทยเชื้อสายจีนแต่จื๊วในช่วงอายุดังกล่าวเป็นช่วงอายุของคนวัยทำงาน ดังนั้นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในสังคมเป็นเรื่องของการทำงานและการประกอบอาชีพ ซึ่งภาษาจีนแต่จื๊วถ้าไม่ใช่ภาษาที่สำคัญต่อการประกอบอาชีพของคนไทยเชื้อสายจีนแต่จื๊วเหล่านั้นแล้ว เป็นเรื่องปกติที่คนไทยเชื้อสายจีนแต่จื๊วกลุ่มดังกล่าวจะมีปริมาณการใช้ภาษาจีนแต่จื๊วน้อยที่สุด เพราะภาษาอื่นๆ เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาจีนกลาง ปัจจุบันเป็นภาษาที่สำคัญต่อการประกอบอาชีพและการทำงาน

ถึงอย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 3 กลุ่ม ก็ยังคงเห็นถึงความสำคัญของภาษาจีนแต่จื๊ว และอยากให้มีการใช้และอนุรักษ์ให้มีการพูดภาษาจีนแต่จื๊วมากขึ้น เพื่อที่ภาษาจีนแต่จื๊วจะได้ไม่สูญหายไป และเพื่อให้ใช้กันอย่างแพร่หลายในหมู่คนไทยเชื้อสายจีน เพราะเป็นเอกลักษณ์แสดงถึงชาติพันธุ์

เช่นเดียวกันกับภาษาจีนกวางตุ้งที่แสดงว่าเป็นคนฮ่องกง เป็นต้น แต่กลุ่มตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่ที่มีอายุมากกว่า 45 ปี มีความคิดเห็นและทัศนคติที่ไม่แน่ใจกับคำถามนี้ ในขณะที่ความคิดเห็นและทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มนี้ที่มีต่อภาษาแต้จิ๋วนั้นคิดว่าภาษาจีนแต้จิ๋วเป็นภาษาที่ไม่ยาก นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมดของผู้ที่มีอายุมากกว่า 45 ปี ยังต้องการให้รัฐบาลสนับสนุนภาษาจีนแต้จิ๋วในโรงเรียนหรือวิธีการใด ๆ ที่จะสามารถรักษาภาษาจีนแต้จิ๋วไว้ สำหรับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีอายุ 25 ปี ถึง 45 ปี มีความคิดเห็นและทัศนคติว่า ถึงแม้ว่าส่วนใหญ่ต้องการอนุรักษ์ภาษาจีนแต้จิ๋ว และเห็นด้วยกับการใช้ภาษาจีนแต้จิ๋ว ซึ่งเห็นด้วยที่ภาษาจีนแต้จิ๋วมีส่วนช่วยในการสมัครหรือส่งเสริมอาชีพและเสียใจกับคนรุ่นใหม่ที่ไม่สามารถพูดภาษาจีนแต้จิ๋วได้ พวกเขาคิดว่าภาษาไทย และ/หรือภาษาจีนกลาง และ/หรือภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากกว่าภาษาจีนแต้จิ๋วเช่นเดียวกับกลุ่มอื่น ๆ นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ต้องการให้ลูกพูดภาษาไทย ประเด็นนี้น่าจะเป็นสัญญาณบ่งบอกว่าในทางทฤษฎีแล้วพวกเขาต้องการที่จะอนุรักษ์ แต่ในทางปฏิบัติพวกเขาต้องการเปลี่ยนภาษาของพวกเขาเป็นภาษาไทย เนื่องจากไม่ใช่สิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวันพวกเขาจึงใช้ภาษาไทยแทน

6.2 สรุปผลและอภิปรายผล การศึกษาการเปลี่ยนแปลงด้านภาษาของภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงด้านภาษาของภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย โดยแบ่งตามระดับอายุออกเป็น 3 ช่วงอายุ ดังนี้

กลุ่มที่ 1	ระดับอายุ	ต่ำกว่า 25 ปี	จำนวน 5 คน
กลุ่มที่ 2	ระดับอายุ	25 - 45 ปี	จำนวน 5 คน
กลุ่มที่ 3	ระดับอายุ	45 ปีขึ้นไป	จำนวน 5 คน

ผลสรุปจากการวิจัยพบว่า โครงสร้างพยางค์ของคำในภาษาจีนแต้จิ๋ว ที่พบในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ทั้ง 3 กลุ่ม พบว่ามีโครงสร้างพยางค์ของคำเหมือนกัน คือ มีสระเป็นแกนกลาง ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็นกลุ่มย่อยได้ 2 กลุ่ม คือ 1) พยางค์ของคำในภาษาจีนแต้จิ๋วที่ลงท้ายด้วยพยางค์เปิด ดังนี้ C V (V) (V) ^{วรรณยุกต์} 2) พยางค์ของคำในภาษาจีนแต้จิ๋วที่ลงท้ายด้วยพยางค์ปิด ดังนี้ C V (V) (V) C ^{วรรณยุกต์} โดยหน่วยเสียงที่พบในภาษาจีนแต้จิ๋วที่พบในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลัก คือ

1) หน่วยเสียงพยัญชนะในภาษาจีนแต้จิ๋วที่กรุงเทพมหานคร พบว่ามีพยัญชนะทั้งหมด 18 หน่วยเสียง คือ / p , ph , b , t , th , k , kh , g , ʔ , m , n , ŋ , c , ch , s , h , l , j / ซึ่งทั้ง 18 หน่วยเสียงสามารถเป็นพยัญชนะต้นได้ทั้งหมด และมีเพียง 5 หน่วยเสียงที่สามารถเป็นพยัญชนะท้ายในภาษาจีนแต้จิ๋วได้ คือ / p , k , ʔ , m , ŋ /

2) หน่วยเสียงสระในภาษาจีนแต้จิ๋วที่พบในจังหวัดกรุงเทพฯ พบว่า ปัจจุบันสระที่พบนั้น เป็นสระปรกติ (Oral Vowels) ที่พบมี 2 ประเภท คือ หน่วยเสียงสระเดี่ยว และหน่วยเสียงสระประสม

2.1 หน่วยเสียงสระเดี่ยว (Pure Vowels) หน่วยเสียงสระเดี่ยวที่พบในจังหวัดกรุงเทพมหานครพบว่าไม่มีความแตกต่างในเรื่องของความสั้น - ยาวของเสียง จากการวิเคราะห์พบว่า หน่วยเสียงสระเดี่ยวที่พบมีทั้งหมด 6 หน่วยเสียง ได้แก่ /i, e, ɛ, a, o, u/

2.2 หน่วยเสียงสระประสม ซึ่งพบว่ามีทั้งหมด 11 หน่วยเสียง แบ่งออกเป็นสระประสม 2 หน่วยเสียง (Diphthongs) จำนวน 9 หน่วยเสียง คือ /ie/, /iu/, /io/, /ai/, /au/, /ui/, /uə/, /oi/, และ /ou/ และสระประสม 3 เสียง (Triphthongs) 2 หน่วยเสียง คือ /ieu/ และ /uəi/

3) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนแต้จิ๋วที่พบในจังหวัดกรุงเทพฯ พบว่า ปัจจุบันหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่พบนั้น แบ่งออกเป็น 5 หน่วยเสียง คือ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 หน่วยเสียงกลางระดับ [33] หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 หน่วยเสียงต่ำตก [21] หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 หน่วยเสียงสูงตก [51] หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 หน่วยเสียงกลางตกขึ้น [312] หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 หน่วยเสียงสูงขึ้น [45] และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 6 หน่วยเสียงต่ำขึ้น [15]

จากการศึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงด้านภาษาของภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทย พบว่า โครงสร้างของภาษาจีนแต้จิ๋วที่ยังคงโครงสร้างเดิมเมื่อเทียบกับเมื่อ 15 ปี (จินดา เอี่ยมไพลิน, 2004) และ 9 ปี (สิริวรรณพิชา ธนจิราวัฒน์ , 2010) แต่เมื่อเปรียบเทียบเรื่องของหน่วยเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ พบว่า หน่วยเสียงพยัญชนะยังคงมี 18 หน่วยเสียงเช่นเดิม แต่สำหรับหน่วยเสียงสระ ซึ่งปัจจุบันพบเพียงเสียงสระปรกติ (Oral Vowels) ซึ่งมีแตกต่างจากงานวิจัยก่อนหน้านี้ เปรียบเทียบกับงานของจินดา เอี่ยมไพลิน (2004) และ สิริวรรณพิชา ธนจิราวัฒน์ (2010) ซึ่งยังพบว่ามีการใช้สระนาสิก (Nasalized) อยู่แต่ก็มีปริมาณที่ลดลง ซึ่งเป็นไปได้จากอิทธิพลของภาษาไทยมาตรฐานที่สระของภาษาไทยนั้นเป็นสระปรกติ (Oral Vowels) ทั้งหมด จึงทำให้การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการสูญเสียเสียงนาสิก (Nasalized) ไปเป็นเสียงสระปรกติ (Oral Vowels)

สระนาสิก (Nasalized)

ĩ

สระปรกติ (Oral Vowels)

v

นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงที่พบเป็นเรื่องของปริมาณคำศัพท์ของภาษาจีนแต่จิวที่กลุ่มตัวอย่างประชากรในแต่ละกลุ่มยังสามารถใช้ภาษาได้จากรายการคำศัพท์พื้นฐาน Swadesh list ของ Swadesh (1952) จำนวน 285 คำนั้น พบว่าปริมาณการใช้นั้นมีแนวโน้มลดลงตามสัดส่วนของกลุ่มอายุ ดังตารางที่ 95

ตารางที่ 95 ตารางแสดงปริมาณคำศัพท์ที่ผู้บอกภาษาแต่ละกลุ่มยังสามารถใช้ได้จากรายการคำศัพท์พื้นฐาน Swadesh list ของ Swadesh (1952) จำนวน 285 คำ

กลุ่มที่ 1 ระดับอายุต่ำกว่า 25 ปี					กลุ่มที่ 2 ระดับอายุ 25 - 45 ปี					กลุ่มที่ 3 ระดับอายุ 45 ปีขึ้นไป				
I1	I2	I3	I4	I5	I1	I2	I3	I4	I5	I1	I2	I3	I4	I5
70	19	161	238	119	220	174	168	220	219	227	179	238	170	211

I = Informant ผู้บอกภาษา

1, 2, 3, 4, 5 = ลำดับของผู้บอกภาษา

จากตารางที่ 95 พบว่าอัตราปริมาณคำศัพท์ที่ผู้บอกภาษาจีนแต่จิวแต่ละกลุ่มยังสามารถใช้ได้จากรายการคำศัพท์พื้นฐาน Swadesh list ของ Swadesh (1952) เฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ระดับอายุต่ำกว่า 25 ปี

อัตราปริมาณคำศัพท์ เฉลี่ย 121 คำ

กลุ่มที่ 2 ระดับอายุ 25 - 45 ปี

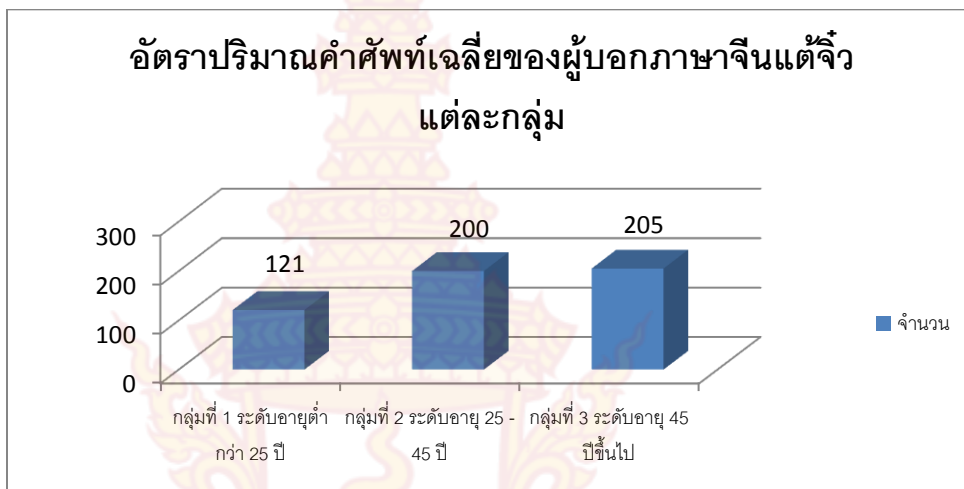
อัตราปริมาณคำศัพท์ เฉลี่ย 200 คำ

กลุ่มที่ 3 ระดับอายุ 45 ปีขึ้นไป

อัตราปริมาณคำศัพท์ เฉลี่ย 205 คำ

อัตราปริมาณคำศัพท์ที่ผู้บอกภาษาจีนแต่จิวแต่ละกลุ่มดังแสดงให้เห็นในแผนภาพที่ 7 ดังนี้

แผนภาพที่ 7 แผนภาพแสดงอัตราปริมาณคำศัพท์ที่ผู้บอกภาษาจีนแต้จิ๋วแต่ละกลุ่ม จากรายการคำศัพท์พื้นฐาน Swadesh list ของ Swadesh (1952)

6.3 ข้อเสนอแนะ

จากสถานการณ์ทางภาษา มีแนวโน้มว่าจำนวนประชากรหรือคนไทยเชื้อสายจีนจะมีมากขึ้น แต่การใช้ภาษาจีนแต้จิ๋วกลับมีจำนวนน้อยลงตามระดับอายุของผู้พูด ซึ่งมีผลมาจาก อิทธิพลจากภาษาใหญ่หรือภาษาที่แข็งแรงหรือมีอำนาจมากกว่า (more powerful language) ซึ่งก็คือ ภาษาไทย (เป็นภาษาประจำชาติและภาษาราชการ) ภาษาอังกฤษ และภาษาจีนกลาง (เป็นภาษาที่ใช้ในวงการธุรกิจการค้า) แต่ทัศนคติของเจ้าของภาษาโดยส่วนใหญ่ในทุกระดับอายุยังคงเห็นถึงความสำคัญของภาษาจีนแต้จิ๋วอยู่ และยังคงมีความต้องการที่จะดำรงรักษาและอนุรักษ์ภาษาตนเองไว้

นอกจากนี้ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่ถูกต้อง สร้างสรรค์ เห็นค่าและยอมรับในความเท่าเทียมของภาษาและวัฒนธรรม จากสาธารณชนก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะทำให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน ไม่เกิดการแตกแยกทางเชื้อชาติที่จะก่อให้เกิดปัญหาอื่นตามมาอีกมากมาย ดังคำกล่าวที่ว่า ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชาติและความหลากหลายทางภาษาสามารถจะอยู่ด้วยกันได้ นอกจากนี้การยอมรับจากบุคคลภายนอกยังจะทำให้ผู้พูดภาษาจีนแต้จิ๋วเกิดความภาคภูมิใจ และเกิดความต้องการที่จะดำรงรักษาภาษาและวัฒนธรรมของตนมากยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงควรสร้างเสริมทัศนคติในทางบวกกับบุคคลทั่วไปด้วยเช่นกัน

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- จรัลวิไล จรุงญโรจน์ ม .ล. และ Yang Liahou. 2558. *ทัศนคติต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีนของชาวไทยที่เรียนภาษาจีนและชาวจีนที่เรียนภาษาไทย: การศึกษาด้วยกลวิธีพรางเสียงคู่*. วารสารมนุษยศาสตร์ ฉบับบัณฑิตศึกษา ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2558).
- เจษฎา โลห่อัจฉิต และสมบุญ ศรีประชัย. 2526. “บทบาทชาวจีนในเศรษฐกิจไทย” ในเส้นทางเศรษฐกิจฉบับพิเศษ คนจีน 200 ปี ภายใต้พระบรมโพธิสมภาร. ศรีชัยการพิมพ์.
- พิชณี สวัสดิ์ตยวงศ์. 2546. *ป้ายมงคลจีน : การศึกษาความหมายและการใช้ในสังคมจีนแต่จิวในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. ศิลปศาสตร์ (ภาษาศาสตร์). มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ฐานันดรศักดิ์ บวรนนทกุล. 2542. “ภาษาศาสตร์กับกรวางแผนทางภาษา” *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์* ปีที่ 25 กรกฎาคม – ธันวาคม.
- สุรียา รัตนกุล, คุณหญิง. 2543. *นานาภาษาในเอเชียอาคเนย์ : ภาคที่ 1 ภาษาตระกูลออสโตรเอเชียติกและตระกูลจีน-ทิเบต*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล
- สุวิไล เปรมศรีรัตน์ และคณะ. 2547. *รายงานการวิจัย แผนที่ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : ศรุสภา.

ภาษาอังกฤษ

- Benedict, Paul K. 1972. *Sino-Tibetan: a conspectus*. (Princeton-Cambridge studies in Chinese linguistics²), with contributing Editor James A. Matisoff, New York, Cambridge University Press.
- Colin, Baker. 1996. *Foundation of Bilingual Education and Bilingualism*. (2nd edition) Colin Baker. Us.
- Egerod, Søren. 1975. *Sino-Tibetan*. Encyclopedia Britannica.
- Janida Eiampillin. 2004. *The Phonological Interference of Swatow in Standard Thai by Chinese speakers in Bangkok*. Thesis in M.A.(Linguistics). Nakhonprathom: Mahidol University
- Hinton, Leanne and Ken Hale. 2001. *The Green book of Language Revitalization in Practice*. Academic Press London. NW 1 7BY, UK.

Napharat Maneerat. (1983). *The Tae Chew Chinese Language of Nakhorn Pathom*.

Nakhorn Pathom: M.A. thesis in Department of Oriental Languages. Faculty of Graduate Studies, Silpakorn University.

Pranee Gyarunsut. 1983. *Chinese Loanwords in Modern Thai*. M.A. thesis in Linguistics. Chulalongkorn University.

Skinner, G. William. 1958. *Leadership and Power in the Chinese Community of Thailand*. Cornell University Press.

Smalley, William A. 1994. *Linguistics Diversity and National Unity*. The University of Chicago Press.

Suwilai Premsrirat. 2006. "Language Situation: Thailand" *Encyclopedia of Languages and Linguistics*, 2nd Edition, Oxford: Elsevier Limited.

Zirivarnphicha Thanajirawat. 2010. *The Phonological Characteristics of Chinese Dialects in Thailand*. Institute for Language and Cultures of Asia: Mahidol University.

Wichet Atchariyasucha. (1982). *A phonological study of Swatow of Chinese as spoken in Bangkok with comparisons to Thai*. Bangkok: M.A. thesis in Linguistics. Faculty of Graduate Studies, Mahidol University.

Wilailuck Chuwarahowong. 2000. *Tones in Bangkok Thai spoken by the Thai, the Chao Zhou and the Sikhs*. M.A. thesis in Linguistics. Chulalongkorn University.

เว็บไซต์

<https://www.kisspng.com/png-language-atlas-of-china-sinitic-languages-mandarin-3613962/preview.html>

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม เรื่อง สภาพการใช้ ทักษะคิด และการเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษาของภาษาจีนแต่จิว ในประเทศไทย

วันที่ :/...../.....

แบบสอบถามหมายเลข :

ที่อยู่ :

ชื่อ-สกุล :เบอร์โทรศัพท์.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง
2. อายุ ปี
3. บ้านเกิด (จังหวัด)
4. การศึกษา 1. ไม่มีการศึกษา 2. ประถม
 3. มัธยมต้น 4. มัธยมปลาย
 5. ปริญญาตรี 6. อื่นๆ (ระบุ).....
5. ท่านมีอาชีพอะไร
6. ภาษา 6.1) ภาษาแม่
- 6.2) ภาษาอื่นๆ ที่ท่านสามารถพูดได้
7. ชาติพันธุ์บิดา
8. บ้านเกิดของบิดา
9. ชาติพันธุ์มารดา
10. บ้านเกิดของมารดา
11. ภาษาที่บิดาใช้ในวัยเด็ก
12. ภาษาที่มารดาใช้ในวัยเด็ก
13. ท่านมีพี่น้องกี่คน
14. ท่านเป็นบุตรคนที่เท่าไร
15. ภาษาแรกที่พูดได้
16. สถานภาพการแต่งงาน 1. โสด 2. สมรส 3. อื่นๆ (ระบุ).....
17. สามี / ภรรยาเป็นคนที่เชื่อสาย
18. ภาษาที่ท่านใช้พูดกับสามี / ภรรยา.....
19. ท่านมีบุตรหรือไม่ 1. มี 2. ไม่มี
20. ท่านมีบุตรกี่คนคน
21. ภาษาใดที่ท่านใช้พูดกับบุตร

ส่วนที่ 2 การใช้ภาษา

คำถามต่อไปนี้จะเกี่ยวกับการใช้ภาษาที่ท่านใช้ในชีวิตประจำวัน ท่านสามารถตอบตามความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน เพราะคำตอบของท่านไม่ผิดหรือถูกแต่อย่างใด

22. ท่านใช้ภาษาใดกับบุคคลต่อไปนี้

	แต่จิว	ไทยกลาง	จีนกลาง	อื่นๆ
1) พ่อแม่				
2) ปู่ย่าตายาย				
3) สามี / ภรรยา				
4) ลูก				
5) พี่น้อง				
6) เด็กๆ แถวบ้าน				
7) ผู้ใหญ่แถวบ้าน				
8) เพื่อน				
9) เพื่อนบ้าน				
10) ครูอาจารย์				
11) ข้าราชการ				
12) คนในตลาด				
13) คนเชื้อสายแต่จิว				
14) ที่ร้านอาหาร ท่านพบคนเชื้อสายแต่จิวเหมือนกัน				
15) เพื่อนร่วมงาน				

23. ภาษาใดที่บุคคลต่อไปนี้ใช้พูดกับท่าน

	แต่จิว	ไทยกลาง	จีนกลาง	อื่นๆ
1) พ่อแม่				
2) ปู่ย่าตายาย				
3) สามี / ภรรยา				
4) ลูก				
5) พี่น้อง				

	แต่จิว	ไทยกลาง	จีนกลาง	อื่นๆ
6) เด็กๆ แถวบ้าน				
7) ผู้ใหญ่แถวบ้าน				
8) เพื่อน				
9) เพื่อนบ้าน				
10) ครูอาจารย์				
11)ข้าราชการ				
12) คนในตลาด				
13) คนเชื้อสายแต่จิว				
14) ที่ร้านอาหาร ท่านพบคนเชื้อสายแต่จิวเหมือนกัน				
15) เพื่อนร่วมงาน				

24. กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้

	แต่จิว	ไทยกลาง	จีนกลาง	อื่นๆ
1) คุณใช้ภาษาอะไร ในขณะที่... กลับฝิ่น นับเลข ทะเลาะกัน, ถกเถียงปัญหา ร้องเพลง เล่าเรื่องตลกขบขัน พูดคุยเกี่ยวกับการเมือง				
2) คุณใช้ภาษาอะไร ในขณะที่... กลับฝิ่น นับเลข ทะเลาะกัน, ถกเถียงปัญหา ร้องเพลง เล่าเรื่องตลกขบขัน พูดคุยเกี่ยวกับการเมือง				

	แต่จิว	ไทยกลาง	จีนกลาง	อื่นๆ
3) ในวัยเด็ก คุณพูดภาษาอะไรเป็น ภาษาที่ 1 คุณพูดภาษาอะไรเป็น ภาษาที่ 2 คุณพูดภาษาอะไรเป็น ภาษาที่ 3 คุณพูดภาษาอะไรเป็น ภาษาที่ 4				
4) ปัจจุบัน คุณพูดภาษาอะไรได้ดีที่สุด				
5) คุณอยากให้บุตรพูดภาษาอะไร				

25. เมื่อเริ่มเข้าโรงเรียน คุณเข้าใจภาษาไทยหรือไม่ 1. เข้าใจ 2. ไม่เข้าใจ 3. เข้าใจบ้าง

คุณพูดภาษาไทยได้หรือไม่ 1. ได้ 2. ไม่ได้ 3. ได้บ้าง

26. ถ้าไม่... คุณใช้เวลานานเท่าใดที่จะ เข้าใจภาษาไทย.....
พูดภาษาไทยได้

27. คุณเรียนพูดภาษาไทยด้วยวิธีใด

28. คุณคิดว่า คุณพูดภาษาไทยอยู่ในระดับใด

1. ดีมาก 2. ดี 3. ปานกลาง 4. ไม่ดี

29. คุณเรียนการพูดภาษาจีนแต่จิวด้วยวิธีใด

30. คุณเริ่มพูดภาษาจีนแต่จิวกับใคร

31. ในวัยเด็กมีใครในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จิวกับคุณ

32. ปัจจุบัน ใครในบ้านที่พูดภาษาจีนแต่จิวกับคุณ

เขาพูดภาษาไทยได้ด้วยหรือไม่ 1. ได้ 2. ไม่ได้

ถ้าเขาพูดภาษาไทยได้ด้วย เขาพูดภาษาอะไรกับคุณ

33. ในวัยเด็ก คุณเข้าใจภาษาจีนแต่จิวที่พ่อแม่พูดกันหรือไม่ 1. เข้าใจ 2. ไม่เข้าใจ

34. คุณรู้สึกว่าคุณพูดภาษาจีนแต่จิวได้ดีหรือไม่ 1. ดี 2. ไม่ดี

35. คุณคิดว่า คุณพูดภาษาจีนแต่จิวอยู่ในระดับใด

1. ดีมาก 2. ดี 3. ปานกลาง 4. ไม่ดี

ส่วนที่ 3 ความสามารถทางภาษา และแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษา

36. บอกความสามารถทางภาษาแต่ละภาษาของคุณเป็นเปอร์เซ็นต์ ดังนี้

100% ได้ทั้งหมด 75% ได้มาก 50% ได้บ้าง
25% ได้น้อย 0% ไม่ได้เลย

ภาษา	เข้าใจ	พูดได้	อ่านได้	เขียนได้
.....
.....
.....
.....
.....

37. คุณพูดภาษาอะไรได้คล่องที่สุด

1. จีนแต้จิ๋ว 2. ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพฯ 3. จีนกลาง 4. อื่นๆ (ระบุ).....

38. วัดความสามารถภาษาจีนแต้จิ๋ว

	ได้	ไม่ได้
38.1 คุณสามารถบอกวิธีการเดินทางจากบ้านไปสถานที่อื่นๆเป็นภาษาจีนแต้จิ๋วได้หรือไม่		
38.2 คุณสามารถถามและบอกเวลาเป็นภาษาจีนแต้จิ๋วได้หรือไม่		
38.3 คุณสามารถเล่าประวัติของตนเองเป็นภาษาจีนแต้จิ๋วได้หรือไม่		
38.4 คุณสามารถอธิบายเรื่องการทำงานและสั่งงานเป็นภาษาจีนแต้จิ๋วได้หรือไม่		
38.5 คุณสามารถให้รายละเอียดเกี่ยวกับคนในครอบครัวเป็นภาษาจีนแต้จิ๋วได้หรือไม่		
38.6 คุณสามารถอธิบายลักษณะดินฟ้าอากาศเป็นภาษาจีนแต้จิ๋วได้หรือไม่		
38.7 เวลาคุณพูดภาษาจีนแต้จิ๋วสามารถนึกคำได้ทันทีหรือไม่		
38.8 ถ้ามีคนขอร้องให้คุณทำสิ่งที่คุณไม่อยากทำ คุณจะปฏิเสธเป็นภาษาจีนแต้จิ๋วได้หรือไม่		
38.9 ถ้ามีคนบอกวิธีสะเดาะเคราะห์เป็นภาษาจีนแต้จิ๋ว คุณสามารถเข้าใจได้หรือไม่		
38.10 ถ้ามีการทะเลาะวิวาทกับคน คุณสามารถโต้ตอบเป็นภาษาจีนแต้จิ๋วได้หรือไม่		
38.11 คุณแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ เป็นภาษาจีนแต้จิ๋วได้หรือไม่		
38.12 คุณสามารถสนทนาเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ไปในชีวิตประจำวันกับคนในครอบครัวเป็นภาษาจีนแต้จิ๋วได้หรือไม่ (เช่นรับประทานอาหาร และเรื่องสัพเพเหระในครอบครัว ฯลฯ)		
38.13 คุณสามารถบอกสิ่งที่คุณอยากได้มากที่สุดในชีวิตเป็นภาษาจีนแต้จิ๋วได้หรือไม่		

4. ทักษะติดต่อภาษา

39. ภาษาใดที่คุณชอบใช้พูดมากที่สุด

40. ภาษาอะไรที่มีประโยชน์มากกว่า / เพราะเหตุใด

1. จีนแต้จิ๋ว 2. ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพฯ 3. จีนกลาง 4. อื่นๆ (ระบุ).....

41. ภาษาใดมีความสำคัญมากกว่า / เพราะเหตุใด

1. จีนแต้จิ๋ว 2. ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพฯ 3. จีนกลาง 4. อื่นๆ (ระบุ).....

42. ท่านคิดว่าภาษาแต้จิ๋วสำคัญต่อคนมากน้อยเพียงใดในการที่จะทำในสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้

	สำคัญมาก	สำคัญ	ไม่ค่อยสำคัญ	ไม่สำคัญเลย
42.1 ทำความรู้จักเพื่อนใหม่				
42.2 ใช้ในการประกอบอาชีพ				
42.3 อ่านหนังสือ				
42.4 ฟังรายการวิทยุ / ดูมละคร / จีวี				
42.5 ไปวัด				
42.6 ไปตลาด				
42.7 ไปซื้อของ				
42.8 โทรศัพท์				
42.9 การเล่าเรื่องตลกขบขัน				
42.10 การรับการยอมรับในชุมชน				
42.11 คุยกับเพื่อนที่โรงเรียน				
42.12 คุยกับอาจารย์				
42.13 คุยกับคนในระแวกบ้าน				
42.14 คุยกับคนภายนอก				
42.15 คุยกับคนที่ทำงาน				

43. คำถามต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับภาษาแต้จิ๋ว ภาษาจีนกลาง และภาษาไทยกลาง กรุณาตอบว่าท่านเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้

	5	4	3	2	1
	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยมาก
43.1 ท่านคิดว่าคนที่สามารถพูดภาษาจีนแต้จิ๋วได้เป็นสิ่งที่สำคัญหรือไม่					
43.2 การรู้ทั้งภาษาจีนแต้จิ๋ว ภาษาจีนกลาง และภาษาไทย ทำให้คนฉลาด					
43.3 เด็กๆ จะสับสนเมื่อเรียนทั้งภาษาจีนแต้จิ๋วและภาษาจีนกลางในเวลาเดียวกัน					
43.4 เด็กๆ จะสับสนเมื่อเรียนทั้งภาษาจีนแต้จิ๋วและภาษาไทยในเวลาเดียวกัน					
43.5 การที่คนสามารถพูดภาษาไทย และ/หรือภาษาจีนกลางได้ เป็นสิ่งที่สำคัญมากกว่าการพูดภาษาจีนแต้จิ๋ว					
43.6 การพูดภาษาจีนแต้จิ๋วได้ สามารถช่วยให้คนได้งานทำหรือช่วยให้ได้เลื่อนตำแหน่ง					
43.7 การพูดได้ทั้งสามภาษาเป็นสิ่งที่ไม่ยากเลย					
43.8 การรู้เพียงภาษาเดียวทำให้คนมีปัญหาได้					
43.9 ท่านชอบที่จะเข้าร่วมกิจกรรมในด้านวัฒนธรรมของชาวจีนแต้จิ๋ว					
43.10 ท่านคิดว่าภาษาจีนแต้จิ๋วเป็นภาษาที่ล้ำสมัย					
43.11 ท่านคิดว่าใช้ภาษาจีนแต้จิ๋วกับลูกดีกว่าใช้ภาษาอื่น					
43.12 หากจะอนุรักษ์ภาษาจีนแต้จิ๋วไม่ให้สูญหาย ควรใช้ภาษาจีนแต้จิ๋วเพียงภาษาเดียวกับคนในครอบครัว					
43.13 การที่ภาษาจีนแต้จิ๋วไม่มีตัวหนังสือ ทำให้ภาษาสูญหายเร็ว					
43.14 หน่วยงานราชการนอกจากควรให้ความสำคัญและสนับสนุนส่งเสริมวัฒนธรรมจีนแล้ว ควรส่งเสริมการศึกษาและอนุรักษ์ภาษาจีนแต้จิ๋วด้วย					
43.15 หากคนจีนแต้จิ๋วใช้ภาษาจีนแต้จิ๋วน้อยลง ความเป็นคนจีนแต้จิ๋วก็ลดลงด้วย					
43.16 ท่านรู้สึกอายที่เกิดมาเป็นคนไทยเชื้อสายจีนแต้จิ๋ว					
43.17 ภาษาจีนแต้จิ๋วเป็นภาษาที่พูดยาก พูดภาษาไทยดีกว่า					

	5	4	3	2	1
	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยมาก
43.18 ภาษาจีนแต้จิ๋ว กำลังจะหมดไปในไม่ช้าอย่างแน่นอน					
43.19 ภาษาจีนแต้จิ๋ว น่าจะมีตัวหนังสือเป็นของตนเอง					
43.20 น่าเสียใจที่ลูกหลานไม่ยอมพูดภาษาจีนแต้จิ๋ว					

44. ภาษาใดที่คุณอยากให้ลูกคุณพูด / เพราะเหตุใด

1. จีนแต้จิ๋ว 2. ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพฯ 3. จีนกลาง 4. อื่นๆ (ระบุ).....

45. ภาษาใดที่คุณคิดว่าสำคัญสำหรับลูก / เพราะเหตุใด

1. จีนแต้จิ๋ว 2. ไทยมาตรฐาน/ไทยกรุงเทพฯ 3. จีนกลาง 4. อื่นๆ (ระบุ).....

46. คุณเคยรู้สึกอายหรือไม่ค่อยสบายใจ เมื่อคนอื่นได้ยินคุณพูดภาษาจีนแต้จิ๋ว บ้างหรือไม่

1. เคย 2. ไม่เคย

เพราะเหตุใด

คุณอยากให้ภาษาจีนแต้จิ๋วเป็นอย่างไร

47. คุณอยากให้ใช้ภาษาจีนแต้จิ๋วในการเรียนการสอนหรือไม่

1. อยาก 2. ไม่อยาก

ในปัจจุบัน หรืออนาคต

48. (ถ้าตอบข้อ 84. ว่า อยาก) ถ้าคุณอยากให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนแต้จิ๋ว คุณต้องการให้จัดตั้งแต่ระดับใด และสถานที่จัดที่ใด

49. คุณมีความปรารถนา / ความฝันอย่างไรเกี่ยวกับภาษาจีนแต้จิ๋ว? เพราะเหตุใด? ทำได้อย่างไร?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

มหาวิทยาลัย

วลัยลักษณ์

กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี					กลุ่มที่ 2 อายุ 25 - 45 ปี					กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป					ความหมาย
พงศภัก	อลิศรา	นันทนา	วิชชุตตา	ธนารัตน์	พรพรรณ	ยงยุทธ	รุ่งนภา	อนุชา	สิริ วรรณพิชา	วรวลัญช์	อัจฉรา	พิชิตู	สมใจ	สุวดี	
18	19	22	17	19	25	45	27	45	42	55	74	79	71	83	
		/thi ¹ /	/thi ¹ /	/thi ¹ /	/thi ¹ /	/thi ¹ /	/thi ¹ /	/thi ¹ /	/thi ¹ /	/thi ¹ /	/thi ¹ /	/thi ¹ /	/thi ¹ /	/thi ¹ /	ฟ้า
		/huŋ ⁵ /	/huŋ ⁵ /		/huŋ ⁵ /	/hui ⁵ /	/huŋ ⁶ /	-	/huŋ ⁵ /	/huŋ ⁵ /	/hui ⁵ /	/huŋ ⁵ /	/huŋ ⁵ /	/huŋ ⁵ /	เมษ
				/khon ¹ /						/khon ¹ /		/khon ¹ /			เมษ
		/jik ⁵ /	/thai ³ ʔioŋ ⁵ /	/thai ³ ʔioŋ ⁵ /	/jik ⁵ /	/thai ³ ʔioŋ ⁵ /	/jik ⁵ /	-	/thai ³ ʔioŋ ⁵ /	/thai ³ ʔioŋ ⁵ /	/thai ³ ʔioŋ ⁵ /	/thai ³ ʔioŋ ⁵ /	/jik ⁵ /	/thai ³ ʔioŋ ⁵ /	พระอาทิตย์, ตะวัน
			/ŋou ⁵ /	/ŋou ⁵ /	/ŋou ⁵ /	/ŋou ⁵ /	-	-	/ŋou ⁵ /	/ŋou ⁵ /	/ŋou ⁵ /	/ŋou ⁵ /	/jik ⁵ /	/thai ³ ʔim ¹ /	พระจันทร์, เดือน
			/che ¹ /	/che ¹ /	/che ¹ /	/che ¹ /	-	-	/che ¹ /	/che ¹ /	/che ¹ /	/che ¹ /		/che ¹ /	ดาว
					/huəŋ ¹ /	-	-	/huəŋ ¹ /	/huəŋ ¹ /					/huəŋ ¹ /	ลม
/hou ⁶ /			/hou ⁶ /	/hou ⁶ /	/hou ⁶ /	/hou ⁶ /	-	/hou ⁶ /	/hou ⁶ /	/hou ⁶ /	/hou ⁶ /	/hou ⁶ /		/hou ⁶ /	ฝน
					/hie ³ /	-	-	-	-					/hie ³ /	รุ่ง
		/huŋ ⁵ /	/mon ⁵ /		-	-	/huŋ ⁵ /	-	□	/mon ⁵ /		/mon ⁵ /	/huŋ ⁵ /	/huŋ ⁵ /	หมอก
		/cek ² me ⁵ /	/cek ² me ⁵ /	/cek ² me ⁵ /	/cik ² me ⁵ /	/cek ² me ⁵ /	/cek ² me ⁵ /	/cik ² me ⁵ /	/cek ² me ⁵ /	/cek ² me ⁵ /	/cek ² me ⁵ /	/cek ² me ⁵ /	/cek ² me ⁵ /	/cik ² me ⁵ /	กลางคืน
		/jik ² thau ¹ /	/jik ⁵ /	/jik ⁵ /	/cik ² jik ⁵ /	/jik ⁵ /	/jik ² thau ¹ /	-	/jik ⁵ /	/jik ⁵ /	/jik ⁵ /	/jik ⁵ /	/jik ² thau ¹ /	/cik ² jik ⁵ /	กลางวัน

กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี					กลุ่มที่ 2 อายุ 25 - 45 ปี					กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป					ความหมาย
พงศ์กัศ	อลิศรา	นันทนา	วิชชดา	ธนารัตน์	พรพรรณ	ยงยุทธ	รุ่งนภา	อนุชา	สิริ วรรณพิษา	วราลัญช์	อัจฉรา	พิชิตู	สมใจ	สุวดี	
18	19	22	17	19	25	45	27	45	42	55	74	79	71	83	
		/ni ⁵ /	/ni ⁵ /	/ni ⁵ /	/ni ⁵ /	/ni ⁵ /	/ni ⁵ /	/ni ⁵ /	/ni ⁵ /	/ni ⁵ /	/ni ⁵ /	/ni ⁵ /	/ni ⁵ /	/ni ⁵ /	จ
					-	-	-	-	-						ลูกทับ
			/so ² /		-	/so ² /	-	-	/so ² /	/so ² /	/so ² /	/so ² /			หิมะ
/ŋaŋ ⁵ /			/ŋaŋ ⁵ /	/ŋaŋ ⁵ /	/ŋaŋ ⁵ /	/ŋaŋ ⁵ /	-	/ŋaŋ ⁵ /	/ŋaŋ ⁵ /	/ŋaŋ ⁵ /	/ŋaŋ ⁵ /	/ŋaŋ ⁵ /		/ŋaŋ ⁵ /	หนาว
/cui ³ /	/cui ³ /	/cui ³ /	/cui ³ /	/cui ³ /	/cui ³ /	/cui ³ /	/cui ³ /	/cui ³ /	/cui ³ /	/cui ³ /	/cui ³ /	/cui ³ /	/cui ³ /		น้ำ
					/ho ⁵ /	/kaŋ ¹ /	-	/tuə ⁶ kaŋ ¹ /	/ho ⁵ /		/kaŋ ¹ /			/ho ⁵ /	แม่น้ำ
					-	-	-	-	-						ทะเลสาบ, บึง, กว๋าน
		/hai ³ /	/hai ⁶ ki ² /		/hai ³ /	/hai ³ /	/hai ³ /	/hai ³ /	/hai ³ /	/hai ⁶ ki ² /	/hai ³ /	/hai ⁶ ki ³ /	/hai ³ /	/hai ³ /	ทะเล
		/thou ⁵ /	/thou ⁵ /	/thou ⁵ /	/thou ⁵ /	/thou ⁵ /	/thou ⁵ /	/thou ⁵ /	/thou ⁵ /	/thou ⁵ /	/thou ⁵ /	/thou ⁵ /	/thou ⁵ /	/thou ⁵ /	ดิน
			/cio ² /		-	/cio ² /	-	/cio ² /	/cio ² /	/cio ² /	/cio ² /	/cio ² /			หิน
		/suə ¹ /	/suə ¹ /		/suə ¹ /	/suə ¹ /	/suə ¹ /	/suə ¹ /	/suə ¹ /	/suə ¹ /	/suə ¹ /	/suə ¹ /	/suə ¹ /	/suə ¹ /	ทราย
			/thou ⁶ /		/thou ⁵ cui ³ /	/thou ⁶ /	/thou ⁵ /	-	/thou ⁶ /	/thou ⁶ /	/thou ⁶ /	/thou ⁶ /			โคลน

กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี					กลุ่มที่ 2 อายุ 25 - 45 ปี					กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป					ความหมาย
พงศ์กัศ	อลิศรา	นันทนา	วิษชุดา	ธนารัตน์	พรพรรณ	ยงยุทธ	รุ่งนภา	อนุชา	สิริ วรรณพิชา	วรวลัญช์	อัจฉรา	พิชิตู	สมใจ	สุวดี	
18	19	22	17	19	25	45	27	45	42	55	74	79	71	83	
/nɯŋ ⁶ /		/nɯŋ ⁵ /	/nɯŋ ⁵ /	/nɯŋ ⁵ /	/nɯŋ ⁶ /	/nɯŋ ⁵ /	/nɯŋ ⁵ /	/nɯŋ ⁶ /	/nɯŋ ⁵ /	/nɯŋ ⁵ /	/nɯŋ ⁵ /	/nɯŋ ⁵ /	/nɯŋ ⁵ /	/nɯŋ ⁵ /	โพ
		/buoi ² /	/buoi ³ /			/buoi ³ /	/buoi ² /		□	/buoi ³ /	/buoi ³ /	/buoi ³ /	/buoi ³ /	/buoi ³ /	หาง
															เขา
			/cai ¹ ka ² /		/cuŋ ¹ ka ² /	/cai ¹ ka ² /			/ ka ² /	/cai ¹ ka ² /	/cai ¹ ka ² /	/cai ¹ ka ² /		/ci ⁶ ka ² /	เล็บ
			/ʔio ⁵ /		/ʔio ⁵ /					/ʔio ⁵ /	/ʔio ⁵ /	/ʔio ⁵ /			สัตว์
/kau ³ /		/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	หมา
/tu ¹ /			/tu ¹ /	/tu ¹ /	/tu ¹ /	/tu ¹ /	/tu ¹ /	/tu ¹ /	/tu ¹ /	/tu ¹ /	/tu ¹ /	/tu ¹ /	/tu ¹ /	/tu ¹ /	หมู
/koi ¹ /		/koi ¹ /	/koi ¹ /	/koi ¹ /	/koi ¹ /	/koi ¹ /	/koi ² /	/koi ² /	/koi ² /	/koi ¹ /	/koi ¹ /	/koi ¹ /	/koi ¹ /	/koi ¹ /	ไก่
□		/ʔa ² /	/ʔa ² /	/ʔa ² /	/ʔa ² /	/ʔa ² /	/ʔa ² /	/ʔa ² /	/ʔa ² /	/ʔa ² /	/ʔa ² /	/ʔa ² /	/ʔa ² /	/ʔa ² /	เบ็ด
/hu ⁵ /		/hu ⁵ /	/hu ⁵ /	/hu ⁵ /	/hu ⁵ /	/hu ⁵ /	/hu ⁵ /	/hu ⁵ /	/hu ⁵ /	/hu ⁵ /	/hu ⁵ /	/hu ⁵ /	/hu ⁵ /	/hu ⁵ /	ปลา
		/cuo ⁵ /	/cuo ⁵ /	/cuo ⁵ /	/cuo ⁵ /	/cuo ⁵ /	/cuo ⁵ /	/cuo ⁵ /	/cuo ⁵ /	/cuo ⁵ /	/cuo ⁵ /	/cuo ⁵ /	/cuo ⁵ /	/cuo ⁵ /	งู
		/ŋio ⁶ chu ³ ₃ /	/ŋio ⁶ chu ³ ₃ /	/ŋio ⁶ chu ³ ₃ /	/chu ³ ₃ /	/ŋio ⁶ chu ³ ₃ /	/ŋio ⁵ chu ³ ₃ /	/chu ³ ₃ /	/ŋio ⁶ chu ³ ₃ /	/ŋio ⁶ chu ³ ₃ /	/ŋio ⁶ chu ³ ₃ /	/ŋio ⁶ chu ³ ₃ /	/ŋio ⁶ chu ³ ₃ /	/chu ³ ₃ /	หนู

กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี					กลุ่มที่ 2 อายุ 25 - 45 ปี					กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป					ความหมาย
พงศ์กัศ	อลิศรา	นันทนา	วิษชุดา	ธนารัตน์	พรพรรณ	ยงยุทธ	รุ่งนภา	อนุชา	สิริ วรรณพิชา	วรวัลัญช์	อัจฉรา	พิชัฐ	สมใจ	สุวดี	
18	19	22	17	19	25	45	27	45	42	55	74	79	71	83	
		/thou ² /	/thou ² /	/thou ² /	/thou ² /	/thou ² /	/thou ² /	/thou ² /	/thou ² /	/thou ² /	/thou ² /	/thou ² /	/thou ² /	/thou ² /	กระต่าย
		/lau ² kau ⁵ /	/kau ¹ /	/kau ¹ /	/lau ² kau ⁵ /	/lau ² kau ⁵ /	/lau ² kau ⁵ /	/kau ⁵ /	/lau ² kau ⁵ /	/kau ¹ /	/kau ¹ /	/kau ¹ /	/lau ² kau ⁵ /	/kau ¹ /	ลิง
			/tek ⁵ /		/ʔie ⁵ /	/tek ⁵ /			/tek ⁵ /	/tek ⁵ /	/tek ⁵ /	/tek ⁵ /		/ʔie ⁵ /	ควาง
		/hou ³ /	/hou ² /	/hou ² /	/hou ³ /	/hou ³ /	/hou ³ /	/hou ³ /	/hou ³ /	/hou ² /	/hou ² /	/hou ² /	/hou ² /	/hou ³ /	เสือ
		/gu ⁵ /	/gu ⁵ /	/gu ⁵ /	/gu ⁵ /	/gu ⁵ /	/gu ⁵ /	□	/cui ⁶ gu ⁵ /	/gu ⁵ /	/gu ⁵ /	/gu ⁵ /	/gu ⁵ /	/gu ⁵ /	ควาย
		/gu ⁵ /	/gu ⁵ /	/gu ⁵ /	/gu ⁵ /	/gu ⁵ /	/gu ⁵ /	/gu ⁵ /	/gu ⁵ /	/gu ⁵ /	/gu ⁵ /	/gu ⁵ /	/gu ⁵ /	/gu ⁵ /	วัว
		/chio ⁶ /	/chio ⁶ /	/chio ⁶ /	/chio ⁶ /	/chio ⁶ /	/chio ⁶ /	/chio ⁶ /	/chio ⁶ /	/chio ⁶ /	/chio ⁶ /	/chio ⁶ /	/chio ⁶ /	/chio ⁶ /	ช้าง
			/chio ⁴ ge ⁵ /			/chio ⁴ ge ⁵ /			/chio ⁴ ge ⁵ /	/chio ⁴ ge ⁵ /	/chio ⁴ ge ⁵ /	/chio ⁴ ge ⁵ /		/chio ⁴ ge ⁵ /	งาช้าง
			/than ⁵ /				/than ⁵ /	/than ⁵ /	/than ⁵ /	/than ⁵ /	/than ⁵ /	/than ⁵ /			หนอน
															แมลงป่อง
			/ti ¹ tu ¹ /						/ti ¹ tu ¹ /	/ti ¹ tu ¹ /		/ti ¹ tu ¹ /			แมลงมุม
			/bak ² sak ² /							/bak ² sak ² /		/bak ² sak ² /			เตา

กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี					กลุ่มที่ 2 อายุ 25 - 45 ปี					กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป					ความหมาย
พงศ์กัศ	อลิศรา	นันทนา	วิชชุตตา	ธนารัตน์	พรพรรณ	ยงยุทธ	รุ่งนภา	อนุชา	สิริวรรณพิชา	วราวัลย์ช	อัจฉรา	พิชิตู	สมใจ	สุวดี	
18	19	22	17	19	25	45	27	45	42	55	74	79	71	83	
			/sim ¹ kuo ¹ thau ⁵ /			/sim ¹ kuo ¹ /				/sim ¹ kuo ¹ thau ⁵ /	/sim ¹ kan ¹ /	/sim ¹ kuo ¹ thau ⁵ /			หน้าอก
			/ka ¹ cioo ² /		/ʔau ⁵ /	/ka ¹ cio ² /	/ʔau ⁴ pai ² /	/ka ¹ cio ² /		/ka ¹ cioo ² /	/ka ¹ cioo ² /	/ka ¹ cioo ² /	/ʔau ³ buo ² /	/ʔau ⁵ /	หลัง (แผ่นหลัง)
		/sim ¹ /			/sim ¹ /		/sim ¹ /	/sim ¹ /	/sim ¹ /	/sim ¹ /	/sim ¹ /	/sim ¹ /	/sim ¹ /	/sim ¹ /	หัวใจ
			/tou ⁵ /		/tou ⁵ /	/tou ⁵ /	/tou ⁵ /	/tou ⁵ /	/tou ⁵ /	/tou ⁵ /	/tou ⁵ /	/tou ⁵ /	/tou ⁵ /	/tou ⁵ /	ท้อง
			/tuuŋ ⁵ /			/tuuŋ ⁵ /			/tuuŋ ⁵ /	/tuuŋ ⁵ /	/tuuŋ ⁵ /	/tuuŋ ⁵ /		□	ไส้
			/kuo ¹ /		/kuo ¹ /				/kuo ¹ /	/kuo ¹ /	/kuo ¹ /	/kuo ¹ /		/kuo ¹ /	ตับ
/chiu ³ /			/chiu ³ /		/chiu ³ /	/chiu ³ /	/chiu ³ /	/chiu ³ /	/chiu ³ /	/chiu ³ /	/chiu ³ /	/chiu ³ /	/chiu ³ /	/chiu ³ /	มือ
			/chiu ⁶ toi ³ /			/chiu ⁶ toi ³ /				/chiu ⁶ toi ³ /	/chiu ⁶ toi ³ /	/chiu ⁶ toi ³ /			ฝ่ามือ
		/kha ¹ /	/kha ¹ /		/kha ¹ /	/kha ¹ /	/kha ¹ /	/kha ¹ /	/kha ¹ /	/kha ¹ /	/kha ¹ /	/kha ¹ /	/kha ¹ /	/kha ¹ /	ขา
		/kha ¹ /	/kha ¹ /		/kha ¹ /	/kha ¹ /	/kha ¹ /	/kha ¹ /	/kha ¹ /	/kha ¹ /	/kha ¹ /	/kha ¹ /	/kha ¹ /	/kha ¹ /	เท้า
			/kha ¹ thui ³ /					/kha ¹ thau ² hu ¹ /	/kha ¹ thau ² hu ¹ /	/kha ¹ thui ³ /		/kha ¹ thui ³ /			เข่า

กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี					กลุ่มที่ 2 อายุ 25 - 45 ปี					กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป					ความหมาย
พงศ์กัศ	อลิศรา	นันทนา	วิษชุดา	ธนารัตน์	พรพรรณ	ยงยุทธ	รุ่งนภา	อนุชา	สิริ วรรณพิชา	รวรลัญช์	อัจฉรา	พิชิตู	สมใจ	สุวดี	
18	19	22	17	19	25	45	27	45	42	55	74	79	71	83	
						/kha ¹ thui ³ /					/kha ¹ thui ³ /			/koi ¹ kha ¹ /	ชาอ่อน , ต้นชา
		/huoi ² /	/huoi ² /	/huoi ² /	/huoi ² /	/huoi ² /	/huoi ² /	/huoi ² /	/huoi ² /	/huoi ² /	/huoi ² /	/huoi ² /	/huoi ² /	/huoi ² /	เลือด
		/kuk ² /	/kuk ² /	/kuk ² /					/kuk ² /	/kuk ² /	/kuk ² /	/kuk ² /	/kuk ² /	/kuk ² /	กระดูก
		/puoi ⁵ /	/puoi ⁵ /						/phi ⁶ /	/puoi ⁵ /		/puoi ⁵ /	/puoi ⁵ /	/puoi ⁵ /	ผิงหมิง
		/ba ² /	/ba ² /						/ba ² /	/ba ² /		/ba ² /	/ba ² /	/ba ² /	เนื้อ
		/kha ¹ thui ³ /	/kha ¹ thui ³ /						/thui ³ /	/kha ¹ thui ³ /		/kha ¹ thui ³ /	/kha ¹ thui ³ /	/thui ³ /	น้อง
			/?iu ⁵ /		/?iu ⁵ /				/?iu ⁵ /	/?iu ⁵ /		/?iu ⁵ /		/?iu ⁵ /	ไข่ม่ม
			/to ⁵ /		/se ¹ /					/to ⁵ /	/to ⁵ /	/to ⁵ /		/se ¹ /	มีชีวิต
/si ³ /		/si ³ /	/si ³ /	/si ³ /	/si ³ /	/si ³ /	/si ³ /	/si ³ /	/si ³ /	/si ³ /	/si ³ /	/si ³ /	/si ³ /	/si ³ /	ตาย
		/naj ⁵ mo ³ /	/naj ⁵ mo ³ /	/naj ⁵ mo ³ /	/pe ² /	/naj ⁵ mo ³ /	/naj ⁵ mo ³ /	/naj ⁵ mo ³ /	□	/naj ⁵ mo ³ /	/naj ⁵ mo ³ /	/naj ⁵ mo ³ /	/naj ⁵ mo ³ /	/pe ² /	เจ็บป่วย
			/thau ¹ khui ² /							/thau ¹ khui ² /		/thau ¹ khui ² /			หายใจ
			/thio ¹ tio ² /		/thio ¹ tio ² /	/thio ¹ tio ² /		/thio ¹ /	/thio ¹ tio ² /	/thio ¹ tio ² /		/thio ¹ tio ² /		/thio ¹ tio ² /	ไต่ยืน

กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี					กลุ่มที่ 2 อายุ 25 - 45 ปี					กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป					ความหมาย
พงศ์กัศ	อลิศรา	นันทนา	วิษชุดา	ธนารัตน์	พรพรรณ	ยงยุทธ	รุ่งนภา	อนุชา	สิริ วรรณพิชา	วราลัญช์	อัจฉรา	พิชิตู	สมใจ	สุวดี	
18	19	22	17	19	25	45	27	45	42	55	74	79	71	83	
/kio ⁵ /		/kio ⁵ /	/kio ⁵ /	/kio ⁵ /	/kio ⁵ /	/kio ⁵ /	/kio ⁵ /	/kio ⁵ /	/kio ⁵ /	/kio ⁵ /	/kio ⁵ /	/kio ⁵ /	/kio ⁵ /	/kio ⁵ /	เดิน
		/lai ⁵ /	/lai ⁵ /		/lai ⁵ /		/lai ⁵ /	/lai ⁵ /	/lai ⁵ /	/lai ⁵ /		/lai ⁵ /	/lai ⁵ /	/lai ⁵ /	มา
/khu ⁴ /		/khu ⁴ /	/khu ⁴ /		/khu ⁴ /			/khu ⁴ /	/khu ⁴ /	/khu ⁴ /		/khu ⁴ /	/khu ⁴ /	/khu ⁴ /	ไป
		/khi ³ /	/khi ³ /		/khi ³ /		/khi ³ /	/khi ³ /	/khi ³ /	/khi ³ /		/khi ³ /	/khi ³ /	/khi ³ /	ขึ้น
		/lo ² /	/lo ² /		/lo ² /		/lo ² /	/lo ² /	/lo ² /	/lo ² /		/lo ² /	/lo ² /	/lo ² /	ลง
/jip lai ² /		/jip ⁵ /	/jip ⁵ /	/jip ⁵ /	/jip ⁵ /	/jip ⁵ /	/jip ⁵ /	/jip ⁵ /	/jip ⁵ /	/jip ⁵ /	/jip ⁵ /	/jip ⁵ /	/jip ⁵ /	/jip ⁵ /	เข้า
/tuŋ ³ /		/pŋŋ ³ /	/pŋŋ ³ /	/pŋŋ ³ /	/tuŋ ³ /		□	/tuŋ ³ /	/tuŋ ³ /	/tuŋ ³ /	/pŋŋ ³ /	/tuŋ ³ /	/tuŋ ³ /	/tuŋ ³ /	กลับ
		/ʔuəŋ ⁶ /	/ʔuəŋ ⁶ /		/ʔuəŋ ¹ /					/ʔuəŋ ⁵ /		/ʔuəŋ ⁵ /	/ʔuəŋ ⁶ /	/ʔuəŋ ¹ /	เสียว
			/siu ² cui ³ /		/siu ² cui ³ /			/siu ² cui ³ /	/siu ² cui ³ /	/siu ² cui ³ /		/siu ² cui ³ /		/siu ² cui ³ /	ว่ายน้ำ
			/phu ⁵ /					/phu ⁵ /	/phu ⁵ /	/phu ⁵ /		/phu ⁵ /			ลอย
			/loi ⁵ /					/lau ⁵ /	/lau ⁵ /	/lau ⁵ /		/lau ⁵ /			ไหล
			/leŋ ³ /					/leŋ ³ /	/leŋ ³ /	/leŋ ³ /		/leŋ ³ /		/leŋ ³ /	ผลึก

กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี					กลุ่มที่ 2 อายุ 25 - 45 ปี					กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป					ความหมาย
พงศ์กัศ	อลิศรา	นันทนา	วิษชุดา	ธนารัตน์	พรพรรณ	ยงยุทธ	รุ่งนภา	อนุชา	สิริ วรรณพิชา	วราลัญช์	อัจฉรา	พิชิตู	สมใจ	สุวดี	
18	19	22	17	19	25	45	27	45	42	55	74	79	71	83	
			/tui ³ /		/tui ³ /			/tui ³ /	/tui ³ /	/tui ³ /		/tui ³ /			ตึง
			/kak ⁵ /					/sioŋ ² /	/kak ⁵ /			/kak ⁵ /			ข้าง , ป่า
			/puoŋ ⁵ /		/puoŋ ⁵ /			/puoŋ ⁵ /	/puoŋ ⁵ /	/puoŋ ⁵ /		/puoŋ ⁵ /			ตก , หล่น
					/ka ¹ lau ³ /			□	/ka ¹ lau ³ /						ตก , หล่น
/khioŋ ⁵ /		/hou ² /	/hou ² /	/hou ² /	/hou ² /	/hou ² /	/hou ² /	/puŋ ¹ /	/hou ² /		/hou ² /	/hou ² /	/hou ² /	/hou ² /	ให้
/ŋai ² /		/ŋai ² /	/ŋai ² /	/ŋai ² /	/ŋai ² /		/ŋai ² /	/ŋai ² /	/ŋai ² /	/ŋai ² /	/ŋai ² /	/ŋai ² /	/ŋai ² /	/ŋai ² /	เอา
		/soi ³ /	/soi ³ /	/soi ³ /	/soi ³ /	/soi ³ /	/soi ³ /	/soi ³ /	/soi ³ /	/soi ³ /	/soi ³ /	/soi ³ /	/soi ³ /	/soi ³ /	ล้าง
		/soi ³ /	/soi ³ /	/soi ³ /	/soi ³ /	/soi ³ /	/soi ³ /	/soi ³ /	/soi ³ /	/soi ³ /	/soi ³ /	/soi ³ /	/soi ³ /	/soi ³ /	ซัก
		/chuoŋ ⁵ /	/coi ⁵ /		/ka ¹ /		/chuoŋ ⁵ /					/coi ⁵ /	/chuoŋ ⁵ /		ผ่า
			/pak ⁵ /		/pak ⁵ /				/pak ⁵ /	/pak ⁵ /		/pak ⁵ /		/pak ⁵ /	ผูก
		/chik ² /	/juŋ ⁵ /	/juŋ ⁵ /	/chik ² /	/juŋ ⁵ /	/chik ² /	/chik ² /	/chik ² /	/juŋ ⁵ /	/juŋ ⁵ /	/juŋ ⁵ /	/chik ² /	/chik ² /	เช็ด
		/chiŋ ² /	/chiu ² /	/chiŋ ² /	□	/chik ² /	/chik ² /	/juŋ ⁵ /	/juŋ ⁵ /	/chiu ² /	/chiu ² /	/chiu ² /	/chiu ² /	/juŋ ⁵ /	ถู , ซัด

กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี					กลุ่มที่ 2 อายุ 25 - 45 ปี					กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป					ความหมาย
พงศ์กัศ	อลิศรา	นันทนา	วิษชุดา	ธนารัตน์	พรพรรณ	ยงยุทธ	รุ่งนภา	อนุชา	สิริ วรรณพิชา	รวรลัญช์	อัจฉรา	พิชิตู	สมใจ	สุวดี	
18	19	22	17	19	25	45	27	45	42	55	74	79	71	83	
/lau ² pho ⁶ /		/ʔaŋ ¹ /	/ʔaŋ ¹ /	/ʔaŋ ¹ /	/ʔaŋ ¹ /	/ʔaŋ ¹ /	/ʔaŋ ¹ /	/ʔaŋ ¹ /		/ʔaŋ ¹ /	/ʔaŋ ¹ /	/ʔaŋ ¹ /	/ʔaŋ ¹ /	/ʔaŋ ¹ /	ตัว
		/bou ³ /	/bou ³ /	/bou ³ /	/bou ³ /	/bou ³ /	/bou ³ /	/bou ³ /		/bou ³ /	/bou ³ /	/bou ³ /	/bou ³ /	/bou ³ /	เมีย
/hio ¹ /		/hio ¹ /	/hio ¹ /	/hio ¹ /	/hio ¹ /	/hio ¹ /	/hio ¹ /	/hio ¹ /	/hio ¹ /	/hio ¹ /	/hio ¹ /	/hio ¹ /	/hio ¹ /	/hio ¹ /	พี่ชาย
/ce ³ /	/ce ³ /	/ce ³ /	/ce ³ /	/ce ³ /	/ce ³ /	/ce ³ /	/ce ³ /	/ce ³ /	/ce ³ /	/ce ³ /	/ce ³ /	/ce ³ /	/ce ³ /	/ce ³ /	พี่สาว
			/muoi ² /		/muoi ² /				/muoi ² /	/muoi ² /		/muoi ² /	/muoi ² /	/muoi ² /	น้องสาว
			/ti ⁶ /		/ti ⁶ /				/ti ⁶ /	/ti ⁶ /		/ti ⁶ /	/ti ⁶ /	/ti ⁶ /	น้องชาย
/mio ⁵ /		/mio ⁵ /	/mio ⁵ /	/mio ⁵ /	/mio ⁵ /	/mio ⁵ /	/mio ⁵ /	/mio ⁵ /	/mio ⁵ /	/mio ⁵ /	/mio ⁵ /	/mio ⁵ /	/mio ⁵ /	/mio ⁵ /	ชื่อ
/ʔuo ³ /	/ʔuo ⁵ /	/ʔuo ³ /	/ʔuo ³ /	/ʔuo ³ /	/ʔuo ³ /			/ʔuo ³ /	/ʔuo ³ /	/ʔuo ³ /	/ʔuo ³ /	/ʔuo ³ /	/ʔuo ³ /	/ʔuo ³ /	ฉัน . ู
/ʔu ³ /		/ʔu ³ /	/ʔu ³ /	/ʔu ³ /	/ʔi ¹ /	/ʔu ³ /	/ʔu ³ /	/ʔu ³ /	/ʔu ³ /	/ʔu ³ /	/ʔu ³ /	/ʔu ³ /	/ʔu ³ /	/ʔu ³ /	เธอ
/ʔi ¹ /		/ʔi ¹ /	/ʔi ¹ /	/ʔi ¹ /	/ʔi ¹ /	/ʔi ¹ /	/ʔi ¹ /	/ʔu ³ /	/ʔi ¹ /	/ʔi ¹ /	/ʔi ¹ /	/ʔi ¹ /	/ʔi ¹ /	/ʔi ¹ /	เขา
		/kuo ³ /	/co ¹ bu ⁵ /	/co ¹ bu ⁵ /	/naŋ ³ /					/co ¹ bu ⁶ /	/co ⁵ bu ³ /	/co ¹ bu ⁵ /	/kuo ³ /	/naŋ ³ /	เรา
					/niŋ ³ /		/ʔu ³ kai ² naŋ ⁵ /						/ʔu ³ kai ² naŋ ⁵ /		พวกเธอ

กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี					กลุ่มที่ 2 อายุ 25 - 45 ปี					กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป					ความหมาย
พงศ์กัศ	อลิศรา	นันทนา	วิษชุดา	ธนารัตน์	พรพรรณ	ยงยุทธ	รุ่งนภา	อนุชา	สิริ วรรณพิชา	วรรณัญช์	อัจฉรา	พิชิตู	สมใจ	สุวดี	
18	19	22	17	19	25	45	27	45	42	55	74	79	71	83	
					/ɲi ¹ choɽ ⁵ naŋ ⁵ /										พวกเขาทั้งหลาย
			/chek ² /		/bi ⁶ puoi ⁶ /							/chek ² /			ข้าวเปลือก
		/bi ³ /	/bi ³ /	/bi ³ /	/bi ³ /	/bi ³ /	/bi ³ /	/bi ³ /	/bi ³ /	/bi ³ /	/bi ³ /	/bi ³ /	/bi ³ /	/bi ³ /	ข้าวสาร
/puŋ ² /		/puŋ ² /	/puŋ ² /	/puŋ ² /	/puŋ ² /	/puŋ ² /	/puŋ ² /	/puŋ ² /	/puŋ ² /	/puŋ ² /	/puŋ ² /	/puŋ ² /	/puŋ ² /	/puŋ ² /	ข้าวสุก
					/ɲiu ⁴ mui ⁶ jɪŋ ⁵ /			/phuŋ ⁶ hui ⁶ hiŋ ² /						/ɲiu ⁴ mui ⁶ jɪŋ ⁵ /	ข้าวโพด
			/ɲiom ⁵ /	/ɲiom ⁵ /	/ɲiom ⁵ /	/ɲiom ⁵ /		/ɲiom ⁵ /	/ɲiom ⁵ /	/ɲiom ⁵ /	/ɲiom ⁵ /	/ɲiom ⁵ /		/ɲiom ⁵ /	เกลือ
		/hou ² cio ¹ /	/hou ² cio ¹ /	/hou ² cio ¹ /	/hu ² cio ¹ /	/hou ² cio ¹ /	/hou ² cio ¹ /	/hou ² cio ¹ /	/hou ² cio ¹ /	/hou ² cio ¹ /	/hou ² cio ¹ /	/hou ² cio ¹ /	/hou ² cio ¹ /	/hu ² cio ¹ /	พริกไทย
									/piŋ ¹ no ⁵ /						หมาก
			/thui ³ /							/thui ³ /		/thui ³ /			สาบ
															ครก
		/pu ² puŋ ² /	/pu ² puŋ ² /	/pu ² puŋ ² /	/pu ² puŋ ² /	/pu ² puŋ ² /		/pu ² puŋ ² /	/pu ² puŋ ² /	/pu ² puŋ ² /	/pu ² puŋ ² /	/pu ² puŋ ² /	/pu ² puŋ ² /	/pu ² puŋ ² /	หุงข้าว
		/chen ¹ /						/chuoi ³ /					/chen ¹ /		พิน

กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี					กลุ่มที่ 2 อายุ 25 - 45 ปี					กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป					ความหมาย
พงศ์กัศ	อลิศรา	นันทนา	วิษชุดา	ธนารัตน์	พรพรรณ	ยงยุทธ	รุ่งนภา	อนุชา	สิริ วรรณพิชา	วราวัลย์ช	อัจฉรา	พิชิตู	สมใจ	สุวดี	
18	19	22	17	19	25	45	27	45	42	55	74	79	71	83	
		/huoi ³ /	/huoi ³ /	/huoi ³ /	/huoi ³ /	/huoi ³ /	/huoi ³ /	/huoi ³ /	/huoi ³ /	/huoi ³ /	/huoi ³ /	/huoi ³ /	/huoi ³ /	/huoi ³ /	ไฟ
		/hai ³ /	/ʔioŋ ² /		/huoi ² /				/sio ¹ /	/ʔioŋ ² /		/ʔioŋ ² /	/huoi ² /	/huoi ² /	เผา
			/huoi ¹ hu ¹ /		/lou ² hu ¹ /			/thou ² hu ¹ /	/hui ¹ hu ¹ /			/huoi ¹ hu ¹ /			เผา, ซี้เผา
					/ʔeŋ ¹ /				/ʔeŋ ¹ /						ควัน
		/siŋ ¹ lou ² /	/lou ² /	/lou ² /	/lou ² /	/lou ² /	/siŋ ¹ lou ² /	/lou ² /	/siŋ ¹ lou ² /		/lou ² /	/lou ² /	/siŋ ¹ lou ² /	/lou ² /	ทาง, ถนน
/lai ⁶ /		/chu ² /	/lai ⁶ /	/lai ⁶ /	/chu ² /	/lai ⁶ /	/chu ² /	/lai ⁶ /	/chu ² /	/lai ⁶ /	/lai ⁶ /	/lai ⁶ /	/chu ² /	/chu ² /	บ้าน
			/chu ³ teŋ ³ /	/chu ³ teŋ ³ /	/maŋ ² teŋ ³ /	/chu ² teŋ ³ /		/chu ¹ ʔio ⁵ /			/chu ³ teŋ ³ /	/chu ³ teŋ ³ /			หลังคา
		/soŋ ² /	/soŋ ² /	/soŋ ² /	/soŋ ² /	/soŋ ² /	/soŋ ² /	/soŋ ² /	/soŋ ² /	/soŋ ² /	/soŋ ² /	/soŋ ² /	/soŋ ² /	/soŋ ² /	เชือก
		/thi ² /	/cieŋ ³ /		/thi ² /	/cieŋ ³ /	/thi ² /	/thi ² /	/thi ² /	/lieŋ ³ /	/cieŋ ³ /	/cieŋ ³ /	/thi ² /	/thi ² /	เข็ญ
		/sa ¹ khou ² /	/sa ¹ khou ² /		/sa ¹ khou ² /	/sa ¹ khou ² /	/sa ¹ khou ² /	/sa ¹ khou ² /	/sa ¹ khou ² /	/sa ¹ khou ² /	/sa ¹ khou ² /	/sa ¹ khou ² /	/sa ¹ khou ² /	/sa ¹ khou ² /	เสื่อห้
			/cui ⁶ pou ² /												ผ้าขาวม้า
					/kaŋ ¹ /			/khaŋ ¹ khu oi ² /	/khaŋ ¹ khu oi ² /	/khaŋ ¹ khu oi ² /				/kaŋ ¹ /	งาน

กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี					กลุ่มที่ 2 อายุ 25 - 45 ปี					กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป					ความหมาย
พงศ์กัศ	อลิศรา	นันทนา	วิษชุดา	ธนารัตน์	พรพรรณ	ยงยุทธ	รุ่งนภา	อนุชา	สิริ วรรณพิชา	วราลัญช์	อัจฉรา	พิชัฐ	สมใจ	สุวดี	
18	19	22	17	19	25	45	27	45	42	55	74	79	71	83	
/stɯŋ³/			/stɯŋ³/		/stɯŋ³/			/stɯŋ³/	/stɯŋ³/	/stɯŋ³/		/stɯŋ³/		/stɯŋ³/	เด่น
					/chiəŋ⁵ ko¹/			/chiəŋ⁵ ko¹/	/chiəŋ⁵ ko¹/	/chiəŋ⁵ ko¹/				/chiəŋ⁵ ko¹/	ร้องเพลง
		/chiəŋ⁵ pu²/		/chiəŋ⁵ pu²/		/chiəŋ⁵ pu²/	/chiəŋ⁵ pu²/			/thioŋ¹ ɲu⁵/	/chiəŋ⁵ pu²/		/chiəŋ⁵ pu²/	/thioŋ⁵/	ต้นบัว, ฟ้อน
			/kou³/									/kou³/			กลอง
			/cui² thui³/									/cui² thui³/			ห้อง
/boi³/	/boi³/	/boi³/	/boi³/		/boi³/		/boi³/	/boi³/	/boi³/	/boi³/		/boi³/	/boi³/	/boi³/	ชื่อ
															หน้าไม้
															ลูกศร
															หลาว
			/tuə²/							/tuə²/		/tuə²/		/thai⁵/	อิง
			/jiəu²/							/jiəu²/		/jiəu²/		/thai⁵/	สำ, โส้
		/thai⁵/	/thai⁵/		/thai⁵/		/thai⁵/			/thai⁵/		/thai⁵/	/thai⁵/		ฆ่า

กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี					กลุ่มที่ 2 อายุ 25 - 45 ปี					กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป					ความหมาย
พงศ์กัศ	อลิศรา	นันทนา	วิษชุดา	ธนารัตน์	พรพรรณ	ยงยุทธ	รุ่งนภา	อนุชา	สิริ วรรณพิชา	วราลัญช์	อัจฉรา	พิชิตู	สมใจ	สุวดี	
18	19	22	17	19	25	45	27	45	42	55	74	79	71	83	
		/sio ¹ pha ² /	/sio ¹ pha ² /				/sio ¹ pha ² /		/sio ¹ pha ² /	/sio ¹ pha ² /		/sio ¹ pha ² /	/sio ¹ pha ² /		
/cek ⁵ /	/cek ⁵ /	/cek ⁵ /	/cek ⁵ /	/cek ⁵ /	/cek ⁵ /	/cek ⁵ /	/cek ⁵ /	/cek ⁵ /	/cek ⁵ /	/cek ⁵ /	/cek ⁵ /	/cek ⁵ /	/cek ⁵ /	/cek ⁵ /	
/no ⁶ /	/no ⁶ /	/no ⁶ /	/no ⁶ /	/no ⁶ /	/no ⁶ /	/no ⁶ /	/no ⁶ /	/no ⁶ /	/no ⁶ /	/no ⁶ /	/no ⁶ /	/no ⁶ /	/no ⁶ /	/no ⁶ /	
/sa ¹ /	/sa ¹ /	/sa ¹ /	/sa ¹ /	/sa ¹ /	/sa ¹ /	/sa ¹ /	/sa ¹ /	/sa ¹ /	/sa ¹ /	/sa ¹ /	/sa ¹ /	/sa ¹ /	/sa ¹ /	/sa ¹ /	
/si ² /	/si ² /	/si ² /	/si ² /	/si ² /	/si ² /	/si ² /	/si ² /	/si ² /	/si ² /	/si ² /	/si ² /	/si ² /	/si ² /	/si ² /	
/ηou ⁶ /	/ηou ⁶ /	/ηo ⁶ /	/ηo ⁶ /	/ηo ⁶ /	/ηou ⁶ /	/ηo ⁶ /	/ηo ⁶ /	/ηou ⁶ /	/ηo ⁶ /	/ηo ⁶ /	/ηo ⁶ /	/ηo ⁶ /	/ηo ⁶ /	/ηo ⁶ /	
/lak ⁵ /	/lak ⁵ /	/lak ⁵ /	/lak ⁵ /	/lak ⁵ /	/lak ⁵ /	/lak ⁵ /	/lak ⁵ /	/lak ⁵ /	/lak ⁵ /	/lak ⁵ /	/lak ⁵ /	/lak ⁵ /	/lak ⁵ /	/lak ⁵ /	
/chik ² /	/chik ² /	/chik ² /	/chik ² /	/chik ² /	/chik ² /	/chik ² /	/chik ² /	/chik ² /	/chik ² /	/chik ² /	/chik ² /	/chik ² /	/chik ² /	/chik ² /	
/poi ² /	/poi ² /	/poi ² /	/poi ² /	/poi ² /	/poi ² /	/poi ² /	/poi ² /	/poi ² /	/poi ² /	/poi ² /	/poi ² /	/poi ² /	/poi ² /	/poi ² /	
/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	/kau ³ /	
/cap ⁵ /	/cap ⁵ /	/cap ⁵ /	/cap ⁵ /	/cap ⁵ /	/cap ⁵ /	/cap ⁵ /	/cap ⁵ /	/cap ⁵ /	/cap ⁵ /	/cap ⁵ /	/cap ⁵ /	/cap ⁵ /	/cap ⁵ /	/cap ⁵ /	
		/ji ² cap ⁵ /	/ji ² cap ⁵ /	/ji ² cap ⁵ /	/ji ² cap ⁵ /	/ji ² cap ⁵ /	/ji ² cap ⁵ /	/ji ² cap ⁵ /	/ji ² cap ⁵ /		/ji ² cap ⁵ /	/ji ² cap ⁵ /	/ji ² cap ⁵ /	/ji ² cap ⁵ /	

สี่
หนึ่ง
สอง
สาม
สี่
ห้า
หก
เจ็ด
แปด
เก้า
สิบ
ยี่สิบ

กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี					กลุ่มที่ 2 อายุ 25 - 45 ปี					กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป					ความหมาย
พงศ์กัศ	อลิศรา	นันทนา	วิชชดา	ธนารัตน์	พรพรรณ	ยงยุทธ	รุ่งนภา	อนุชา	สิริ วรรณพิชา	วราลัญช์	อัจฉรา	พิชิตู	สมใจ	สุวดี	
18	19	22	17	19	25	45	27	45	42	55	74	79	71	83	
	/cek ² pe ² /	/cek ² pe ² /	/cek ² pe ² /	/cek ² pe ² /	/cik ² pe ² /	/cek ² pe ² /	/cek ² pe ² /	/cik ² pe ² /	/cek ² pe ² /	/cek ² pe ² /	/cek ² pe ² /	/cek ² pe ² /	/cek ² pe ² /	/cik ² pe ² /	หนึ่งร้อย
		/chan ² po ⁶ /	/chuan ² po ⁶ /	/chan ² po ⁶ /	/cek ² kon ³ /	/chan ² po ⁶ /		/lon ⁶ con ³ /	/lon ⁶ con ³ /			/chan ² po ⁶ /	/chuan ² po ⁶ /	/chan ² po ⁶ /	ทั้งหมด
		/coi ³ /	/coi ⁴ /		/coi ⁴ /		/coi ⁴ /	/coi ⁴ /	/coi ⁴ /	/coi ⁴ /		/coi ⁴ /	/coi ⁴ /	/coi ⁴ /	หลาย, มาก
					□										บ้าง
/ti ⁵ kia ³ /		/ciam ³ /	/ciam ³ /		/ti ⁵ kia ³ /		/ciam ³ /	/kia ³ /	/kia ³ /			/ciam ³ /	/ciam ³ /	/kia ³ /	น้อย
/tua ² /		/tua ² /	/tua ² /		/tua ² /	/tua ² /		/tua ² /	/tua ² /	/tua ² /		/tua ² /	/ta ⁵ /	/tua ² /	ใหญ่
/soi ⁴ /		/soi ⁴ /	/soi ⁴ /		/soi ⁴ /	/soi ⁴ /		/soi ⁴ /	/soi ⁴ /	/soi ⁴ /		/soi ⁴ /	/soi ⁴ /	/soi ⁴ /	เล็ก
		/tuu ⁵ /	/tuu ⁵ /		/tuu ⁵ /		/tuu ⁵ /	/tuu ⁵ /	/tuu ⁵ /	/tuu ⁵ /		/tuu ⁵ /	/tuu ⁵ /	/tuu ⁵ /	ยาว
		/to ³ /	/to ³ /		/to ³ /		/to ³ /		/to ³ /	/to ³ /		/to ³ /	/to ³ /	/to ³ /	สั้น
		/kui ⁶ /	/kui ⁵ /	/kui ⁵ /	/kui ⁵ /	/kui ⁵ /	/kui ⁶ /	/kui ⁶ /	/kui ⁶ /	/kui ⁵ /	/kui ⁵ /	/kui ⁵ /	/kui ⁵ /	/kui ⁶ /	สูง
		/loi ⁵ /	/loi ⁶ /		/loi ⁵ /		/loi ⁵ /	/ke ⁶ /	/loi ⁵ /			/loi ⁶ /	/loi ⁶ /	/loi ⁵ /	เตี้ย
			/li ⁵ /		/li ⁵ /		/li ⁵ /	/li ⁵ /	/li ⁵ /	/li ⁵ /		/li ⁵ /		/li ⁵ /	กลม

กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี					กลุ่มที่ 2 อายุ 25 - 45 ปี					กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป					ความหมาย
พงศ์กัศ	อลิศรา	นันทนา	วิษชุดา	ธนารัตน์	พรพรรณ	ยงยุทธ	รุ่งนภา	อนุชา	สิริ วรรณพิชา	รวรลัญช์	อัจฉรา	พิชิตู	สมใจ	สุวดี	
18	19	22	17	19	25	45	27	45	42	55	74	79	71	83	
			/pe ⁵ /					/pe ⁶ /	/pe ⁶ /	/pe ⁶ /		/pe ⁵ /			เจียน
					/kau ⁶ /			/kau ⁶ /	/kau ⁶ /						หนา
			/po ⁵ /		/po ⁵ /			/po ⁵ /	/po ⁵ /	/po ⁵ /		/po ⁵ /		/po ⁵ /	บาง
					/khuoi ² /			/khuoi ² /	/khuoi ² /			□		/puoi ⁵ /	กว้าง
			/roi ⁵ /		/roi ⁵ /			/roi ⁵ /	/roi ⁵ /			/roi ⁵ /		/roi ⁵ /	แคบ
/rou ¹ /		/rou ¹ /	/rou ¹ /	/rou ¹ /	/rou ¹ /	/rou ¹ /	/rou ¹ /	/rou ¹ /	/rou ¹ /		/rou ¹ /	/rou ¹ /	/rou ¹ /	/rou ¹ /	ต่ำ
		/raŋ ⁵ /	/raŋ ⁵ /	/raŋ ⁵ /	/raŋ ⁵ /	/raŋ ⁵ /	/raŋ ⁵ /	/raŋ ⁵ /	/raŋ ⁵ /		/raŋ ⁵ /	/raŋ ⁵ /	/raŋ ⁵ /	/raŋ ⁵ /	แดง
/pe ⁵ /		/pe ⁵ /	/pe ⁵ /	/pe ⁵ /	/pe ⁵ /	/pe ⁵ /	/pe ⁵ /	/pe ⁵ /	/pe ⁵ /		/pe ⁵ /	/pe ⁵ /	/pe ⁵ /	/pe ⁵ /	ขาว
		/che ¹ /	/che ¹ /	/che ¹ /	/che ¹ /	/che ¹ /	/che ¹ /	/che ¹ /	/che ¹ /	/che ¹ /	/che ¹ /	/che ¹ /	/che ¹ /	/che ¹ /	เขียว
		/ruŋ ⁵ /	/ruŋ ⁵ /	/ruŋ ⁵ /	/ruŋ ⁵ /	/ruŋ ⁵ /	/ruŋ ⁵ /	/ruŋ ⁵ /	/ruŋ ⁵ /	/ruŋ ⁵ /	/ruŋ ⁵ /	/ruŋ ⁵ /	/ruŋ ⁵ /	/ruŋ ⁵ /	เหลือง
		/ta ¹ /	/ta ¹ /	/ta ¹ /	/ta ¹ /	/ta ¹ /	/ta ¹ /	/ta ¹ /	/ta ¹ /	/ta ¹ /	/ta ¹ /	/ta ¹ /	/ta ¹ /	/ta ¹ /	แห้ง
		/puoi ⁵ /	/puoi ⁵ /		/tam ⁵ /		/tam ⁵ /	/tam ⁵ /	/tam ⁵ /	/tam ⁵ /		/tam ⁵ /	/tam ⁵ /	/tam ⁵ /	เปียก

กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี					กลุ่มที่ 2 อายุ 25 - 45 ปี					กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป					ความหมาย
พงศ์กัศ	อลิศรา	นันทนา	วิษชุดา	ธนารัตน์	พรพรรณ	ยงยุทธ	รุ่งนภา	อนุชา	สิริ วรรณพิชา	วรวลัญช์	อัจฉรา	พิชิตู	สมใจ	สุวดี	
18	19	22	17	19	25	45	27	45	42	55	74	79	71	83	
		/ni ⁵ /	/mi ⁵ /	/mi ⁵ /	/mi ⁵ /	/mi ⁵ /	/mi ⁵ /		/mi ⁵ /	/mi ⁵ /		/mi ⁵ /	/ni ⁵ /	/mi ⁵ /	เนา
		/mi ⁵ /	/ceŋ ³ /					/ceŋ ⁶ /	/ceŋ ⁶ /	/ceŋ ³ /		/ceŋ ³ /	/mi ⁵ /		วม
					/ti ⁶ /			/ti ⁶ /	/ti ⁶ /					/ti ⁶ /	เต็ม
					/naŋ ² sap ² /				/naŋ ² sap ² /						สปรก
		/chi ¹ ʔi ⁵ /	/chi ¹ ʔi ⁵ /	/chi ¹ ʔi ⁵ /	/chi ¹ ʔi ⁵ /	/chi ¹ ʔi ⁵ /	/chi ¹ ʔi ⁵ /	/chi ¹ ʔi ⁵ /	/chi ¹ ʔi ⁵ /	/chi ¹ ʔi ⁵ /	/chi ¹ ʔi ⁵ /	/chi ¹ ʔi ⁵ /	/chi ¹ ʔi ⁵ /	/chi ¹ ʔi ⁵ /	สปรก
			/lai ² /					/lai ² /		/lai ² /		/lai ² /			คม
								/boi ⁴ lai ² /							ทื่อ
		/siŋ ¹ /	/siŋ ¹ /		/siŋ ¹ /	/siŋ ¹ /	/siŋ ¹ /	/siŋ ¹ /	/siŋ ¹ /	/siŋ ¹ /	/siŋ ¹ /	/siŋ ¹ /	/siŋ ¹ /	/siŋ ¹ /	ไหม
		/juoŋ ⁵ /	/juoŋ ⁵ /		/juoŋ ⁵ /	/juoŋ ⁵ /	/juoŋ ⁵ /	/juoŋ ⁵ /	/juoŋ ⁵ /	/juoŋ ⁵ /	/juoŋ ⁵ /	/juoŋ ⁵ /	/juoŋ ⁵ /	/juoŋ ⁵ /	ร่อน
		/ŋaŋ ⁵ /	/ŋaŋ ⁵ /		/lioŋ ⁵ /	/ŋaŋ ⁵ /	/ŋaŋ ⁵ /	/ŋaŋ ⁵ /	/lioŋ ⁵ /	/ŋaŋ ⁵ /	/ŋaŋ ⁵ /	/ŋaŋ ⁵ /	/ŋaŋ ⁵ /	/lioŋ ⁵ /	เย็น
		/taŋ ⁶ /	/taŋ ⁶ /		/taŋ ⁶ /	/taŋ ⁶ /	/taŋ ⁶ /	/taŋ ⁶ /	/taŋ ⁶ /	/taŋ ⁵ /	/tuŋ ⁵ /	/taŋ ⁶ /	/taŋ ⁶ /	/taŋ ⁶ /	หนัก
		/tik ⁵ /	/tik ⁵ /		/tik ⁵ /	/tik ⁵ /	/tak ⁵ /	/tek ⁵ /	/tik ⁵ /	/tik ⁵ /	/tik ⁵ /	/tik ⁵ /	/tik ⁵ /	/tik ⁵ /	ตง

กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี					กลุ่มที่ 2 อายุ 25 - 45 ปี					กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป					ความหมาย
พงศ์กัศ	อลิศรา	นันทนา	วิษชุดา	ธนารัตน์	พรพรรณ	ยงยุทธ	รุ่งนภา	อนุชา	สิริ วรรณพิชา	วรวลัญช์	อัจฉรา	พิชิตู	สมใจ	สุวดี	
18	19	22	17	19	25	45	27	45	42	55	74	79	71	83	
/tiaŋ ⁵ /		/tiaŋ ⁵ /	/tiaŋ ⁵ /		/tiaŋ ⁵ /	/tiaŋ ⁵ /	/tiaŋ ⁵ /	/tiaŋ ⁵ /	/tiaŋ ⁵ /	/tiaŋ ⁵ /	/tiaŋ ⁵ /	/tiaŋ ⁵ /	/tiaŋ ⁵ /	/tiaŋ ⁵ /	จุก
/ho ³ /		/ho ³ /	/ho ³ /		/ho ³ /	/ho ³ /	/ho ³ /	/ho ³ /	/ho ³ /	/ho ³ /	/ho ³ /	/ho ³ /	/ho ³ /	/ho ³ /	ตี
		/mo ³ /	/mo ³ /		/mo ³ /	/mo ³ /	/mo ³ /	/ʔum ² ho ³ /	/mo ³ /	/mo ³ /	/mo ³ /	/mo ³ /	/mo ³ /	/mo ³ /	ลาว
/lau ⁶ /		/lau ⁶ /	/lau ⁶ /		/lau ⁶ /	/lau ⁶ /	/lau ⁶ /	/lau ⁶ /	/lau ⁶ /	/lau ⁶ /	/lau ⁶ /	/lau ⁶ /	/lau ⁶ /	/lau ⁶ /	น้ำ
/hɯŋ ⁶ /		/hɯŋ ⁶ /	/hɯŋ ⁶ /	/kɯŋ ⁶ /	/hɯŋ ⁶ /	/hɯŋ ⁶ /	/hɯŋ ⁶ /	/hɯŋ ⁶ /	/hɯŋ ⁶ /	/kɯŋ ⁶ /	/kɯŋ ⁶ /	/hɯŋ ⁶ /	/hɯŋ ⁶ /	/hɯŋ ⁶ /	โกล
		/kiŋ ⁶ /	/kiŋ ⁶ /		/kiŋ ⁶ /	/kiŋ ⁶ /	/kiŋ ⁶ /	/kiŋ ⁶ /	/kiŋ ⁶ /	/kiŋ ⁶ /	/kiŋ ⁶ /	/kiŋ ⁶ /	/kiŋ ⁶ /	/kɯŋ ⁶ /	โกลี
								/ciə ² /							ขวา
								/to ³ /							ซ้าย
/peŋ ² ɲei ² /					/be ² ʔei ² /			/be ² ʔei ² /						/be ² ʔei ² /	เหมือน
					/mɯŋ be ² ʔei ² /										ต่าง
			/ci ² me ⁵ /		/ci ² /	/ci ² me ⁵ /				/ci ² me ⁵ /	/ci ² me ⁵ /	/ci ² me ⁵ /		/ci ² /	นี่
					/hu ³ /									/hu ³ /	นั้น

กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี					กลุ่มที่ 2 อายุ 25 - 45 ปี					กลุ่มที่ 3 อายุ 45 ปีขึ้นไป					ความหมาย
พงศ์กัศ	อลิศรา	นันทนา	วิชชดา	ธนารัตน์	พรพรรณ	ยงยุทธ	รุ่งนภา	อนุชา	สิริ วรรณพิชา	รววลัญช์	อัจฉรา	พิชัฐ	สมใจ	สุวดี	
18	19	22	17	19	25	45	27	45	42	55	74	79	71	83	
															โน
/วอม ⁶ /			/mai ² /	/mai ² /	/มวอ ³ /			/mai ² /	/mai ² /	/mai ² /	/mai ² /	/mai ² /			ไม
/บวอ ² /								/buo ² /	/buo ² /						ยัง
								/ho ³ liou ² /	/ho ³ liou ² /					/liou ² /	แล้ว

ประวัตผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ประวัติผู้วิจัย

1. **ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย)** ดร.สิริวรรณพิชา ธนจิราวัฒน์
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Dr.Zirivarnphicha Thanajirawat
2. **ตำแหน่งปัจจุบัน** อาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธนกสินทร์ (พื้นที่บึงพิตร์พิมุข จักรวรรดิ)
3. **หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก**
 หน่วยงาน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธนกสินทร์
 สถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก 264 ถนนจักรวรรดิ แขวงจักรวรรดิ เขตสัมพันธวงศ์ กทม. 10100
 โทรศัพท์ 02-2222814 ต่อ 5204 โทรสาร 02-2222814 ต่อ 5105
 E-mail : janida_20@hotmail.com มือถือ 081-841-2504
4. **ประวัติการศึกษา**

ระดับการศึกษา	สาขา/วุฒิ	ชื่อสถานศึกษา
ปริญญาเอก	ภาษาศาสตร์ (ปร.ด.)	มหาวิทยาลัยมหิดล
ปริญญาโท	ภาษาศาสตร์ (ศศ.ม.)	มหาวิทยาลัยมหิดล
ปริญญาตรี	ภาษาอังกฤษ (กศ.บ.)	มหาวิทยาลัยนเรศวร
5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
 ภาษาศาสตร์

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) ดร.สมใจ สืบเสาะ
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Dr.Somjai Suebsor
2. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ สาขาวิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์ (พื้นที่เพาะช่าง)
3. หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก
หน่วยงาน คณะศิลปศาสตร์ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์
สถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก 86 ถนนตรีเพชร แขวงวังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200
โทรศัพท์ 02-6238790-9 ต่อ 6502 โทรสาร 02-6238790-9 ต่อ 6502
E-mail somjai.suebsor@hotmail.com มือถือ 089-3083514
4. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สาขา/วุฒิ	ชื่อสถานศึกษา
ปริญญาเอก	เทคโนโลยีเทคนิคศึกษา (ปร.ด.)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ปริญญาโท	เทคโนโลยีเทคนิคศึกษา (ค.อ.ม.)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ปริญญาตรี	ระบบสารสนเทศ (บ.ธ.บ.)	สถาบันเทคโนโลยีสยามราชมงคล
5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
เทคโนโลยีการศึกษา

ประวัติผู้วิจัย

1. **ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย)** นางนันณัฐ จีรภัทร์วารกุล
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Nannat Jirapatwarakul
2. **ตำแหน่งปัจจุบัน** อาจารย์ สาขาวิชาศิลปการถ่ายภาพ ภาควิชาออกแบบ
วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
3. **หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้**
หน่วยงาน วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
สถานที่ติดต่อได้สะดวก 86 ถนนตรีเพชร แขวงวังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร กรุงเทพฯ
10200
โทรศัพท์ 02-6238790-9 โทรสาร 02-6238790-9
E-mail nanat.jirapat@gmail.com มือถือ 094-8915366
4. **ประวัติการศึกษา**

ระดับการศึกษา	สาขา/วุฒิ	ชื่อสถานศึกษา
ปริญญาโท	ครุศาสตร์เทคโนโลยี (ค.ม.)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ปริญญาตรี	สื่อสารมวลชน (ศศ.บ.)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
5. **สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ**
สื่อสารมวลชน